

Edebiyat Defteri

Turgut GÜLER UZDU **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
16 Eylül 2022 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Anneme

Çiçekler açmış ben doğduğumda yanaklarında
Pembelikler dolaşmış sevinçten,
Gözlerin ışıldamış
Babama bir zafer kazanmış edasıyla bakmışsın
Sonra beni göğsüne basmış
Ben ağlayınca
Sen de ağlamışsın.
Sütünü verdin bana duyguların gibi ak
Başımı okşayan ellerin sevgin gibiydi
Sıcak ve yumuşak,
Hep elimden tutardın,
Düşmesin incinmesin isterdin,
Ona gelecek kötülükler hep bana gelsin der,
Bilirim
Ölüm bile gelse beni öldürtmezdin.
Önce benim karnım doyardı
Önce ben suyumu içerdim
Göğsünde dünyam farklılaşır
Kendimden geçerdim.
Uykum kaçtı mı
İnadına uykunu bölerdim
Sevgini, bir anlaşılmaz sabrını emerdim göğsünden
Ninni söylemezsen uyumazdım, uyutmazdım
Doğmadan önce tanıdığım melek sesleri gibiydi sesin
Güven vericiydi
Öperken alnımda hissettiğim nefesin.
İlk seni çağırılmışım
Büyük bir heyecanla “Anne” demiştim
O an yüzünü seyretmiş
Mutluluğunu görmüştüm.
Sonra konuşmalarım başlamıştı yarım yamalak
Ağzımı her açışta seni çağırılmış,
Senden yardım istemiştim.
Hep beni taşımıştın
Önce karnında, sonra göğsünde
Büyüdüğümde sırtına almış,
Dertlerimi hep sen taşımış,
Hamalım olmuştun.
Okul vakti geldi
Okula gidecekmişsin gibi heyecanlanmıştın.
İlk önlüğümü dikip
Yakışmış mı diye kaç defa incelemiş
Sonunda “Evet, oldu!” demiştin.
Öğretmenimle tanıştırmış
Senden başka birini
Sevmeyi öğretmiştin.
Ben büyüdükçe
Senin sıkıntılarının da büyüdü
Benim için korktun, benim için endişelendin
Hep en iyi olayım isterdin
“Oku” dedin, Allah’ın ilk emri
Çalış derdin, başar derdin
Karşılık beklemezdin...
Beni affet annem,
Gitmene engel olamadım
Oysa
Hep korudun beni
Bak öldürtmedin.

Dilerim bütün kızlar
Sen gibi bir anne olur bebeklerine
Allah'ı, vatani, insanı sevmeyi öğretir
Nur yağar yaşarken de
O güzelim ellerine
Hiç leke gelmez
Sevgilerine.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37431/anneme.html>

Bir Dal Yeterdi

Bir dal yeterdi,
Kırılmamış bir dal yeterdi bana
Tekrar yeşerir,
Yaprak yaprak olurum,
Belki tutarsın diye
Yeni dallar uzatırdım sana,
Bir dal,
Küçük bir dal yeterdi bana.
Bilirsin,
Biraz mahcup, biraz utangacımdır
Nedense
İstemesini pek beceremem,
Bir dal bırak bana diyemedim
Hâlâ da diyemem.
Oysa bir dal yeterdi,
Bir kaybı olur muydu bilemem sana,
Hiç değilse sonbahara kadar
Bir dal yeterdi bana.
Yapraklarca umutlanırdım,
Son yaprak sararıncaya kadar,
Son yaprak düşünceye kadar
Hep yeşil kalırdı umutlarım.
Belki,
Belki çiçek açardım,
Belki "Gel" derdin
"Gel" derdin de sana koşardım...
Ah....ah.
Ne dalım var şimdi, ne çiçeklerim
Suya nasıl hasretse köklerim,
Ben,
Ben de sana hasretim.
Bir dal yeterdi,
Küçük bir dal yeterdi bana,
Tekrar yeşerir
Yaprak yaprak olurum,
Belki gelirsin diye,
Affedersin diye,
Belki affederim diye
Yeni dallar uzatırdım sana,
Bir dal,
Küçük bir dal yeterdi bana
Küçük bir dal...

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.
talik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37540/bir-dal-yeterdi.html>

Akşamlarım

Benim akşamlarım başkadır
Toplar sessizce gözyaşlarımı
Nedense hep hüznü saklar gündüzden
Serince yıldızları birer birer önüme
Düşen bin parça olur yüzümden.

Akşamla ruhum barışmadı bir türlü
Oysa etrafta şen kahkahalar
Havai fişekler, mutlu düğünleri aydınlatır
Akşamlarım bir köşede boynu bükük
Yine bana kalır.

Ararım küçük bir ışık bir köşeden
Bulduğum an hepsi birden kararır
Sabah çaresizliğimle el ele beklerim
Nedense hep yaş içinde yüzer
Mutluluğa hasret gözbebeklerim.

Böyle değildi beklediğim hayat
Böyle olmamalıydı
Ne güzeldi dünlerden baktığımda bu günler
Niye şimdiler değil de
Güzel olanmış dünler.

Nedir beni böyle söyleten
Dağlar mı çörelendi, sisler mi indi
Bilmiyorum yüreğimi sıkan mı var
Bir türlü neşeyle tanışamadı
Nedense hep hüznün yüzünü gösteren akşamlar.
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37760/aksamlarim.html>

Bu Sevdayı Bitirmeseydin

Güneş batınca gözlerimde
Kahverengi gözlerini düşünürüm
Kahrolası bir hasret yakar içimi
Gözlerine bakamam
Üzülürüm.
Ayrılığın dururken pencerelerde
Yıldızlar gönlüme küskündür
Ay yüzünü göstermez
Sanırım,
Sanırım o da üzgündür.
Mehtaba bakar, susardık
İçimizde anlatılmaz duygular vardı
Hangi mevsim olursa olsun
Gönlümüzde
Hep çiçekler açardı.
Ardı ardına içtiğim acı kahvelerde
Gözlerin hâlâ durur
Her kahverengide gözlerini hatırlarım
İşte o an, işte o an
İçimdeki yalnızlık sel olur, kudurur.
İçtiğim sen olsaydın gözlerine bakarken
Gitmeseydin
Yüzyıllara sığmaz bir sevda olacaktı
Bir hiç uğruna kahverengi gözlüm
Bir hiç uğruna bitirmeseydin.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37863/bu-sevdayi-bitirmeseydin.html>

Anadolum

Rüyalarda yaşarlar seni
Askeri sensin, ekmeği sensin, unu sensin
İnek gibi sağarlar seni
Oğlağı sensin, keğisi sensin, kuzu sensin.

Karını, kışını sormazlar
Havası sensin, ışığı sensin, tuzu sensin
Taş üstüne taş da koymazlar
Düğünü sensin, derneği sensin, toyu sensin.

Sen görürsün Güneş doğunca
Deresi sensin, gölleri sensin, barajı sensin
Bütün mehtapsız gecelerce
Mumu sensin, lambası sensin, ışığı sensin.

Masallarca sevdaların var
Ferhat'ı sensin, Şirin'i sensin, Emrah'ı sensin
Vuslata yapılır dualar
Sözü sensin, sazı sensin, aşığı sensin.

Anlatılamaz desenlerin
Yolluğu sensin, halısı sensin, kilimi sensin
Sevdası sensin sevenlerin
Şarkısı sensin, türküsü sensin, ezgisi sensin.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37968/anadolum.html>

Seni İsterim

[italik]Adını duymaya göreyim
Bir yangın yükselir ta yüreğimin orta yerinden
Sarar vücudumu bir nöbet
Seni isterim.
Yanardağlar fıskırır ruhumdan
Lavlar yakar bütün bedenimi
Sevda bulutları kaplar dünyamı
Seni isterim.

Tutmak elinden bir daha yanmak
Senin aşk dolu, sevda dolu alevlerinden
Alev üstüne alevi yaşamak
Hiç sönmemek isterim
Adını duyunca
Bir yangın yükselir ta yüreğimin orta yerinden
Sarar vücudumu bir nöbet
Seni isterim.

Bütün sevdaların ateşi tek bir sevda olur yüreğime
Alevlerden bir deli gömleği giydirir
Bütün harfler alev alır, yanar
Tutuşur bütün yazılar sadece adın kalır gözlerimde
Bir de sen olursun
Alev alev yüreğimde
Seni isterim.

Yağmurlar ateş damlası olur yokluğunda
Yakar bütün düştüğü yerleri
Güller kızarıp ateş rengi olur
Adını duyunca
Bir yangın yükselir ta yüreğimin orta yerinden
Sarar vücudumu bir nöbet
Seni isterim.

Sen de sevdalanırsın alev alev
Ben sesini duyarım, bütün isimler sen olursun
Benim içim seninle kavrulur
Adını duyunca
Hep bu yangın yükselsin ta yüreğimin orta yerinden
Vücudumu sarsın bin sevda nöbeti
Ve ben
Hep seni isteyeyim
Hep seninle olayım
Bu gönlü sen istediğin kadar yak
Ben senin yangının olayım
Öyle kalayım.
06/12/2006

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38188/seni-isterim.html>

Korku

Sev diyor içimden bir ses
Korkuyorum
Ayrılık acısı zordur bilirim
Ürküyorum

Bilsem ki vuslat olacak
Bilsem ki gönül kavuşacak
Sevmez miyim
Ömrümce bir gül gibi seni
Koklamaz mıyım, okşamaz mıyım
Tenini, bedenini.

Sev diyor içimden bir ses
Korkuyorum
Ya sevilmezsem diyorum
Ürküyorum
Tek başına sevmek zordur
Biliyorum...

Olsun sev diyor içimden bir ses
Izdırap benim dersin nefes nefes
Niçin korkuyorsun
Sevmiyorsun?

Bir yanda sevmek için çırpınan gönlüm
Diğer yanda
Sevmeden, sevilmeden yaşanmaz diyen ömrüm
Ben bir yanda, gönül bir yanda
Korku bir yanda.

Sev dedikçe içimdeki ses
Titriyorum
Gönlümde seviyorum diyen bir nefes
Bekliyorum.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38291/korku.html>

Dudak Renkli Gül Yaprakları

Dudak Renkli Gül Yaprakları

En kuytu köşeler mekânım olmuştu
Sabahın battığı yerde bekleyişlerim dururken
Beni seninle görünce gün ışığı
Sessizce aldım hayallerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Göğsümdeydi en karanlık sisler
Hep hasretine oylar işlenmişti
Hiç vuslatı olmayan vedalardan,
Topladım bekleyişlerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Mevsimler şaşırmıştı sen geldiğinde
Güller zamansız açmıştı
Hasretin susmuştu türkülerde
Tarifsizliğini tarif ederken rüyalar
Boyayıp kırmızıya umutlarımı
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Yağmur damlaları dans ediyordu
Çöller gül bahçesi olmuştu gülücüklerinde
Gökkuşağı duygularıma düşmüş,
Yanardağlar yanar olmuştu dudaklarında,
Gönderemedim öpücüklerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Çok kısa sürdü bülbülün gülü koklaması
Ayrılık kızılı bir damla yaş aktı goncanın üzerine
Yıldızlar kopardı artık yıldızların gazabı
Hatıralarda hep okunan bir mezar taşı oldun
Dökemedim gözyaşlarımı
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Kahrından çırpınarak öldü tüm gelecek
Hasret bir hançer oldu, yüreğime saplandı
Gök kuşakları hüznünden karardı her gece
Sensiz gecelerde yaşadığım ölümlerimi
Dudağın rengindeki gül yapraklarına astım...

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38411/dudak-renkli-gul-yapraklari.html>

Gelmezsen Eğer

[italik] Zaman avutur mu sanıyorsun,
Üstüne kalın siyah bir örtü mü çeker?
Hatıraları kelebek ömrü mü sandın,
Yaşanılanlar,
Yaşanıldığı gün mü biter?

Rüya mı sandın sevdayı
Uyanınca bitecek,
Bilmmiyor musun seninle dolu hep,
Gelmezsen eğer
Bu rüya hiç bitmeyecek.

Gelmezsen,
Gelmezsen eğer
Bu ateş kendini yakacak,
Dünyanın bütün denizleri yağmur olup
Damla damla
Damla damla bu gözlerden akacak.

Sen aşkı masal mı sandın,
Bir okumalık ömür biçtin,
Bir meltem miydin
Geldin,
Gelip bir esintiyle geçip gittin...

Sesini duyunca
Bir bilsen sol göğsüm nasıl titriyor,
İçeride bilmem kaç şiddetinde depremler
Kaç şiddetinde kasırgalar hüküm sürüyor da,
Şu sevdam var ya şu sevdam, bir türlü bitmiyor.

Rüya mı sandın sevdayı,
Uyanınca bitecek,
Gelmezsen eğer,
Gelmezsen eğer
Bu rüya hiç bitmeyecek, hiç bitmeyecek.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38522/gelmezsen-eger.html>

Beklenen Gelmeyince

[italik] Kızıllığın ardından saatler saatleri vurur
Beklenirken beklenen, kalpler durur
Çok garip bir ikilem yaşanır
Beklenen gelmeyince bütün akşamlar
Karanlık olur.
Kulaklar ses duymak ister
Uyku, beklenenin dizinde uyur
Düşlerde sırayla sevdalı durur
Beklenen gelmeyince bütün akşamlar
Karanlık olur.
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur
Isı kaybolur
Kalpte heyecan biter
Umutsuzluk sarar dört duvarı
Lambalar sönmüşleşir
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur.
İnsan hep bekler
Bazen bir güzeli gönülden
Bazen bir sevdalıyı masallardan
Gece başlar bekleyişi ruhun
Hiç bitmeyen bir enerjiyle umudun.
Hayaller süsler dört bir yanı
Kuru sözler şiir olur taşar
Hasret süsler cümleleri
Beklenen gelmeyince
Bütün akşamlar karanlık olur.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39089/beklenen-gelmeyince.html>

Güllerin Ağlama Vakti

[italik] Bir otobüs garında
Çöreklenir hasretiyle beklentiler
Kimi ayrılığın gitmesini
Kimi ise
Gelmesini bekler.

Bir vapur iskelesinde
Gidenlerde, gelenlerde bir telaş
Aldanma dudakların tebessümüne
Bazısının elleridir ayrılığıyla
Bazısının yüreği sarmaş dolaş.

Bir hava alanında
Gidişlerde, gelişler de havalıdır
Yürekler aynı, aynı bekleyiş
Amma
Ne hikmetse duygular saklıdır.

Yüreğin çırpınıp da
Söz dinletemediğidir ayrılık
Uzun da sürmez aslında
Başlar ve biter zamanı
Tam bir şarkılık.

Güllerin ağlama vakti
Her ayrılığın güldüğü zamandır
Bir tren düdüğü çalar ya
İşte o an
Vuslatın bittiği zamandır.

Gözler susar, dudaklar titrer
Bedene düşer yine metin olmak
Güller dayanamaz yapmacıklığa
Her şafak vakti olduğu gibi
Yine ona düşer ağlamak.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39410/gullerin-aglama-vakti.html>

Gel Mühür Gözlüm

[italik] El açtım Rabb'ime seni diledim
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm
Dal olup rüzgârda hep ben inledim
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Bekledim yıllarca seni seveyim
Koklayıp koklayıp her an öpeyim
İstersen uğruna hemen öleyim
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Bekletme bir tanem yürek dayanmaz
Bedenim bu yükü artık taşımaz
Ölür giderim de kimseler yanmaz
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Ellerim duada yollarda gözüm
Aşkınla tutuşup küllendi közüm
Ölmeden önceki sana son sözüm
Ne olur ömrüme gel mühür gözlüm.
Gel mühür gözlüm.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39536/gel-muhur-gozlum.html>

Alın Yüreğimi Sevdama Götürün

[italik] Bir sessiz bekleyiş vardı
Gözyaşlarım hep ıslaktı, hep üzgün
Yine koyulaştı gönlümdeki sisler
Ne olur o ağlamasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Bir yürek vardı göğsümde, canlı
Varlığın heyecanıydı, giderken öldürdüğün
Ne olur o ölmesin dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

O'nunla çarpmayı, yaşamayı öğrenmişti
Gülüşüyle filizlenmişti yaşlı bir sürgün
Ne olur o kurumasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Şimdi mahzun, şimdi mahçup
İnanmıyorsanız açıp, kararmışlığını görün
Ne olur o kararmasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Tutuştı yalnızlık, alev alev
Gönlümdeki bu yangını söndürün
Ne olur artık o yalnız kalmasın
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

O'nsuz yüreği neyleyim
Avuçlarıma koydum, isterseniz öldürün
Ne olur o yaşasın dostlar
Alın
Alın yüreğimi sevdama götürün.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39793/alin-yuregimi-sevdama-goturun.html>

Yüreğim Seni İster

[italik] Gönderme selamını olur olmaz yere
Yüreğim seni ister selamını değil
Sensizliği saydığım her karanlık gece
Yüreğim seni ister selamını değil.

Gündüzleri unuttum farkında değilim
Çökerek köşelerde ağlayan hep benim
Ürkerek sensizlikten titrer ya bedenim
Yüreğim seni ister selamını değil.

Çiçekler açmaz oldu bülbüller ötmüyor
Yalnızlık çöktü başa ne desem gitmiyor
Bir selam ile inan hasretin bitmiyor
Yüreğim seni ister selamını değil.

Gittiğin gün dün gibi unutamiyorum
Bir sevda bulup inan tutunamiyorum
Kaybetmişim kendimi bulunamiyorum
Yüreğim seni ister selamını değil.

Bakarım aynalara, hepsi seni gizler
Solmaya mahkûm oldu çıkmadan filizler
Köşelerde beklerken sana ait izler
Yüreğim seni ister selamını değil

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39899/yuregim-seni-ister.html>

Hastayım

[italik] Hastayım,
Hasretin sarmış kalbimi,
Yokluğunda hastayım,
Ellerim ellerinden mahrum
Soğukluğunda hastayım.

Hastayım,
Doktorum sensin,
Doktoruma hastayım,
İlacı yok diyorlar
Ben aşkıma hastayım.

Hastayım,
Güneş olup sabahı getiren
Gülüşlerine hastayım,
Kimse bilmez ki,
Gözlerindeki mehtaba da hastayım.

Hastayım,
Çılgınca haykırdığımız rüyalar var ya,
Yankılarına hastayım,
Aynaların önünden her geçişte
Yaptığın muzipliklere hastayım.

Hastayım,
Sen yoksun ya,
Dün gece gibi
Büründüm karalara,
Bu gece de yastayım.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40023/hastayim.html>

Aşk

[italik] Bazen sevdalarını bırakıp sevdalıya
İsteksizce başka diyarlara gitmektir
Her gitmek yitirmek demek değildir
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Aşk bazen gitmek
Bazen beklemektir
Ama her zaman
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Gözlerindeki ışığı yanına alıp
Her gittiği yere götürmektir
Her ipeğimsi şeyde saçlarını görmek
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Yanaklarını okşamak
Gözlerine bakarak seni seviyorum demektir
Her acıya göğüs germek
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Bütün olumsuzlukları anında atıp
Seni gördüğünde gülümsemektir
İçinde huzur çiçeklerinin açması
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Her mevsim baharı yaşamak
Açan her yeni çiçektir
Sevdaları alıp koynuna
Aşk
Sadece seni sevmek demektir.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40226/ask.html>

Tut Elimden Çocuk

[italik] Tut elimden çocuk
Beni umutlarıma götür
Güneş o kadar parlak ki
Bitmesin yolculuk
Tut
Tut elimden çocuk.

Belki sayende beni bulurum
Korkusuzluğuma inanma
Aslında korkuyorum
Tutarsan bitmez yolculuk
Tut
Tut elimden çocuk.

Unuttum sanıyordum
Titreyince hatırladım
Çenemdeki karlar soğuk
Geciksin diyerek yolculuk
Tut
Tut elimden çocuk.

Gece çok yakın bak yıldızlar azaldı
Oysa küçükken ne güzel oynardık
Bak bir sen bir de ben kaldık
Tut
Tut elimden çocuk
Bu تنها bir yolculuk...

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40350/tut-elimden-cocuk.html>

Sessizlik

[italik] Bir sessizlikti önce getirdiğin
Şaşkınlık, umut sükûtta buluşmuştu
Yüreğim heyecanlanmış
Bir hoş olmuştu.

Demiştin ki bu o
Sessizliği yırtmıştı yürek seslerim
Yıllar sonra nihayet
Seni bulmuştu gözbebeklerim.

Yırtar demiştin sessizliği
Şarkılar, türküler dolar göğsüme
Elimi tutan ellerinden, sanmıştım ki
Ölünceye kadar sıcaklık yayılır ellerime.

Rüyaları yaşamıştık avuçlarımızda
Sahilde hâlâ ayak izlerimiz durur
İnanmazsan gel bak, dalgalar bile acır
Bozulmasın diye başka kıyıları vurur.

Bülbüller sustu gittiğinde
Çiçekler bile sessizce kokar
Öyle bir dünya bıraktın ki ardından
Sessizlik hep hüznle dolar.

Sisler sardı her yanı
Her yerde seni perdeler gibi
Öyle bir sessizlik bıraktın ki giderken
Her gece ölümler gibi,
Ölümler gibi.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40465/sessizlik.html>

Yaralar

[italik] Gönlüm gönlümün zindanı
Vurulmuş kalbime prangalar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Bir türlü söylenmeyen
İnan ki yaralarsa, sözlerin yaralar.

Öyle bir gittin ki
Geceye hakim oldu karalar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Ne zamandır göremediğim
İnan ki yaralarsa, gözlerin yaralar.

Geceyle gündüz ayrıldı
Artık bulamıyor seni yıldızlar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Bir türlü silemediğim
İnan ki yaralarsa, izlerin yaralar.

Başım boşta kaldı
Okşanmıyor artık ağarmış saçlar
Ne kurşunlar, ne silahlar
Başımı koyamadığım
İnan ki yaralarsa, dizlerin yaralar.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40566/yaralar.html>

Gideceksen Git

[italik] Gideceksen git,
Söz etme ayrılığından demiştim...
Bütün cümleler ayrılığını yazdı,
Oysa bütün sözlüklerden vedayı
Silme istemişim.

Gideceksen git,
Diye sinirle söylemişim
Oysa ne çok sevmişim seni
Allah biliyor ya,
Gitmeni hiç istememişim.

Gideceksen git,
Kömür gözlerinle bakma demiştim...
Bütün geceler göz rengine büründü
Güya ben
Bütün karaları silmişim.

Gideceksen git,
Ardına bakma demiştim...
Sildim sanıyordum ayak izlerine köle gözyaşlarımı
Oysa
Hiçbir damlayı silememişim.

Gideceksen git,
Ne olur beni de götür demiştim
Söylesene, ben sana
Beni bırak yüreğimi al,
Al yüreğimi öyle git mi demiştim...

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40740/gideceksen-git.html>

Yeşil Gözlüm

[italik] İçime yokluğun acısı çöktü
Beklettiğin yeter gel yeşil gözlüm
Bulutlandı gözüm yağmurlar döktü
Akan yaşlar inan sel yeşil gözlüm.

Bakarken yüzüne, bir hoş olurum
Bütün yeşillerde seni bulurum
Akan yaşlarım göl, düşer ölürüm
İzin verme n'olur, sil yeşil gözlüm.

Nasıl sevmem seni, hep yanımdasın
Keşke diyebilsem baharımdasın
Yarın okuduğum zamanımdasın
İlgıt ılgıt eser yel yeşil gözlüm.

Hülyalar güzeldir, ayrılık acı
Varlığın bir bilsen başımın tacı
Şu derde düşürdün sensin ilacı
Vermezsen ölürüm bil yeşil gözlüm.

Karşılıksız aşka nerden düşmüşüm
Canımdan vazgeçip aşka düşmüşüm
Kumral saçlarına bir not düşmüşüm
Bu yürek senindir, al yeşil gözlüm.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40842/yesil-gozlum.html>

Gönlüm Sonbahar

[italik] Bahar gelmiş neyleyim
İçimde yokluğun acısı var
Çiçekler açsın istediğince
Gözüme yaş damlar
Gönlüm sonbahar.
Kuşlar bulsa da yavuklusunu
Gelmeyen bir sevdayı beklerim
Yıllar ördü sensizliği
Bir türlü çözülmez
Kör düğüm ilmiklerim.
Güller yanağını
Şarkılar seni anlatır
Denizlerce gözlerin bakar
Sesi çıkmayan goncalar
Kendini dudağın sanır.
Yıldızlı her gece iğneli fıçıdır
Karanlık gecede mezar sessizliği
Başımı bekler kocaman yıllar
Bir türlü getirmez
Kovup da sensizliği.
Ah sevdalar,
Karalara bürünür tüm kara sevdalar
Sokaklarda sensizlik yürür
Bir türlü gülümseyip görünmez
Vefasız bana sevdalar.
Bahar gelmiş neyleyim
İçimde yokluğun acısı var
Çiçekler açsın istediğince
Gözüme yaş damlar
Gönlüm sonbahar.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40956/gonlum-sonbahar.html>

Her Gece

[italik] Ayak sesidir geceyi delen
Bir kedi birkaç da köpek
Baykuş uçar sekerek
Toplar hatıraları
Her gece tek tek.

Rüzgârlar susmaz, ter boşanır
Yorgundur habire koşturan yürek
Bir yanda rüyalar, ötede gerçek
Yüzüne vurur
Her gece tek tek.

Kıskanır gündüzü en parlak yıldız
Hem çok cesurdur hem de ürkek
Bir kazma bir de paslı kürek
Karşına oturur
Her gece tek tek.

Medet yapışır ateşböceklerine gökyüzünün
Maziye giydirilmiş destansı bir etek
Sararmış bir yaprak ömür her an düşecek
Dalında kurur
Her gece tek tek.

Bir tanedir, eşsizdir, benzersizdir
Elçilerin dilinde en güzel istek
Söylediklerim bilinsin diyerek
Kandillerde durur
Her gece tek tek.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41157/her-gece.html>

Hoş Değil

[italik] Hoş değil gidişlere takılıp kalmak
Dönüşlerde bulamamak
Hoş değil inan
Yediğin yemeğin
İçtiğin suyun tadını alamamak.

Hoş değil gecelerin ayrılık türküleriyle çınlaması
Kırk yıllık sevdalı gibi yalnızlıklara sarılmak
Hoş değil canım, cananım, sevdam, hiç hoş değil
Bütün hıncını duvarlardan almak
Ya da sessizce bir köşede ağlamak.

Hoş değil sebeplerin sonuçları yargılaması
Bazen mahkûm, bazen hakim olmak
Tutuşan ellere uzaktan bakmak,
Hiç hoş değil
Hep yokluğu yazmak...

Hoş değil bir tanem, hoş değil
Gönül deryasının iki ayrı kıyısında var olmak
Gökyüzüne uzanmış ellerde dua olmak, umut olmak
Hiç hoş değil bekleyip de
Bir türlü geleni bulamamak...

Hoş değil, hiç hoş değil
Gözlerde yağmur olmak, damlamak
Avuçlarda avuçlarını bulamamak
Hoş değil bir tanem
Hoş değil bir tanem seninle olamamak.

Her gece bir koyu sensizlikte
Yalnızlığa aldanmak
Hoş değil gidişlere takılıp kalmak
Hoş değil dönüşlerde bulamamak
Yediğin yemeğin
İçtiğin suyun tadını alamamak.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41277/hos-degil.html>

Bir Bilsen

[italik] Bir yangın alevlenmiş içimde,
Göğsümde bir garip acı var,
Sevdan yerleşmiş yüreğime,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.
Gözlerimde yaşlar duruyor,
Olmasaydı ne olurdu şu ayrılıklar,
Zemheriler ellerimde,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.
Hani güneş hiç batmayacaktı,
Hani götürmeyecekti karanlıklar...
Sensiz yanan yıldızların,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.
Bir yangın alevlenmiş içimde,
Göğsümde bir garip acı var...
Sevdan yerleşmiş yüreğime,
Bir bilsen, bir bilsen
Sana nasıl ihtiyacı var.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41398/bir-bilsen.html>

Aşık Gölgeler

Bir gün, güneşli bir gündü
Kaldırım kalabalık
Hava sıcaktı
Gölgesi yalnızlık türkülerine dalmış
Yürüyen diğerleri gibi
Yüreği yanık bir gençti
Belki de bugün
Türkülere son verecekti.
*

Belki duracaktı yüreğine akan yaşlar
Belki renk değiştirecekti
Hasret bitecekti belki.
*

Tam köşe başına gelmişti
Karşısına çıktı ansızın
Elinde kitapları vardı
Gölgesi türküler söyleyen
Güzel kızın.
*

Çarpışmadılar sinemadaki gibi
Sadece bakiştılar
Gölgeleri el sıkıştı
Artık iki gölge birer aşıktı.
*

Tarifsiz cümleler geçti gözlerinden
Bahane aradılar konuşmak için
Konuşamadılar.
*

İstemeye istemeye
Uzaklaştılar.

Bir ses geri dön bak diyordu
Garipti
Bu sesi ikisi de
İşitiyordu.
*

Yürüyen başların arasından
Aynı anda dönüp baktı gözler
Gölgeler koşup sarılmak istedi
Yabancıydı bedenler
Acabalar çıktı ortaya
Gölgelere dur dedi.
*

“Gülümsemem mi?” diye
Tereddüt ederken dudaklar
Hep öncekini yedi saliseler
Ve
Ayırdı araya giren
Kendi türkülerini söylerken
Türkülerden habersiz başlar.
*

Bir âmâ kenarda şiir okuyordu
“Farklı yönlerde yürüse de ayaklar
Emel hep aynı yerden bakan
Kılık değiştirir bazen, üşenmez
İnsan olur insanın karşısına
Ömrünce belki bir kez çıkan”, diyord

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41505/asik-golgeler.html>

Yeter Artık!

[italik] Yeter artık
İsyanım başımdan akıyor
Duvarlara vurduğum,
İçimde ne fırtınalar kopuyor
Yalandır, inanmayın
Böyle sakın durduğum.

En sessiz anında gecenin
Yokluğuna hiddetim patlar
Seni öpmek yerine
Kendi kendini ısırır
Kahrolası dudaklar.

Masadan alır hıncını
Bitmek üzere olan umudum,
Kendi başına iner gibi
Ne büyük bir hasret yığındır
Bir bilsen yumruğum.

Yeter artık,
Kapıları tekmelediğim,
Gündüzle geceyi birleştirip
Her nefeste seni beklediğim
Gökyüzüne asıp ellerimi
Gel dediğim.

Yeter artık
İsyanım başımdan akıyor
Duvarlara vurduğum,
İçimde ne fırtınalar kopuyor
Yalandır, inanmayın
Böyle sakın durduğum.

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41612/yeter-artik.html>

Şafaklara Astılar

[italik] Tuttular bir gece yarısı
Sabahlara kadar sorguladılar
Kulaklarımda yankılanan türkülerle
Bir ayrılığa mahkûm edip sevdâmı
Şafaklara astılar.

Ummanlar, denizler yetmezmiş gibi
Mutluluğumu da gözyaşlarıma bağladılar
El yordamıyla tutup gece karanlığından
Umutlarımı, hayallerimi
Şafaklara astılar.

Savunamadım kendimi neden diye
Masumiyetime inanmadılar
Söz hakkı bile vermeden yüreğime
Çarpıntılarını bile acımadan
Şafaklara astılar.

Nerden bilebilirdim bu kadar seveceğimi
Nasıl inandıramazdı beni o bakışlar
Mahzun ve mahçup bakışlarımı bile
Kırpiklerinden tutup
Şafaklara astılar.

Zaman zaman bir tebessüm gelirdi yüzüme
İşte o an unutulurdu tüm yalnızlıklar
Sessiz, sakin biri olurdum
Sükûnetimi bile söküp derinlerden
Şafaklara astılar.

Ne gece olsun istiyorum artık ne sabah
Tek kişilik yastıkları yüklenmiş bütün şafaklar
Bir yastık daha diyordum, üstünde seveceğim bir yürek
Her gece bir darağacı kurup mutlu sabahlarımı
Şafaklara astılar
Şafaklara astılar.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41764/safaklara-astilar.html>

Canım Bayrağım

[italik] Binlerce yıllık kahraman bir milletin
Onuru, şanı, şerefi, her şeyi sensin
Rüzgârlar bile okşamadan geçmez seni
Cephede damadısın, yurтта gelini
Göğsünde imanı, hürriyetisin.

Bu nesil seni tanımalı, sevmeli
Her zerrede binlerce kan olduğunu bilmeli
Halel gelmesin diye sana
Dağda, kırdada, bayırdada
Senin için öldürmeli, ölmeli.

Allah'tan bir dileğim var
Dokunmasın bir zerrene düşmanın eli
Kimse yok etmesin üzerimden gölgeni
Tüm nesiller şunu iyi bilmeli
Kandır, intikamdır hainliğin bedeli.

Canım Bayrağım,

Toprağın altından şehitler seni alkışlar
Ben yaşadıkça seni varlığım sayacağım
Eğilsin diye sana hain bütün başlar
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Varlığın hayat pınarıdır ruhumun, bedenimin
Sen var olduğun sürece ben yaşayacağım
Bir leke gelmesin diye hiçbir şeye
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Dalgalanırsın ruhum gibi gönderinde
Ben sana sevdalıyım Ay Yıldızlı Bayrağım
Bürünmüşsün şehâdetin kırmızı rengine
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Yeter ki gülümse kıyamete kadar
İstersen senin için kan döküp can alacağım
Kaşırğalar kopsa, çökse gök, yer yarılsa bile
Uğrunda atalarım gibi
Ben de severek savaşacağım.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41865/canim-bayragim.html>

Merhaba Dünya

Güneş yine doğdu, aydınlandı gökyüzü
Yine yeni sevdalar bürüdü çiçekleri
Dünyayı sarsın isterim
Bütün dudakların gülümsemeleri

Kuşların en güzel şarkıları dallarda
Yapraklar bu şarkılarla oynar
Bu gün ne mutlu insanlara
Dinliyor, görüyor, yaşıyorlar

Sevenleri duruyor, sevilenleri de
Bütün ayrılıkları n'olur unutun gitsin
Dileyin bütün dünyadan
Acıların hepsi silinsin.

Atın karamsarlığı gönlünüzden
Sevin yaratılmışı Yaratan'ın hatırına
Hiçbir zaman gelmesin kötü ihtimaller
O güzelim aklınıza

Açın gönlünüzü engin sevdalara
En güzel rüyaları bu gün yaşayın
Sakin, sakın ha
Mutluluk dışında ağlamayın

Bir gün daha varsınız tadını çıkarın
Tutun ellerinden sevdiklerinizin
Öpün, koklayın, mutlu edin, mutlu olun
Sonu gelmesin dilerim gülümsemelerinizin

Haydin dostlar, haydin
Dünyaya Yeniden merhaba deyin
Merhaba! Merhaba!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42011/merhaba-dunya.html>

Hükümsüzdür

[italik] Hüznünü gönderdin gözlerime
Ardın sıra dizilen gözyaşlarım sensiz öksüzdür
Şafakları birlikte yakardık ateşimizle
İki ucundan tutardın zincirlerini gecelerin
Bıraktığın sensiz geceler hükümsüzdür.

Sensizlik istediği renge bürünsün
Yokluğun benim için siyah bir güldür
Küssün isterse çiçekler aşka, mateme boyansın
Bütün renkleri sildim dünyamdan
Sensiz bütün renkler hükümsüzdür.

Bütün mevsimler ateş olup yansa bile
Gidişin yangınları söndürdüğü gündür
Bıraktığın yürek gözyaşlarına gömüldü
Bilmelisin ki yokluğun
Bütün güzel gecelerin ölümüdür

Gidişleri sevemedim bir türlü
Gecenin sonu gündüz gibi dönüşüzdür
En kurak yıldızlara bile rahmet olup yağsan
Yüreğim çölleşmiş, yeşermez sensiz
Bütün damlalar hükümsüzdür.

Kapandı kapıları bir yerlerin
Fırtınaların kilitlendiği yer, sevgilerin ölümüdür
Seninle aydınlanırdı
Çiçekler açardı gülücüklerinde
Yoksun ya bütün aydınlıklar hükümsüzdür.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42117/hukumsuzdur.html>

Güneşin Aşkı

[italik] Dediler ki bir gün Güneş'e
"Gecelerin bir sultanı var
Gümüş renkli saçlarını
Sabahlara kadar
Yıldızlar tarar.
Denizler, göller
Kavuşmak için sultana kabarrır
Yıldızlar açar avuçlarını gün boyu
Bir sessizlik içinde vuslat diyerek
Allah'a yalvarır.
Öylesine güzeldir ki
Türküler, şarkılar ona söylenir
Her aşığın gönlünde o yatar
Akşama kadar gökyüzünde
O beklenir."
Bir delice aşka tutulur Güneş
İçin için yanmaya başlar
Tutuşur yüreği
Ateş olur, fışkırır hıçkırıklar.
Dayanamaz sonunda ayrılığa
"Getirin" der "sultanı"
Haberciler yollara düşer
Ulaşırlar akşam üstü aya
Ay ise
Yüzünü dönmüştür dünyaya.
Güneşi anlatırlar,
Sevdasından nasıl yandığını,
Şiirler okurlar mehtapta,
Satır aralarına koyarlar
Güneş'in nasıl bağlandığını.
Kız evi naz evidir ya,
Ay önce nazlanır,
Sıcaklığını düşününce güneşin
Kalbi yumuşar,
Güneşe sevdalanır.
Bir başka parıldar geceler boyu
En güzel hasret şarkılarını söyler
Çok çok uzaklarda güneş
Hiç bıkmadan
Sultanı dinler.
Yağmur olur gözyaşları bazen
Bazen hasretinden kurur, küçülür sultan
Sonunda dualar yerine varır
Kabul görür arzular
Acır, kâinatı Yaratan.
Karar verilmiştir
Güneş, sultanı hasretiyle sarıncaya kadar
Zaman zaman kavuşacaktır
Bunun dışında bu iki sevdalı
Hep uzak kalacaktır.
Bir gün vuslat gelir ve güneş
Ayın on dördü gibi bir sultan görür
Nasıl olmuşsa olmuş
O güzelim sultan
Yüzünü güneşe dönmüştür.
Hemen yakalar gökyüzünde sultanı,
Sakinleşir, alevleri söner
Dünya kararır utancından birkaç dakika
Sonra vuslat biter, ayrılık başlar

Hasret araya girer.
Eller birbirinden uzaklaşır
Vuslat bir dahaki sefere kadar
Artık
Sadece
Bir hatıradır. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42234/gunesin-aski.html>

O Gündür

[italik] O Gündür

Bazen güneş erken doğar
Sular akar
Çiçekler açar
İşte o gündür
Hüzün gözlülerin gözlerine
Neşe dolar.
Bazen istenmeyen yerlere götürür adımlar
Orada parlaktır bütün yıldızlar
Güller hanımeli kokar
İşte o gündür
Hüzün gözlülerin gözlerine
Umut dolar.
Bazen tüm şarkılar susar
Sular buz tutar,
Çiçekler solar
İşte o gündür
Hüzün gözlülerin gözlerine
Hüzün dolar.
Bazen dün gibidir artık bütün akşamlar
Yarınlara utanıp susar
Gözler merakla bakar
İşte o gündür
Hüzün gözlülerin gözüne
Küçük bir ışık damlar.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42389/o-gundur.html>

Hep Aynı Akşam

Hep Aynı Akşam

Ne acılar çektim, şafaklarım şahit
Yine de eğilmedim
Toplayıp damlaları gönlüme sakladım
Hep aynı akşam
Aynı köşede seni bekledim.

Şarkılar feryat etti ayrılıklardan
Hiç birini beğenmedim
Toplayıp notaları gönlüme sakladım
Hep aynı akşam
Aynı şarkıyla seni bekledim.

Sokak lambalarını benimle beklerken yoruldu
Işıklarını sabahlara kelepçeledim
Toplayıp yarınları gönlüme sakladım
Hep aynı akşam
Aynı gözyaşlarıyla seni bekledim.

Bulutlar dans etti gece karanlığında
Bir türlü eğlenemedim
Toplayıp gülümsemelerini
Hep aynı akşam
Aynı hüznümlerini seni bekledim.

Gitti diyerek kahkahalara boğuldu şimşekler
Rüzgâr olup esemedim
Toplayıp sıcak nefesini göğsüme sakladım
Hep aynı akşam
Aynı nefesle seni bekledim.

Ne acılar çektim, şafaklarım şahit
Yine de eğilmedim
Toplayıp damlaları gönlüme sakladım
Hep aynı akşam
Aynı köşede seni bekledim.

TURGUT UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42510/hep-ayni-aksam.html>

Yolcu

[italik]
Bir kış bahar günü
Bir tren kalkmış bir tek yolcuyla
Bir defa düdük çalmış
Ve bu tren
Son istasyona kadar durmayacakmış...

Her vagon ayrı bir dünya
Her dünyada ayrı düğünler, hüzünler
Beyaz önlüklüler son istasyonun adını haykırmış
Ve trenin durmasına
Çok az kalmış...

Yolcu korkmamış
Ürkememiş ama sevinmemiş de
Boynunu bükmüş, son hazırlıklarını yapmış
Doyasıya bir dize başını koyamamış
Gözleri yaşarmış
Tren yavaşlamaya başlamış...

Bindiği vagona dönüp bakmaya başlamış
Bazen gülmüş, bazen ağlamış
Bir yolcu daha beklemiş hep, gelmeyen
Gözlerinde kaybolmak istemiş
Tren son durağa iyice yaklaşmış...

Hep bekleyerek geçmiş yolculuğu
Pencereden akmış yalnız geçen koskoca yıllar
Sadece kendini sıkan avuçlarını açmış
Geri döndürmek istemiş bir an treni
Son durağın soluk ışıkları iyice yaklaşmış...

Dostluklarını, karşılıksız sevdalarını doldurmuş
Rengârenk bavulları
Alarak kapıya yaklaşmış
Tren nerdeyse
Neredeyse duracakmış...

(Her insan kendi treninin tek yolcusudur.)
13/11/2006 - Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42612/yolcu.html>

Gitmek!

[italik]

Tut ki sevdim seni
Tut ki her gece rüyamda seni görüyorum
Tut ki aşık oldum belki ilk, belki son defa
Gençliğimi tekrar yaşamak
Belki bu defa.
Tut ki güneşi bir daha görmek istiyorum
Mehtapta yeniden yürümek
Tut ki yeniden ıslanmak istiyorum yağmurda
Elinden tutmak
Ya da seni beklemek istasyonda.
Tut ki dizine uzanmak istiyorum
Elin uzanıp saçımı okşasın diyorum
Tut ki merdivenleri hızla çıkmak
Yüreğimi emanet edip
Son defa birinin yüreğinde kalmak.
Tut ki gülümsemek istiyorum
İlk gördüğüm yerde seni
Kahkahaları birlikte azat etmek
Tut ki bakışlarının ucuna asıp son nefesimi
Tut ki tek istediğim seni bırakarak gitmek.
Tek istediğim severek gitmek
Sevilerek gitmek
Gitmek...

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42721/gitmek.html>

Vakit Geldi!

[italik] Vakit Geldi

Vakit geldi
Alıp çayımı, demliğimi
Bir köşeye çekilmek zamanı
Gökyüzüne bakıp karanlıklarda
Bir yıldız aramak zamanı.
Öyle bir yıldız ki
Bir kez bile göz kırpmamalı
Hep gözlerime takılmalı gözleri
Gülümsemeli
Hiç, ama hiç oturup ağlamamalı.
En parlağı olmalı her şeyin
Benden başkasını görmemeli
En parlak güneşler karşısında bile
Parlamalı,
Hiç sönmemeli.

Geceler gibi saçları olmalı
Sabahlara kadar benim için taramalı
Nazlı ceylanlar gibi koşmalı,
Vakit geldi,
Kalkıp işte böyle bir yıldız aramalı.
Öyle bir yıldız olmalı, öyle bir yıldız olmalı ki
Günlerimi her renkle yeniden boyamalı
Çıkarıp yeniden dikmeli gönlümdeki
Eskimiş, yaşlanmış,
Şu elbiseyi, bin bir yamalı.
Her rüzgârda onu dinlemeli
Her yağmurda yeniden filizlenmeliyim
Kalbinin sadece benim için attığını
Çok uzaklarda da olsa bilmeli,
Dinlemeliyim.

Zaman çabuk geçiyor, geç fark ettim
Vakit geldi, bir yıldız bulmalıyım
Kaldırıp bardağımı, demliğimi
Vazgeçip dünlerden, güllerden
Sadece onun yıldızı olmalıyım.
Vakit geldi dostlar,
Vakit geldi
Ben,
Ben o yıldız artık bulmalıyım.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42825/vakit-geldi.html>

Çıkıp Gel

[italik] Çıkıp gel
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Topla dünyanın mendillerini
Deryaları kurut gözümde akan
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.
Gönlümde güller solmak üzere
Yaklaşıyor artık sonbahar
Bütün duygularıma açılmadan o mezar
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.
Susamışlığımı bitir
Dudaklarım çatlamasın hasret ateşiyle
Bir damla ol gönlüme damla yeter
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.
Gitmedin sayarım inan ki
Gitmedin sayarım gece karanlıklarında
Hep yanımdaydı derim
Hatıralarınla hasretinle el ele seni bekledik bak
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel.
Öylesine hasretim ki
Gökyüzünün bütün atmacaları sana vurgun
Her gölgede seni aradım
Filizlenmek için yeniden şu sevdam
Ne olur
Bir şafak vakti ya da gece karanlığında
Çıkıp gel
Çıkıp gel.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42960/cikip-gel.html>

Gönülsüz Güneş

[italik]

Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Kendini sislerin arkasına gizlemiş
Biri beni mi anlatmış
Artık, gözleri,
Gözleri gecelere sevdalandı mı demiş?
Oysa çiçekler açmış, yapraklar yeşermiş
Toprak neşesinden çimlenmiş
Niye geceden kalma biri
Artık o
O karanlıklara vurgun mu demiş.
Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Kuşlar da susmuş, ötmüyor
Rüzgâr esmez olmuş
Benim için biri, bedeni de
Ruhu da yorgun mu demiş.
Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Geceden kalma bir şarkı hâlâ asılı
Ayrılırken biri
Benim için
Çok solgundu mu demiş.
Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Çeksin yüzündeki ince tülü
Sırf ben üzgünüm diye
Söyleyin dostlar Güneşe
İncitmesin çiçeği, gülü.
Güneş niye gönülsüz tutuşmuş bugün
Kendini sislerin arkasına gizlemiş
Biri beni mi anlatmış
Artık, gözleri,
Gözleri gecelere sevdalandı mı demiş?
[/italik]Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43144/gonulsuz-gunes.html>

Kesimlik Koyun

[italik]

Kesimlik koyunlar gördüm
Hepsi teker teker ölür
Oysa ölmeden önce ölüm
Hepsinin gözlerinde
Keskince büyür.

Ne isyan edebilir, ne yalvarabilir
Yürüyerek gider kendi ölümüne
Bir melemeyle kim bilir neler der
İtiraz edemeden
Ölüme götürüldüğüne.

Sanki bilmiyormuş gibi
Titremeden yaşar o günü
Yarınlarını dünlere sürgün eder
Ne hayalleri vardır
Ne de düğünü.

Çeşit çeşit bıçaklar
Keskince öldürür
Yaş yerine kan akar gözlerinden
Sonra bir sessizlik
Kanlı gözlerini bürür.

Ne bir mezar taşı olacaktır
Ne de bir ziyaret eden
Kısa bir zamanda unutulur
Ne olacak ki
Diğerleri gibi bir koyundur giden.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43286/kesimlik-koyun.html>

Kar

[italik] Bitmiştir bir sonbahar
Kocaman bir bulutun sırtına biner
Sevdalısı için kar.

Hangi denizleri geçecektir bilinmez
Kime sevdalıdır dersiniz
Bir sırdır o, söylenmez.

Günler geçer yollarda, belki aylar
Ne dağlardan ürker, ne vadilerden
Şekillere bürünür kar.

Vazgeçirmez buz tutmuş pencereler
Uğuldayarak esen soğuk,
Ya da ayazla kardeş geceler.

Gözü yerde sevdalısını arar
Bir an önce kavuşmak için
Yanıp tutuşan kar.

Görünce bölünür milyonlarca parçaya
Bir taze gelin edasıyla atar kendini
Sevdalısına.

Beyazlarla süslü raksına başlar
En hafif rüzgâra bile dayanamaz
Salına salına iner kar.

Hayatının ilk raksıdır bu
Sonunda kollarında eriyecek
Sevdalısına son dansıdır bu.

İşte böyle yağar
Gözlerinden mutluluk yaşları akıtan
Kar.

Bir sevda uğruna erir gider
Ve bir taze karın sevdası
Bir taze sonla biter.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43390/kar.html>

Senin Diye Gözlerini Sevdim

[italik] Yıllar geçti aradan sensiz
Bir damla bile azalmadı sevgim
Kırpıklarım taşıdı resmini
Senin diye
Senin diye gözlerini sevdim.

Bakışların hep ayrılık verdi
Geçer, unuturum derdim
Hiç bıkmadım seyretmekten
Senin diye
Gözlerini sevdim.

Ne aradın, ne de sordun
Bense selamını bekledim
Akıtırken yokluğunu yanağımdan
Senin diye
Senin diye gözlerini sevdim.

Ne çok sevmiştim Allah'ım
Ayrılmak istemezdi ellerim
Alıp uykularımı götürse de her gece sensizlik
Senin diye
Senin diye gözlerini sevdim.

Dönersin diye belki
Aşkımı hep anlattı sözlerim
Gidişin silmeye yetmedi yüreğimden seni
Senin diye
Senin diye gözlerini sevdim.

Ne feryatlarımı duydun, ne hıçkırıkları
Gelirsin diye bekledim
Yıllar geçti aradan
Ölürken bile
Senin diye
Senin diye gözlerini sevdim.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43492/senin-diye-gozlerini-sevdim.html>

Gül ve Sümbül

[italik] “Gel” deyince Sümbül'e
Bir tanesi daha olmayan Gül
Dönüp dönüp de takip etmiş
Ay mı desem, Güneş mi desem
Boynu bükük Sümbül.

Gül'ü Gül edene aşık
Kendi içinde yanan Sümbül
Hem de maşuk
Gül'ü edene
Gül.

Koparmışlar kamışı sevenlerinden
Üzülmesin mi Sümbül?
Bir yaprağını göğe uzatıp
Haşmetinden dönmesin mi
Yolu gösterince Gül.

Aldığını vermek için
Hep ister, çiçeklerin efendisi Sümbül
Umutsuzluğu öldürsün diye
Aşkı tanıtınca
Gül.

[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43605/gul-ve-sumbul.html>

Ayrılık Rüzgârı

[italik] Rüzgarlar eserdi ya üfûl üfûl,
Adına ayrılık dediler,
Bir zavallı gönlüm vardı sana tutkun,
Sarartıp her yanından, acımadan
Bir rüzgârla götürdüler.

Hayallerim vardı, hep yeşil...
Unuttum artık mutlu rüyaları,
En güneşli zamanı
Aşkımın sonu olmamalıydı,
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgarı.

Yeniden sevmiştim,
Yeni tatmıştım doyumsuzlukları,
Ardından bırakarak hatıraları
Kasıp kavurmamalıydı gönlümü,
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgarı.

Gelişi gözlerimin yıldızlarıydı,
Bütün beklentilerde tek o vardı,
Yeni açmıştı çiçekler,
Balını bile tadamadan
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgarı.

Kendi hücrelerinde kendine mahkûm bir kalp,
Bulmuştu aradığını,
Yine başladı başa dönüş,
Hatıralar yaşanmalıydı, yazılmamalıydı
Esmemeliydi bu bahar ayrılık rüzgarı.

Rüzgarlar eserdi ya üfûl üfûl,
Adına ayrılık dediler...
Bir zavallı gönlüm vardı sana tutkun,
Sarartıp her yanından acımadan,
İşte, işte bu rüzgârla götürdüler.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43806/ayrilik-ruzg-ri.html>

Dua

[italik] Sızısı içimi yakar gecenin derinden
Koru ya Rab'bim derdin beterinden
Yüreğimde bir kor sebebi meçhul
Beni mahrum etme n'olur sevginden

Bakarım geceye, ömrüm gibi gelecek
Bir gün gibi mazi saatle tükenecek
Bir bahçe tümsekler üstünde güllenecek
Beni mahrum etme n'olur sevginden

Korku içimde, bir maskede neş'e
Yakmak için gitmek isterim güneşe
Kıskançlık içimde güldeki eşe
Beni mahrum etme n'olur sevginden

Değişir duygularım gibi beden
Yıllar geçer ben bir gün gülmeden
Ölür isem bir güzeli sevmeden
Beni mahrum etme n'olur sevginden.

[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43940/dua.html>

İçimdeki Yangın

[italik]

İçimde bir yangın var sönmeyi bilmez
Gittiğin günden beri dumanlı
Belki yaşadığım bir rüya
Belki de
Hasretine vurgun bir sevda.
Başımı yastığa her koyuşumda
Aklıma nefesin gelir
Heyecanla gelmiş derim, gönlüm ümitlenir
Yokluğun dikilir karşıma
Hayat tükenir.
Kandırırım kendimi güneşin doğuşuyla
Bir deli neşe bürür dışımı
Her şeye güler bu sensiz dudaklar
Oysa içimde bir başka ben var
En kuytu köşede oturup sessizce ağlar.
Aslında görüdüğüm gibi değilimdir
Kalabalığa karışır
Evin içinde döner dururum
Gittiğin günden beri inan
Sensizlikle boğuşurum.
Dedim ya bir ateş yaktın ki giderken
Ne yapsam sönmeyi bilmez
Çaresiz kaldı gözyaşlarım
Atarım hatıraları bir kenara
Oturur bir köşede gözyaşlarıma ağlarım.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44109/icimdeki-yanigin.html>

Yolcuya Ağıt

[italik] Karanlığın kokusu dolu bir ibrik
Bir namaz boyunca huzurunu tebrik
Gecede güneş, işte bir alem yitik:
Kayalardan kopan küçücük bir taş
Ruhun ucunda beden, incecik bir ataş.
Kazmalarca seslenir şu büyük dağlar
Gönlüm gönlüne, gönlüme kimler ağlar
'Kaybolmuş Deniz"de küçük yakamozlar
Yanıp da sönen kibrit, kalan eczası
Rahmetlerle süslü cenaze arabası.
Boğulmuş gözyaşlarıyla ağlar güller
Fasit daire, dünler hep geriye döner,
Yakılsın tekrar dikilen elbiseler.
İşte arzu, işte istek, işte sen
İşte doğum, işte hayat, sen ölen.
Dağlar taşlar inleyip yaşasın bu anı
Durmasın damarlarda bu demin kanı
Rahmetsiz bırakma O'nu, hem vatanı:
Hakim'im sensin, Kadir'sin, sensin Nur
Ne olur gelene rahmetinden otağlar kur.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44437/yolcuya-agit.html>

Köyümü Özledim

[italik]

Kuzular melerdi köyümde
Gece gündüz demezdi
Ağaçlarında yaprakların hisırtısı
Devamlı şarkı söyler
Kuşlar bu şarkıya eşlik ederdi.

Karın kalkmasını sabırsızlıkla bekleyen
Çiçekler açardı köyümde
Sabah karanlığında tarlaya giderdik
Toprağı okşardık
Şakalaşır, coşardık çapalar ellerimizde.

Yorulurdu bedenimiz, gönlümüz dinçti
Saçta ekmek yapardı annem, tereyağıyla yerdik
Sütler sağılırdı köyümde
Ilık ılık,
Kaynatmadan içerdik.

Masallarımız vardı her akşam
Canlanırdı ninelerimizin dilinde
Her gece damlara çıkardı
Gönlüm binlerce defa uğrunda ölürdü
İlk aşkım vardı köyümde.

Şimdi köyüm benim içimde
Ben gurbette çırpınır dururum
Yağmur yağar ya ıslak ıslak
Gözlerimi kapar kapamaz
Çamurlu yollarında yürüyen kendimi bulurum.

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44545/koyumu-ozledim.html>

Beddua

[italik]
Pişman olasın yaptıklarına
Ahlar çekesin, kimse duymasın!
Dilerim Allah'tan
Seni
Benden başka seven olmasın!

Yüzümü göremeyesin!
Sesimi duyamayasın!
Dokunamayasın ellerime diyemiyorum
Seviyorum bu haini, Allah'ım!
N'olur beddualarım yerini bulmasın
Yerini bulamasın.

Allah'ım, gülümseyince yüzünde güller açsın!
Dünyanın neşesi dolsun gönlüne!
Mutluluğu gökyüzünü doldursun
Neşesi dünyayı,
Yer kalmasın acıya, kedere...

Ben razıyım yalnızlığa
O yalnız kalmasın!
Ne ızdıraptan, ne kederden
Ölünceye kadar
Bir nebze bile tatmasın!
[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44695/beddua.html>

Beter Ol

[italik]

Beklesin kapında her gece ecel
Ben gibi ağlayıp halden beter ol
Gölgelere benze gittikçe incel
Hiç gelin olmamış tüldeu beter ol.

Çeksin ıstırabı çilesiz başın
Bensiz boğazından geçmesin aşın
Çoğalmadan kalsın hep böyle yaşın
Hiç koklanamamış gülden beter ol.

Ümitsiz kalıp da çırpınsın ruhun
Ayaklar altında gezsın gururun
Kölesi ol şu denilmez "Olur"un
Zincire vurulmuş dilden beter ol.

Sevmeyip ömrünce sevlmeyesın
Gözün hep yaşlı kalsın, gülmeyesın
Ölmek isteyip de ölemeyesın
Aşkı tadamayan halden beter ol.

Yanıdayken bile sana hasrettim
Gir diye rüyama kaç niyet ettim
Sen çektirdin, ben de bilerek çektim
Ben için kavrulup benden beter ol.

[/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44840/beter-ol.html>

Vatan Benim

[italik]

Vatan benim, bayrak benim, can benim
Kur'an benim, sancak benim, kan benim
İman benim, toprak benim, şan benim
Bursa benim, Ürgüp benim, Van benim.

İhanetten kötülükten hep kaçtım
Her denizde tek korkulan kulaçtım
Malazgirt'ten Viyana'ya yol açtım
Kervan benim, saray benim, han benim

Sahil benim, kıyı benim koy benim
Mızrak benim, kalkan benim, yay benim
Dadaş benim, efe benim, toy benim
Altı benim, üstü benim, yan benim.

Türklük gurur, İslam onur kaynağım
Alınmaz bir zerrecik toprağım
Kıyametle iner ancak bayrağım
Gece benim, gündüz benim, an benim.

Devralmışım atalardan vatani
Can vererek topraklarda yatani
Asmak gerek kutsalları satanı
Urgan benim, kement benim, tan benim.

Vatan benim, bayrak benim, can benim
Kur'an benim, sancak benim, kan benim
İman benim, toprak benim, şan benim
Bursa benim, Ürgüp benim, Van benim.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44978/vatan-benim.html>

Beklerken Öleceğim

[italik]
Dumansız yandığım bu kaçınıcı ateş
Bu kaçınıcı yalvarış, yakarış
Hep gidici mi olmalıydı gelenler
Bu kaçınıcı aldanışım, kaçınıcı batan güneş...
Hep seneler,
Hep seneler aldattı beni bilirim
Son gününe kara haberi sakladı
Bu gün, yarın diyerek
Aylarca aylarca oyaladı...
Dört mevsimi bire düşürdü her defasında
Her ay tomurcuklanırdı çiçekler
Şükrederdi el açıp Allah'a
Yeşilin körpecik tonunda çiçekler.
Oysa ardımdan gelirmiş
Ardımdan gelirmiş ellerinde ayrılıktan zincirler
Gözlerine merhamet uğramamış
Karanlık gölgeler.
Bilemezdim ki
Bilemezdim ki gözlerimde pembeler
Ellerimde, sıcaklığını tuttuğum eller
Önceki yıl gibi
Ellerimi bırakıp gidecekler.
Ben yine bekleyişlere gebe gecelere sarılacak
Batmaya mahkûm yeni güneşler doğmasını bekleyeceğim
Belki de bir gece, bir gece sessizce
Nefessizce kalacağım ama muhakkak
Muhakkak beklerken öleceğim.
[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45083/beklerken-olecegim.html>

Tek Bildiğin Şey

[italik] Adını ne koyacağım,
Ayrılığın oturmuş yüreeğime;
Ne sevmek bilirsin ne sevimlik,
Tek bildiğin
Sessizce gitmek.

Feryatlarımı duymazsın,
Çağırırım gelmezsin,
Ne öpmek bilirsin, ne öpölmek
Tek bildiğin
Sevmeden sevimlik.

Nereye kadar süreceksin,
Hep kalpleri ağlatacaksın,
Sana göre değil aşkı tatmak,
Tek bildiğin
Seni sevenleri aldatmak.

Dilerim Allah'tan,
Sen de bir gün yanarsın...
Aşık olup pervane gibi,
Hep gözlerinde arattığın ışığı
Sen de başka gözlerde ararsın.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45194/tek-bildigin-sey.html>

Ardından

[italik]
(Eşi bir kız çocuğu dünyaya getirirken vefat eden bir erkeğin feryadıdır bu şiir.Uzunluğundan dolayı özür diliyorum.)

Ben sevdayı seninle tanıdım
Senle gördüm en güzel rüyaları,
Senle el ele tutuştum,
Seni kokladım, okşadım
Senle yaşadım hülyaları.

Bana sen öğrettin
Seni kırmamayı, seni üzmemeyi,
Seni düşünmeyi her an,
Seni görmeyi her düşte,
Sen öğrettin ben bilmezken seni sevmeyi.

Mutlu olmayı öğrettin yalnızlığı yaşarken
Karşılık beklemeden sevmeyi, sevilmeyi,
Nerde olursan ol senle olmayı,
Sen öğrettin seninle ağlayıp,
Seninle gülmeyi.

Niye bu kadar çok sevdin beni,
Niye hâlâ öğretiyorsun, niye,
Ben seni istiyorum,
Sen hep sensizliği gönderiyorsun,
Seveyim diye.

Senle dolu günleri bitirdin,
Sensiz bir dünyayı öğretiyorsun,
İstemiyorum sensizliğin ardından çılgınca ağlamayı,
Ve
Orda sensiz yaşamayı.
Her istediğimi yaptın
Öğretme artık istemiyorum
Sana muhtacım anla
Burada boynu bükük
Sensizliğe ağlıyorum
Bensizliğe alış diyorsun
Sana nasıl değişirim sensizliği
Ben sana aşığım,
Sen her şeyimdin
Nasıl sev dersin kimsesizliği

Sensizliğin zorluğunu
Bilseydim
Seni bensiz bırakır
Ben oraya
Sensiz giderdim

Oysa sen önce davrandın
Keşke sevmeyi de
Sevilmeyi de öğretmeseydin
Ve beni sensiz bırakıp
Gitmeseydin

Bekle aşkım
Seni düşünemediğim güne kadar seveceğim
Ve o gün
En güzel düğününü yapıp hayatımın
Yanına, yanına geleceğim.

Niye bu kadar sevdirdin kendini
Niye bu kadar sevdiğin beni gülüm
Sen nasıl öldüysen O'nun için
Ben de senin için,
Biliyordun istediğin an öldürdüm

Sen giderken O geldi
İnan sen kadar çok seviyorum
Geceler boyu hıçkırıklar arasında
Sen mi gitmeseydin O mu gelmeseydi
Bile diyemiyorum

Giderken bir parça bıraktın
Nasıl seviyorum bilemezsin
Sen kadar tatlı, sen kadar güzel
Adını verdim, ama biliyorum
Görmek için bile olsa gelemezsin

Yanına getireceğim hiç getiremedim
Açtığında çiçeklerin rengine bakacağım
Bu defa farklıysa
Gördüğünü anlayacağım
Buruk bir mutluluktan, belki çaresizlikten ağlayacağım

Yokluğunda ağlamayı öğrenmiştim
Senden başka birini sevmeyi
Bir başkasını mutlu etmeyi öğretiyorsun
Ve O'nu hem sen diye
Hem O diye sarmayı, öpmeyi

Niye diye sormuyorum
Nedendir demeyeceğim
Tek bildiğim bir şey var
Seni hep sevdim canım
Hep seveceğim, hep seveceğim
Hep...
[/italik]Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45315/ardindan.html>

Aynı Masal

[italik] Aynı Masal

Aynalara kızdım dün gece
Bir yüz bile göstermediler
Bir defa daha görseydim dedim
Artık göremezsin dediler.

Gönül yürektedir derler
Oysa gönül yüreğin elidir
İnanmayın sakın durduğuna
Aslında bütün yürekler delidir.

Tarafıdır nefesler bile
Bazen almak zorlaşır
Hele bir sevmeye görsün
Kış gününde buharlaşır.

Caddelerde, sokaklarda veda yürür
Silinmez giden adımlar gözbebeğinden
Güneş her sabah yeniden doğar, lakin
Bakışlarını ayıramaz bir türlü dünden.

Aynalara kızdım dün gece
Üşenmedi yaşadığım her şeyi bana anlattı
Damlalar karıştı gümüş rengine
Dün gece gibiydi, çaresiz dinledim dünkü masalı. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45516/ayni-masal.html>

Bazen

[italik]

Bazen dalga olurdun,
Hayatıma bir girer bir çıkardın,
Sevinir, sonra üzülürdüm,
Ben senden bıkmazdım fakat,
Muhakkak bir şeyler bulur bıkardın.

Bazen aydınlatırdın ruhumu
Bazen karanlık sen olurdun,
Bulur sonra kaybederdim seni,
Ben seni hiç unutmazdım ama
Unutacak bir şeyler bulur, unuturdun.

Bazen gökyüzü olurdun mavi mi mavi,
Bazen gönlümde çğlar yaratırdı gülüşün,
Birden değışirdin,
Ben üzülürdüm
Hüzün damlatırdı yüreğime her gidişin.

Bazen sinirlenirdim,
Bazen 'Yeter artık' der sana küserdim,
Sen gidince var ya, sen gidince
Aramak için yollara düşer
Deli deli eserdim.

Yorulduğum artık,
Ne aramak, ne bulmak istiyorum,
Bir daha gitme ne olursun,
Hep yanımda kal
Bak sen de yorulduğun
Bak sen de yorulduğun, biliyorum

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45634/bazen.html>

Beklemek

Kim sever sessizliği,
Kimsesizliği kim sever,
Bir bardak çay karşılıklı iilmezse eğer,
Kim sever demi, kim sever demsizliği?

Hep boynu bükük durdu
İçi bir türlü dolmayan, balkondaki terlikler...
İnanmazsın, kapının tokmağı, zilin düğmesi bile
Gece gündüz üşenmez, dokunacak bir el bekler...

Gölgeler gölgelerin ardına gizlenir
Gün ışığından mahrum, sislidir sokaklar
Ayak seslerini örter her an
Beklemekten yorgun, üzgün düşen yapraklar.

Yastık tek, yorgan tek, tabak, kaşık, atal tek
Hep aynı dudakta yalnızlık türküleri söylenir,
Hüznüm beni aşar,
Evin her köşesi bana bakar, hüzünlenir...

Giden oldu da, gelen yok,
Beklenen neden gelmez...
Ellerimin hiç biri bir türlü,
Bir türlü başka bir ele değmez, değemez...

Boşluk her odaya yerleşmiş,
Kendi kendine konuşur, duyamam,
Öyle alıştım ki, kurtar Ya Rabb
Yanımda bir nefes olmazsa, ben, ben uyuyamam
Uyuyamam.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45789/beklemek.html>

Uykum Var

Uykum var,
Sensizliğin sıkıntısı bir fırın tazeliğinde
Boram boram kokuyor,
Oysa, karanlığında uyumak isterdim
Hani yıldızlar düşerdi ya gözlerine.

Uykum var,
Yalnız bir yatağın içinde kıvranıp dururum
Bir türlü gelmez uykum
Oysa dizlerin ne kadar yumuşaktı
Ben hep orda uyurdum.

Uykum var,
Elin rahat durmaz, kulaklarımı çekiştirirdi
Saçlarım hep okşanmayı beklerdi
Oysa bir parmak bile yok yüzümde gezen
Bazen burnumdan iner dudaklarıma değerdi.

Uykum var,
Hep anlatacak bir şeyler bulurdun
Bazen bir kadife olurdun
Oysa çelikten bir yalnızlık etrafımda
Hep bana sarılarak uyurdun.

Uykum var,
En çileli yumaklara sarılmış bir gece
Her yanda hayalini görürüm dönünce
Oysa bir gerçektin, etten kemikten
Şimdi dokunamıyorum hayalin görününce.

Uykum var,
Belki sabahı göremeyecek bir beden
Belki yıllarca nefret eden
Oysa bir nebze bile azalmaz derdin
Dünyaları verseler sevgimden.

Uykum var,
Hayallerinden kurtulmalı,
Seni unutmaliyim,
Oysa gecenin neresinde olursa olsun
Terk etmeyecek bir hâyâl bulmalıyım.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45930/uykum-var.html>

Balık Avı

[italik] Balık Avı

Cumartesi dedim yarın
Mesai yok nasılsa
Balığa gideyim
Şayet şansım varsa.

Akşamdan dip oltamı
Çıngırağımı ve çubuğunu koydum bir poşete
Kurtçuklarımı, plastik kovamı
Naylon kilimi ve çelik çay termosunu
Güzelce yerleştirdim bir sepete
Kurtçuklara biraz su kattım
Sonra gidip yattım.

Sabah olmuş, uyandım kuşun sesiyle
Bir kahvaltı için çayımı demledim
Şekeriyile kattım termosu
Sahile uzandım.

Yazın iğnenin yer bulamadığı sahilde
Ne cin, ne de in vardı
Sessizlikle sarmaş dolaş
Arada bir martı feryadı...
Ve dalgaların fısıltılı sesi
Tebessüm ekledi yüzüme
Serdim naylon kilimi yere.
Termosum, sigaram ve çakmağım yanında
Taktım kurtçukları kancalara
Ya Allah deyip çevirdim, çevirdim
Fırlattım sonra
Denizin ortasına.

Uzandım naylon kilime
Dünya varmış demek geldi içimden, demedim,
Çaya vardı daha
Fırsat bilip hayallere daldım.

Sevdalarımı düşündüm,
Mutluluklarımı
Bazen kimsesizliklerime el attı düşüncelerim
Bazen kalabalıktan kaçtı.
Sorguları başlamıştı hayatımın beynimde
Neydim, neredeydim,
Mutluluk neydi, ayrılık neydi derken
Derinlere atlamışım
Bir ara pişmanlıklara dalmışım.

Birden çingirak sesiyle uyandım,
Ya ben bir balık yakalamıştım
Ya da balık kendini yakalatmıştı
Aceleyle çekmeye başladım
Yüzlük misinayı.
Ben çektim balık direndi
Balık direndi ben çektim
Sonunda benim inadım
Balığı yendi
Balık kıyıya geldi.
İrice bir balıktı, solungacına soktum parmağımı
Bir ses çıktı balıktan
Of mu çektim ne?

Canı acıdı mı acep? dedim içimden
Gözlerine baktım
Balık ıslaktı,
Sanki gözlerinden akan
Bir başka şeydi, belki de yaştı.
Çırpındı bir müddet
Maksadını anlamıştım
Farkındaydı sanki
Zamanı çok azalmıştı
Son çaresi
O da biliyordu
Derdini anlatmaktı ki
Aceleyle çırpınıyordu.
Bırak beni diyordu, ben buraya ait değilim
Benim yurdum orası
Bırak orada yaşayayım
Bir büyük balık beni yutuncaya kadar
Hep büyük balıklardan kaçayım
Ya da bir balıkçının mangalında
Izgara olayım.
Senin miden bir torba
Ne koysan dolacak
Bense bir öğünlüğüm
O da mideni doldurmayacak,
Arkadaşlarım var beni bekler
Bazılarının sırtında benekler
Hele bir tanesi var ki
Kıskanır bizi
Ben olmazsam eğer
Kapar onu
Diğer beneksizler.
Ben miyim av balık mı bilemedim
Zavallı balığa bir şey diyemedim
Söktüm zavallının ağzından kancayı
Bekledim biraz daha
Yakalamak için en büyük dalgayı.
Sonra bıraktım suyun içine
İnanamadı balık
Hemen dalmadı dibine
Sonra fark etti dünyasını
Veda edercesine dönüp baktı,
Önce yavaş yavaş,
Sonra kaçarcasına uzaklaştı.
Arkasından baka kaldım
Balık mı avdı bu dünyada
Ben mi
Balığa avlanmıştım.

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46071/balik-avi.html>

Hak Etmedim mi?

Sabah mahmurluğu ile açsam gözlerimi
Tatlı bir ses çınlasa kulaklarımda "Günaydın"
Serinletse yanan bağrımı bir deli rüzgâr
Güneşin ışıkları pencereden girse,
Dese "Gözün aydın."

Desem " Çok bekledim, çok...
Gelmiş, sessizce
Kıyamamış, uyandırıp ' Geldim' diyememiş
Kıvrılıp uyumuş yanımda dün gece."

Susamışlığııı içsem gözlerinden
Yüzüne saatlerce baksam bulmuşken cananı
Ellerinden öpsem, öpsem ellerinden
Bir defa daha yaşasam
Özlediğim, beklediğim şu heyecanı.

İkinci serinliğinde balkona çıksak
Karşılıklı açık çayımızı içsek
Yaprakların müziği ile
Mutluluk türküleri söylesek...

Ah...Ah.
Neden olmaz Allah'ım düşündüklerim
Neden gelmez, neden...
Hak etmedi mi bir yudum mutluluğu
Bir vuslatı hak etmedi mi
Allah'a kul bu beden.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46202/hak-etmedim-mi.html>

Gece Karanlığında Gitti

Mısrarım şimdi öksüz,
Gelişi, kaybolmuş ümitlerimin geliyordu
Gökkuşakları getirmişti yıldızlarla beraber
Rengârenkti şu hüzünlü cümlelerim,
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Yorgan gibiydi saçları ruhuma
Kozalardan açılmış taze ipekti
Sevdası yürekli, gözü pekti
Bir sihirbaz edası vardı gelişinde
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Güneşimi kaplayıp kararttı ayrılığı
Şarkılar çalar, türküler söylerdi
Sevdası dudaklarında gülümserdi
Parmaklarının ucunda gelmişti, rüyamsı
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Şimdi bütün şarkılar ayrılığı söyler
Sevda dolu bütün niyetler bitti
Neler düşünmüş, ne hayaller yaşamıştık
Kovup yalnızlıkları, geceleri okşamıştık
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Geceleri gül rengi değil artık
Bütün çiçekler karalar giydi
Güneşin gözleri kızarmasın isterdim şafaklarda
Bir doyumsuz sevda yaşamıştım, bitti
Geldiği gibi gece karanlığında gitti.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46368/gece-karanliginda-gitti.html>

Mezarlık

[italik] Mezarlık

Serviler dikmişler gölgelik olsun
Orda yatanlara serin mi gerek
Dışarı çıkmaya izin vermezler
Çukuru muhakkak derin mi gerek.

Kimisi babadır, yavrusun özler
Kimisi annedir, hepsini bekler
Bir gelin, bir genç kız, yolları gözler
Bekleyene bir tek şirin mi gerek.

Hasretler hem ışık, hem bir kaç sözdür
Yapılamayanlar içte bir közdür
Hayal edilenler hep güzel yüzdür
Gözden akan yaşa irin mi gerek.

Adımsız gelene sondur gelmelik
Yaşamak ve ölmek hep bir kerelik
İki taş arası niye çiçeklik
Koklamaya illa burun mu gerek.

Garibim derim ki elbet yatarız
Toprağın altından biz de bakarız
Alevsiz ateşte çokça yanarız
Soluksuz kalmaya izin mi gerek.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46528/mezarlik.html>

Ben Hep Seni İsterim

[italik]

Kış kışı sever elbet, yaz istemez
Bahar olsam baharı isterim
Sarı yapraklar sonbaharı sever
Amma ben seni sevdim güzelim,
Hep seni isterim.

Bülbül goncaya aşıktır
Güneş aya, bilirim
Balık nasıl aşıkça deryaya
Ben sana aşığım güzelim
Hep seni isterim.

Yıldızlar gündüzü sevmez
Geceler boyu yalnız, seyredirim
Mehtap gümüşi saçlarını tarayıp
Yakamozları ister ya güzelim
Ben hep seni isterim.

Papatyalar fal ister
Ben, hep seviyor derim
Sevmiyormuşsun diyorlar
Kim ne derse desin güzelim
Ben hep seni isterim.

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46658/ben-hep-seni-isterim.html>

Seni Severek Yaşasaydım

[italik]

Her yokluğun bu kadar güzel olsaydı
Yıllardır hep böyle yokluğunu yaşasaydım
Bir vahşi yalnızlıkla boğuşmasaydım
Hep sana aşık
Hep sana sevdalı olsaydım.

Bilseydim hep orda olduğunu
Beni düşündüğünü
Seni, sadece seni seveceğimi bilseydim
İşin en güzel tarafı
Geleceğini bilerek sevseydim.

Geceler kararmasaydı ruhumda
Çiçekler solmasaydı
Damlalar hep goncaların üstünde kalsaydı sabahları
Gözlerime uğramasaydı
Bir bilinmeyi değil de
Seni severek yaşasaydım kahrolası yalnızlıkları.

Keşke yıllarca önce dolsaydın gönlüme
Şen kahkahalarla dolu dalgalı bir deniz kenarında
Sabah kahvaltım olsaydın,
İçtiğim çayın şekeri diye seni katsaydım
Ekmeğim olsaydın bir dilim
Ya da bir domatesin yarısı olsaydın
Dudaklarının rengine vurulsaydım
Bir renksiz yalnızlıkla kalmasaydım
Keşke bir görünmeyi değil de
Seni severek yaşasaydım.

Yılları boşuna harcamasaydım,
Sensiz gecelerime yanmasaydım şimdi
Hep sana yazsaydım aşkımın şiirlerini ,senle dolu
Kimsesiz gecelerimi anlatmasaydım da
Yıllar önce seni tanıyıp
Seni severek yaşasaydım.

05/12/2006

[/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46843/seni-severek-yasasaydim.html>

Aldanma Sakın

[italik]
Sanma gözyaşlarım hep akacak,
Çağlayanlar misali akmalarına bakma,
Yokluğunla dost görüdüğüne de inanma
Bir gün muhakkak kuruyacak.

Gitmeden önce nasılsam,
Bıraktığın yerde, bıraktığın gibiyim,
İnanmıyorsan gel bak
Tereddütlerinin altında
Ezilmiş biriyim.

Aldanma sakın çağırın türkülere,
Kıyamete kadar gel demeyecek
Nazın bu kadarı inan yeter,
Belki bu son seslenişim sana
Belki de bu sevda bugün yarın bitecek.

Hâlâ seviyorum varlığını,
Yokluğunla hiç anlaşımadım,
Çok istedim sana kavuşayım ama,
Diktiğin duvarları aşım
Bir türlü sana ulaşamadım.

Aldanma sakın,
Zannetme bu yürek hep senin için çarpacak,
Gelmezsen eğer, gelemezsen eğer
Belki de bu seven yürek
Hiç çarpmayacak.
[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46954/aldanma-sakin.html>

Öyle Gel

[italik]

Derim ki Şu an ordaysan eğer
Gönlüne sevdanı alıp öyle gel
AŞka susamıŐ bir yüreğim var
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Kalbinin atıŐını duymazsan eğer
Bana bir yer açıp öyle gel
Sesini duyarsan kısacık bir an
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Bekleyen bendim, bekleten sen
Bırakmam seni deyip öyle gel
İstersen duygularını sesinle süsle
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Yıllarca tahtını boş bırakmıŐtım
Başına taç takıp öyle gel
Sen sultanımsın ben kölen
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel.

Bir hayaldi hep beklediğim
Ete kemiğe bürünüp öyle gel
Kurtar hayal mahkûmluğundan beni
Çekinme, en güzel türküleri söyle
Öyle gel. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu Şiirin her türlü telif hakkı Şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47126/oyle-gel.html>

Hep Böyle Bak

[italik]

Hep böyle bak
Gözlerindeki ışıklar hiç sönmesin
Bütün acılarını öyle kov ki yanından
Bir daha sana dönmesin.

Hep böyle bak
Eritsin yalnızlıklarını, yok etsin
Ruhun şarkılar söylesin gözlerinden
Bir daha yalnızlık sana dönmesin.

Hep böyle bak
Gözlerin rüyalar grdrsn
En orak gönüller bile yeşersin
Yıllardır yanmamış ocaklardan
Dumanlar ttsn.

Hep böyle bak
Ay doğmasın, güneş batmasın
Glmsemen aydınlatsın karanlığı
Sen varken
Karanlığa ihtiyaç olmasın.

Hep böyle bak
Korkularım senden korksun
Yüreğim seni gördükçe ısınsın
Giden yalnızlıklarımın yerini
Senin gözlerin alsın.

[/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu Şiirin her türlü telif hakkı Şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47521/hep-boyle-bak.html>

Hüzün Gözlüler

[italik] Hüzün gözlü bir güzel
Dalgalarla boğuşur
Fırtınalarla güreşir
Toplanır damarlarındaki her damla
Nedense hep
Yalnızlıkla birleşir.

Gözlerinde hüzün yağmurları
Umuda mahkûm olmuş bir yürek
Bir fener arar yalnızlık denizinde
Bir kıyı görünür diye
Belki hüzünlü gözlerinde.

Her küçük rüzgârda fırtınalar kopar
Hüzün boşanır yalnız avuçlarına
Okşamayan bir el durur karşısında uzunken saçlar
Kendi hücrelerinden fırlar da dualar
Sıcak bir yürek ister sabahlara kadar.

Bir baba kadar sevecen
Geniş bir göğüstür beklediği
Bir dağ gibi yaslanmalı
Saçı okşanırken gözleri kapalı,
Küçük küçük ama mutluluktan ağlamalı.

Oysa rüzgâr sert eser
Kan hep soğuktur damarlarda
Ardı ardına gelir acımasız günler
Her sabah yeniden diktiği güller
Akşama kadar solar birer birer.

Gecenin her yıldızı bir ümittir
Ölçülür, biçilir, sabaha kadar elenir
Bazen meteorlar iner rüyalarına, ışıldar
Hayalleri büyür, aydınlanır karanlıklar
Hüzün gözlüm dünkü sabahı bu sabah da yaşar.

Çok görmeyin dostlar, kader bu
Bazılarının gözlerine hep hüzün yakışır
Eli ayağı birbirine dolaşır
Suç kendisininmiş gibi
Nedense hep hüzün gözlüler utanır.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47759/huzun-gozluler.html>

Biri Lazım(2)

[italik]
Günaydın diyecek biri lazım
Güneşin ışıklarına eşlik edecek
Yanağıma bir öpücük kondurarak her sabah
Gülümseyecek biri lazım.

Biri lazım, biri lazım
Ölümüne seveceğim biri lazım

Biri lazım yüreği ben diye çarpacak
Dizine yatacağım, saçımı okşayacak
Gönlü bende kalacak, gönlüm onda
Ölümüne seveceğim biri lazım.

Biri lazım, biri lazım
Benim diyeceğim biri lazım.

Kahveme, çayıma ortak
Soframda tuz, şeker olacak
Ölünceye kadar hep benim,
Benim diyeceğim biri lazım.

Biri lazım, biri lazım
Hep sevecek biri lazım.

Karanlık gecelere ışık
Bazen neşeli, bazen karışık
İster kızgın, ister sakin
Hep sevecek biri lazım.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47932/biri-lazim-2.html>

Yüreğim Kan Gölü

[italik] Sigara izmariti, bir damla kül
Bakışlar yorgun, ümitler ölü
Bardaklar dolup boşalsa da çaydan
Yüreğim kan gölü.

Hani bakışlar bal tadındaydı
Güller yanak rengindeydi
Yollara düştü ayrılıklar, yollara düştü
Yüreğim kan gölü.

Itır kokuları uçmuş ardından
Bütün sokaklar yıkılsın diyorum
Seni götüren kaldırımları öldürüyorum
Yüreğim kan gölü.

Göğsüm başını arıyor yaslanan yok
Yanaklarıma saklanmış damlaların izleri
Ağlamamaya karar veriyorum
Yüreğim kan gölü.

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48039/yuregim-kan-golu.html>

Boş Ver

[italik] Çiçekler solacakmış, bırak solsun
Boş ver, sen hep açılışlarını yaşa
Güneş batacakmış her akşam, batsın
Aldırma
Sen doğuşlarını yaşa.

Sonbahar gelecekmiş, bırak gelsin
Boş ver, sen hep ilkbaharı yaşa
Yalnızlıklar olacakmış, olursa olsun
Aldırma
Sen kalabalıkları yaşa.

Saçlarını toplayacakmış, bırak toplasın
Boş ver, sen hep salınışlarını yaşa
Seni unutacakmış, isterse unutsun
Aldırma
Sen hatırlanışlarını yaşa.

Gelen gidecekmiş, bırak gitsin
Boş ver, sen hep gelişlerini yaşa
Sevdalar bitecekmiş, biterse bitsin
Aldırma
Sen çiçeklenişlerini yaşa.

Bir gün sevmeyecekmiş, bırak sevmesin
Boş ver, sen sevişlerini yaşa
Sevmiyorum diyecekmiş, diyecekse desin
Aldırma
Sen deyişlerini yaşa.

Bir daha gelinmeyecekmiş dünyaya, bak, buradasın
Boş ver, sen en güzel hülyâlarını yaşa
Hayat bir gün bitecekmiş, bitecekse bitsin
Aldırma
Sen rüyâlarını yaşa.

[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48270/bos-ver.html>

Kalkıp Gel Neredeysen

[italik]

Hatırlatma gözlerime yaşı
Ayrılık damlamasın
Bırak dursun, akmasın, bırak
Kalkıp gel neredeysen
Hüznüm uzaklara bakmasın.

İnadını toplamışsın kâinatın
Yiğitlik, mertlik bu mudur
Söyle, terk etmek doğru mudur
Kalkıp gel neredeysen
Gözlerim sensizliğe alışmasın.

Alışmasın gözlerim sensizliğe
Yüreğim alevlere düşüp yanmasın
Kalkıp gel,
Kalkıp gel neredeysen
Yollar bir daha uzamasın.

Bir tek dileğim var Tanrı'dan
Geceler hicrana dost olmasın
Bütün ayrı yürekler sarılsın birbirine
Kalkıp gel neredeysen
Ellerim bir daha ellerinden ayrılmasın. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48376/kalkip-gel-neredeysen.html>

Kuru Fasulye Tarifi

[italik] Yemeklerin kralı kuru fasulye
Bir kelle soğanı unutma dostum
Vurup yumruğunu cücüğünü ye
Yanında pilavı unutma dostum.

Soğanı bir güzel kavuracaksın
Salçayı, pulunu bol katacaksın
Sır zeytin yağıdır kullanacaksın
İki sivri biber unutma dostum.

Kuruyu dökerek tenceresine
Sonra yeterli su, katıp üstüne
Dört kalıp şekerini atıp içine
Tuzuna bakmayı unutma dostum.

Düdüklünün elbet düdüğü çalar
Soğut tencereyi akarsa sular
Dizilsin önüne beyaz tabaklar
Biberi serpmeyi unutma dostum.

Pirinçten pilavı koyup yanına
Kaşığı dayayıp tam şakağına
İşte yemek budur layık ağzına
Bismillah demeyi unutma dostum.

[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48485/kuru-fasulye-tarifi.html>

Ben Kimi Seveceğim

[italik] Ben kimi seveceğim
Bana seviyorum demezen
Gözlerinde yaşlarla gitmiştin
Gözlerinde yaşlarla gelmezsen
Ben kimi seveceğim.

Rüzgârlara yapışmış kokun
Her esintide sen varsın
Bazen esersin
Bazen ıslanır
Yağmur olur gözlerime yağarsın.

Takılıp kalmışsın kızıl güllere
Her sabah yeniden açarsın
Gülüşün deyip
Azıcık baksam
Çiğ olur gözlerimden damlarsın.

Nasıl özledim bilsen
Bilsen nasıl özledim
Ne olurdu gitmeseydin
Gitmeseydin de yaşarmasaydı şu gözlerim.

Biliyor musun yokluğun seninle dolu
Dokunamadığım hayalin bütün odalarda gezer
Yastığın altına sokarım başımı
Hasretim beynimi ezer.

Söylesene bana, seni sevemezsem
Beni sevmezsen ben kimi seveceğim
Gözlerine bakarak senden başka birine
Nasıl seni seviyorum diyeceğim
Nasıl diyeceğim.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48598/ben-kimi-sevecegim.html>

Külün Olurum

[italik]

Yeşil gözlerinle bakarsan öyle
Rengine benzeyip yaprak olurum
Göğsüme yerleşip çarparsan öyle
Aşkınla yaşayıp toprak olurum.

Talihim bir defa yüzüme gülse
Yanakta açılan güller olurum
Türküler şarkılar hep dile gelse
Nağmeyle uçuşan yeller olurum.

Ne olur elimi tutsan bir kere
Utanıp kızaran tenin olurum
Götürsen beni de gittiğin yere
Bırakmam bir daha senin olurum.

Okşasan başımı dizine koysan
En güzel rüyayla yatan olurum
Uyansam her sabah yanımda varsan
Ömrüne sevdayı katan olurum.

Seviyorum desen, canımsın desen
Diline sevdalı aşkın olurum
Akşamları gülsen, hiç üzülmesen
Önüne geçilmez taşkın olurum.

Yeşil gözlerinle hep baksan öyle
Yüzüne çekilmiş tülün olurum
Göğsüme yerleşip hep yaksan öyle
Ardından savrulan külün olurum. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48753/kulun-olurum.html>

Böyle Bir Çiçek

Gamzelerin çok yakışmış
Gülüşün şeker
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter.

Gözlerin ah gözlerin
Dünyayı her yana serer
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter.

Kiraz mı desem gonca mı
Dişlerin önündeki öpülesiler
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter

Endamınla yarışamaz
Nazende serviler
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter

Hani etrafta yüksek duvarlar olmasa
Koparacak seni bu eller
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter

Gamzelerin çok yakışmış
Gülüşün şeker
Bilmiyorum böyle bir çiçek
Hangi bahçede biter.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48894/boyle-bir-cicek.html>

Ne Olur Sevgini Söyleme Bana

[italik] Ne olur sevgini söyleme bana
İnanırım sana, sevebilirim
Gamzenle birlikte şu gülmen var ya
Dudağından öpüp ölebilirim

Sakın servilerden bana bahsetme
Rüzgârın olarak eseabilirim
Boyayıp tırnağın uzatma öyle
Her gece bir miktar kesebilirim

Saçlarını açıp tekrar bağlama
Yorganım diyerek sarabilirim
Ne olur bir daha girme rüyama
Çağırıyor diye yorabilirim.

Ne kadar tatlısın ne kadar güzel
Başında tacın yok, oyabilirim
Göndersen ne olur saçından bir tel
Gönlüme taç yapıp koyabilirim.

Ne olur sevgini söyleme bana
Yıkarak surları sevebilirim
Acı katma n'olur acılarına
İzdirap çekerek ölebilirim.
[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49158/ne-olur-sevgini-soyleme-bana.html>

Hiç İster miydim

Bazen ters eser rüzgârlar gibi akan zaman
Değiştirir düşüncelerinin bütün ebatlarını,
Rüyalar rüya olarak kalır, hayaller utanır,
Bir yerlerde asılı mahya gibi
“Hiç ister miydim.” cümlesi asılı kalır.

Hiç ister miydim bir kış günü
Gözyaşların üşüsün
Kar yağsın istemezdim yalnız odana,
Hiç ister miydim dudaklarını
Ayrılık türküleri bürüsün.

Hiç ister miydim gözlerin puslansın
Hüzün gönlünde çiçekler açsın,
Yalnızlık, istemezdim çöreklensin yüreğine,
Hiç ister miydim gönlünde
Fırtınalar girdaplaşsın.

Hiç ister miydim gecelerinin hıçkırmasını
Hatıraların yıldızlar kadar uzak durmasını,
İstemezdim her ışığının seni yakmasını,
Hiç ister miydim okşayışlarımın
Bir kara rüzgâr sırtında uzaklaşmasını.

Hiç ister miydim ters essin rüzgarlar sarkan zaman gibi
Gülle yaprağını birbirinden ayırsın,
Rüyalar rüya olarak kalsın istemezdim, istemezdim hayaller utansın,
Hiç ister miydim kara giysin bütün karalar
Maviler kırılsın.

Hiç ister miydim, dalgalar uzaklaştırsın bizi
Uzak kıyılarda bekleyiş sunsun gönlümüze,
İstemezdim yanardağlar sussun, lavlar donsun damarlarımızda,
Hiç ister miydim bir meçhûl bekleyiş
Hükmetisiz sensizliği yaşayan ömrümüze.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49527/hic-ister-miydim.html>

Senden Başkası

[italik] Aradım gönlüme bir derin sevda
Senden başkasını bulamadım ki
Bütün güzellerin bir tadı var da
Senden gayrısından alamadım ki.

İlçeler şehirler gezdim vatanda
Üstünde altında onca yatanda
Kalbi benim için daim atanda
Kalmak istedim de kalamadım ki.

Mavide, yeşilde, elada buldum
Çok çiçeğe kondum, balını aldım
İçim dışım yandı, susuz da kaldım
Bir derya bulup da dalamadım ki.

Gonca dudaklara al yanaklara
Yan yana dizilmiş tüm konaklara
Tüm renkleri gördüm, en son aklara
Şu garip gönlümü salamadım ki.

Ne istediğimi bilebilmişim
Ne bir güzele hadi gel demişim
Tek seni bilmiş, tek seni sevmişim
Yaşarken sevdasız olamadım ki

Aradım gönlüme bir derin sevda
Senden başkasını bulamadım ki
Bütün güzellerin bir tadı var da
Senden gayrısından alamadım ki. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49781/senden-baskasi.html>

Kal Diyebilsem

[italik] Mührü çözülse de dudaklarımın
'Seni sevdiğimi bil! ', diyebilsem
Hasretle dökülen yapraklarımın
Yeşerirdi hepsi ' Gel! ', diyebilsem.

Bir melek inerek çöze dilimi
'Gönlünü gönlüme sal! ', diyebilsem
Yüzünde tebessüm, tutsan elimi
'Her şeyi bırakıp gel! ', diyebilsem.

Saçının teline kurban olurum
'Gözünden hüznünü sil! ', diyebilsem
Süzülen yaşlarla bekler dururum
'Seni bekleyeni bul! ', diyebilsem.

Bülbüller sesine, diline hayran
'Güzelim, benimle Gül! ' diyebilsem
Aşkımla tutuşup "Sen! " diye yansan
'Her şeyi bırakıp gel! ', diyebilsem.

Ağlarım feryadım seninle dolu
'Gelip yüreğimi al! ', diyebilsem
Durdur fırtınayı sustur yağmuru
'Ne olur benimle kal! ', diyebilsem. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49977/kal-diyebilsem.html>

Öylesine Özledim ki

[italik] Öylesine özledim ki
Hasreti bile sen sanırım
Bir bilsen nasıl susadım sözlerine
Her cümle ayrı bir dünyaydı benim için
Artık dünyasızlığımdan utanırım

Öylesine özledim ki
Uyku dolsun isterim gecemle gündüzüm
Belki rüyalarım girersin
Sever okşarsın da
Gider hüznüm

Öylesine özledim ki
Senin için diye damlamıyor damlalar
Gözlerim hıçkırıklar arasında üzgün
Hasretim hep yolunu gözlüyor lakin
Getirmiyor seni ne aydınlıklar, ne karanlıklar

Öylesine özledim ki
Feryatlar susmuş
Çaresizlik gönlüme kelepçelenmiş
Bekleyişi bohçalamış geceler
Sabahları unutmuş

Öylesine özledim ki
Elim elime değse sen tuttun sanırım
Heyecanlanır seni ararım
Bulamayınca, bir köşeye çekilir, büzülür
Boynumu büker, sensizliğimden utanırım
[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50151/oylesine-ozledim-ki.html>

Beklenen An

[italik] Hüzün ellerden taşar, gözlere bulaşır
Neden hep tetiktedir, insafsız rüyalar
Bir silah sesi patlar, yürek ortasında
Gül kendi aleminde, kendi sefasında.

Kanamaz kuştüyünde bir yudum damladır
Gâh uçar bilinmeze, gâh uyumaktadır
Bir rüzgâr eser bazen, sel olur serinlik
Kendine ateş yakar, göz olur derinlik.

İşte beklenen andır, kendini yakar lav
Bekçinin görevidir, incecik ses, hav hav
Dua yükselir göğe, yağmurlarca sayı
Yürek düşer yüreğe, umut kabadayı.

Yapışırken kum rengi, istek boyun eğer
Elmas gibi parlayan, elmaslara değer
Podyumlara asılı mankenlerden güzel
Konur ulaşılmaza, pamuklaşmış bir el.

Sonra, baş tekrar baştır, hüzün selamlaşır
Göz, diğerine bakar, birlikte ağlaşır
Zaman sessizce inler yoluna giderken
Aşk gözyaşına yatar, hicran “ At bin! ” derken.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50465/beklenen-an.html>

Ah. Ah...

[italik]

Ah. Ah...

Gülümseyip gözlerin hüznü unutsa
Ben hayran, ışıklarında kaybolsam
Şu kararmış bulutlara binip
Sımsıcak yüreğinin, sımsıcak yüreğinin
Tam ortasında olsam.

Bulutlar gitse gözlerinden, günlük güneşlik olsa her yan
Ben seninle baş başa kalsam,
Şu yalnız, şu karanlık gecelerin gibi
Sadece,
Sadece sana sarılsam.

Hep hayali var söyleyemediklerimin
Hep kelepçeli suskunluktaki duyguya
Maviler maviye bulanmış, karalar kara
Nedense hep borçlu kalırım
Seni buluşturacak bir gecelik uykuya..

Ama yoksun, ne yanımdayım, ne yanımdasın
Yangınlarıma bir yudum su olsaydın
Bütün kırıntılarımı toplayıp
Çağırıydın da sokaklara serpilmişliği
Seni seven, seni çok seven bir adam yapsaydın.

Ne çare kader
İki kıtanın birer ucunda sahili gözetlemekteyiz
Belki dalgalar getirir, belki rüzgâr
Bile bile lades denir mi hiç, dedik
Bak, iki ucu kopuk bir ipi çekmekteyiz. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50673/ah-ah.html>

İşte Yine Geliyor Sonbahar

[italik] İşte yine geliyor sonbahar
Yine sararıp düşecek
Dün hayatla dolmuş, yeşile bürünmüş
Baharın izi yapraklar.

İşte yine geliyor sonbahar
Çiçekler çiçekliğini unutacak
Hep fal bakan biri, fal bakılacak bir çiçek aranacak
Göç etse de kuşlar.

İşte yine geliyor sonbahar
Yürekleri dağlayarak esecek serin rüzgâr
Bazen fırtına olacak haykıracak
Bazen güneşli bir meltemin ucunda gülümseyecek bulutlar.

İşte yine geliyor sonbahar
Saracak her yanı yine ayrılıklar
Dün gibi yarında öpülmeyi bekleyecek
Gülkurusu rengi dudaklar.

İşte yine geliyor sonbahar
Son görünen bahar olacak belki
Belki daha çok yaşlanacak
Belki de, belki de kazılıyor bir karanlık mezar.

İşte yine geliyor sonbahar
Boynu bükük kuzu misali oturmuş rıza
Sükûn sükûnetini bozmaz
Kim, kim bilebilir son mu, değil mi bu bahar. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50931/iste-yine-geliyor-sonbahar.html>

Nasıl Unuturum

[italik] Tek beni sev deseysin
Unutmak yerine seni sevseydim
Al bir gül isteseysin
Söküp yüreğimi sana verseydim.

Bana unut deme
Tuttuğum eli nasıl unuturum
Okşadığım saçı
Sardığım beli nasıl unuturum.

Bana unut deme
Aldığımız nefesi unutamam
Öptüğüm dudağı
Duyduğumuz o sesi unutamam.

Bana unut deme
Akılsız başı nasıl unuturum
Gözdeki hüznünü
Akan yaşları nasıl unuturum

Bana unut deme
İçimdeki yangını unutamam
Bana unut deme
Beynimdeki vurgunu unutamam.

Tek beni sev deseysin
Unutmak yerine seni sevseydim
Bir al gül isteseysin
Söküp yüreğimi sana verseydim.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51570/nasil-unuturum.html>

Kahretme Ne Olur

[italik]

Hasretin uzar gün boyu...
Gölgeler neden sana benzer, bilemem.
Yüreğime uzansın diyorum bir sevdalı el
Bekletme ne olur
Akşam olmadan gel.

Yaşamсын sensizliğı saatler
Yüreğim boğulmasın yine gözyaşlarına...
Varlığın, içime akan yaşlara engel
Özletme ne olur
Akşam olmadan gel!

Yokluğunda yok olur var olan ne varsa
Mutluluğum, sevincim, huzurum
Bilirsın, dostluğın dünyaya bedel
Naz etme ne olur
Akşam olmadan gel!

Karardıkça kararır, gündüzler bile
Dile gelir, karamsarlık, sıkıntı, çile...
Yetmedi mi ödettirdiğın bedel?
Kahretme ne olur
Akşam olmadan gel!

Gel ki güneşı geceye davet edelim
Ateşler yakalım sabaha kadar
Meltemler essin tenimizde güzel güzel
Dindirme ne olur
Akşam olmadan gel.

Dokunsun her zerrene sevgim
Okşasın hasretin aleviyle seni
Fırtınalar dınsın, hıçkırmasın sel
Başlatma ne olur
Akşam olmadan gel.

Gül yapraklarına değsin dudağım
Gülsün bütün güller
Her akşam donar sensiz bu heykel
Üşütme ne olur,
Akşam olmadan gel...

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52286/kahretme-ne-olur.html>

Güvercinler Geceleri Uçamaz

[italik]

Bilir ki uzaktadır yüreğin yarısı
Sesini duyar tam şurasında göğsünün
Karanlıklarca uzar ayrılık acısı
Tutsaktır akşamlara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz,uçamaz.

Yanık türküleri dinler sabaha kadar
Mutlu nağmeler yükselir bazı evlerden
Bazılarında yaşlar hüznüldür, damlar
Tutsaktır sevdalara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Kapanmaz gözleri, küskündür uykulara
Büyüklüğünce hasretin, bir güneş bekler
Bir türlü aksi vurmaz karanlık sulara
Tutsaktır yasaklara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Sokaklarda sesler yankılanır kimsesiz
Karartılar katlanır ilk köşe başında
Feryatlardadır ruhu, bülbül sabırlı, sessiz
Tutsaktır şarkılara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Kötü haberler taşır baykuş kanadında
Kör yarasalar seslenir, kulaklar sağır
Bir türlü vazgeçmez hicranlar inadında
Tutsaktır uzaklara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz, uçamaz.

Bilir ki uzaktadır yüreğin yarısı
Sesini duyar tam şurasında göğsünün
Karanlıklarca uzar yüreğin sızısı
Tutsaktır akşamlara kanadı, açamaz
Güvercinler geceleri uçmaz,uçamaz.
Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52520/guvercinler-geceleri-ucamaz.html>

Hep O Geceler

[italik] Bir küçük düşünce bir kıvılcım olur
Alevler sarar her yanı
Hasret mi desem, yokluğun mu desem
Bir şeyler yakar, yıkar geceyi
Damlayan sen mi desem, ben mi desem.

Tutmak varken elinden, saçını okşamak varken
Neden sarılır yalnızlığa geceler?
Öpülmeyi bekleyen dudaklar sıcacık,

Tutuşur, yanar, dağlar, taşlar nefesten
İçten içe lavlara atar kendini
Sütlaç kıvamında bir ten.

Sorular cevaplara hükmeder
Duvarlar 'Olsa' rengindedir hep
Yastığın altına bir cümle saklanır
"Seni seviyorum." diyerek fısıltıyla
Her gece uyanır.

Renksiz ördekler yüzer gölcüklerde
Mevsim hep sonbahardır
Aldatır arada sırada küçücük çiçekler
Çok kısa bir andır, mutlulukla kanat çırpır
Doğduğu gün ölmeyi bekleyen kelebekler.

Hani, şarkılar serzenişe vuruldukça güzeldir
Hasretler kulaktan girip yüreği yakar
Hani, sevda uzaklaştıkça büyür ya
Hep gecelere taşır güzellikleri, hasletleri
Ve uyanır yorganın altından güzel bir rüya.

Hep o gecelerdir,
Hep o gecelerdir yaşama azmi veren, yaşatan
Bıkmaz orada kalmak ister insan
Hep o gecelerdir güneşin aydınlattığı kör kuyularda
Açılmak istemeyen gözlerle uyanan. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52667/hep-o-geceler.html>

İhanet

Gecelerin yıldızlarla oynadığı o garip an
Çözerek zincirlerini, istisnayı azat eder
Fırlar ya karanlıklardan, süslenmiş bir garip şeytan
Vicdan sırtını dönse de, yürek kanar, biat eder.

Beyne üşüşür heyecan, haykıran duygular kesif
Düşmeye başlar notalar, belli değildir müellif
Aynalar çokluğa mahkûm, silinir köşelerde küf
Yokluklar ve isyan pes der, varlığa kanaat eder.

İşte o andır aldatan, kırmızılar siyahımsı
Yıkılır gerçek, yıkılır, hâyâl ise ilahımsı
Hasrete hasret kalınca, bir ses duyulur ahımsı
Diz vurur vicdan, baş eğer, gönüller itaat eder.

Ve sabah, aklar bürünür, geceye gelir genel af
Dizlerde yürür sarhoşluk, gönül, daha da bir tuhaf
Saklambaçlarda çözümler, bitmiştir geceyle zifaf
Gariptir gündüzler neden, geceye seyahat eder.

Gecelerin yıldızlarla oynadığı o garip an
Çözerek zincirlerini, istisnayı azat eder
Fırlar ya karanlıklardan, süslenmiş bir garip şeytan
Vicdan sırtını dönse de, yürek kanar, biat eder.
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52986/ihonet.html>

Umutsuz Eller

[italik] Çırpınır bir serçenin yüreğinde
Öylesine heyecanlı yüreğim
Bir servinin uzayan gölgesinde
Uzanıp da tutmak ister
Sıcaklığında erimek isteyen ellerim.

Bir su sesidir gönlümde çağlayan
Yangınlara çare sensin
Dalıp hayallerin en derinlerine
Gözlerinin karasından yediğim
Vurgunlara çare sensin.

Hasretler yığılır vuslatsız
Tutam tutamdır gelecekte yokluğun
Her akşam tüter hüznün
Sabahı bekleyen gözlerindeki
O doyumsuz mahmurluğun.

Ben beklerim, sen beklersin
Hep ayrılık dokuruz, ayrılık okuruz
Ateşler içinde delikanlı, yahut genç kız gibi içimiz
Oysa ne kadar uysal, ne kadar sakin
Ağır başlı ve mahzunuz.

Tetiktedir istekler
Etrafta gezer duygular dikkatli
Bir rüzgâr uzanır bir yerlerden
Okşar yüzümü elin gibi
Yumuşaklığınca sıcak, sıcaklığınca şefkatli.

Kim bilir
Kim bilir hangi yanardağlar avuçlarında
Sahipsiz, tütme bekler,
Doğmayacak umuttur bebekler
Düştü düşecek bir derin uçurumun uçlarında.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53454/umutsuz-eller.html>

Bu Kaçınıcı Sigara

[italik] Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Bu kaçınıcı ayrılığım bir gecede
Bu kaçınıcı yumruğum masaya inen
Bir çırpıda ne varsa
Parçalayıp kalbi gibi deviren.

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Kaçınıcı defa hasret kaldım hasret yüzüne
Neden bir gecede bunca zulüm
Bu muydu bana reva gördüğün
Her nefeste sensiz, binlerce ölüm...

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Bu kaçınıcı boyun büküşüm, kaçınıcı dökülüşüm
Ağlamak istiyorum, hıçkırarak
Dört gözle beklediğim tüm karanlık gecelerde
Siyahlara bürünüp siyahlardan ayrılmak...

Bu kaçınıcı sigara üst üste yaktığım
Kaçınıcı sönüşü yüreğimin bir kibrit misali
Bu kaçınıcı dua, kaçınıcı haykırış
Söyle Allah aşkına, gecenin bu kaçınıcı suali
Söylenmeyen cevaplardan sabahlara kaçınıcı kaçış...

Hep mutlu bir gece olsun dedim
Alalım kavrulmuş güneşleri göğsümüze
Tek istediğim her zerremizi yakmaktı
Çok şey mi istedim
Başın omzumda, sadece bir gece uymaktı...
[/italik]Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53707/bu-kacincisi-gara.html>

Sen Yoksun

Sen yoksun

Canım, son baharımın ilk aşkı, gül kurusu gülüm
Bir bilsen, bir bilsen dudağından bir defa öpmek için
Kaç defa yaşar, kaç defa ölürüm...

Vuslatın hesabı yapılmaz gülüm, yaşanır
Yağmurlar beklenmez hasrette
Her nefeste gülüm, her nefeste ağlanır.

Sevdalarda gidiş olmaz gülüm, gelinir
Eller tutulur, saçlar okşanır
Yürekte sevilir gülüm, yürekte sevilir...

Oysa yoksun, yoksun diye bak karardı bütün sular
Dizinde yatmak, sesini, nefesini dinlemek varken
Söyle allah aşkına, söyle! Neden başını taşlara vurur uykular...

Canım, canım, hükmedemiyorum gözlerime, yaş fışkırıyor
Gittin ya, gittin ya gidişin durur hâlâ gittiğin yerde, gelişin yok, yok
Yüreğim orada gülüm, yüreğim hep aynı yerde hıçkırıyor...

Canım, canım hükmedemiyorum gözlerime, bunun adı ağlamak biliyorum
Gittin ya, gittin ya gidişin durur hâlâ gittiğin yerde, gelişin yok, yok
Yüreğim orada gülüm, ben boyun bükmüşüm kaderime
Hâlâ yüreğimi bekliyorum
Hâlâ yüreğimi bekliyorum...

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53814/sen-yoksun.html>

Yoksun

[italik] Yoksun

Güneş kızarıp hıncından saklandı bak,
Bülbüller sustu, unutuldu söylenecekler

Gece mateme büründü

Sen yoksun.

Yoksun

Rüzgâr esip nasıl okşasın saçını

Ay yükselip nasıl taklit etsin kaşını

Gonca dudağını görmeyince üzüldü, büzüldü

Sen yoksun.

Yoksun

Şimşekler havai fişeklere benzemiyor artık

Ne saadet damlası oluyor yağmur, ne kar dans ediyor

Sana benzerdi eskiden bulutlar, küçüldü

Sen yoksun.

Yoksun

Yapraklar beklemede, sessiz

Bir iç çekişe yaslanmış deniz

Şairler suskun, şarkılar suskun

Sen yoksun.

Yoksun

Yüreğimde sükûn kalmadı, çırpınır

Kokunu çekmek için durmaz ciğerlerim

Dağlarda izi kalmamış bulutun

Sen yoksun.

Yoksun,

Tütsülere eşlik ediyor sanki dualar

Depremler dağların yamacında pusudalar

Gönlüme yerleşmiş mağmada en sıcak korsun

Ne çare, ne çare

Sen hâlâ yoksun. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55107/yoksun.html>

Beni Yasakla

Biliyorum ordasın, arada akla
Gelirsem ne olursun, beni yasakla

Ah etme, lanetleme, hınçla ağlama
Bürün gül renklerine, karaya bakma

Bir daha çıkamasın karşına dünler
Yanına uğramasın, kaçsın hüznler

Bahar bahçelerinde gezdin ki farz et
Bilmez misin ardında kıştır akıbet

Güller çiçekler açtı mevsimiydi o
Şarkıya başlamıştı kuşlardan koro

Büyülerle vururdu gece yarısı
Yaşanamaz olurdu ondan gayrısı

Konuşurdu, susardı, ağlar, gülerdi
Geceyi bekletenler tahammüllerdi

Uçardı bulutların üstünde ruhen
Görür bir kapı açık, bazen bir revzen

Tutardı tokmağından içeri sızıp
Kovardı kederleri şöyle bir kızıp

Başlardı danslarına şuh rakkasenin
Boşalmazdı badesi kıvrak kâsenin

İçtikçe içilirdi bütün bir gece
Çözülürdü sabaha düğümlemece

Sonra vakit gelirdi, ışıklar üzgün
Doğardı hasretiyle dün akşama gün

Sokakların başında gider gelirdim
Karşıma ilk çıkana bu sensin derdim

Lakin geçti mevsimler, düştü yapraklar
Bir daha geri gelmez inan o bahar

İşte bu sebepledir, gelirsem akla
Üzülme ne olursun, beni yasakla

Turgut UZDU

c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55526/beni-yasakla.html>

Gönül Bu

Gönül bu alı da bulur balı da
Gezer çiçek çiçek, durmayı bilmez
Bazen bir yaprakta,bazen çalıda
Bulur sevdasını, sarmayı bilmez.

Dağlara taşlara, söyler derdini
Ara ara çağlar, yıkar bendini
Çiğ olur güllerde, saklar kendini
Çareyi bülbüle, sormayı bilmez.

Ufuklara sığmaz, delidir içi
Dört mevsim baharın, yelidir içi
Aslı'ya muhtaçtır, bellidir içi
Bir türlü çöllere, varmayı bilmez.

Yollara düşerek, aşkını arar
Gördüğü rüyayı, iyiye yorar
Sessizce sokulur, yanına kadar
Gözlerine bakar, görmeyi bilmez

Gayet yabancısıdır, böyle sevdaya
Vuslat diler eller, gelen nidaya
Güllerle birlikte, konsa odaya
Birer birer alıp, dermeyi bilmez.

Acıyın haline, çünkü perişan
Yok mudur yaşayan, aşkı anlayan
Ne çabuk geçiyor, önünden zaman
Zamanı lehine, kurmayı bilmez.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55760/gonul-bu.html>

Gönlümüzce İslanalım Bir Yağmur Bulup

[italik]

Tut elimden
Gezelim diyar diyar
Bütün dertleri, ayrılıkları unutup
Gel
Gönlümüzce İslanalım bir yağmur bulup.

Sol kolun belime sarılsın
Başını omzuma yasla
Birlikte bütün karanlıkları unutup
Gel
Gönlümüzce İslanalım bir yağmur bulup.

Yüzümüzden damlasın mutluluk
Gözlerimiz aydınlatsın geceyi
İkimiz bir beden olup
Gel
Gönlümüzce İslanalım bir yağmur bulup.

Şimşekler sussun yürek sesimizden
Bizziz düşünceleri kov
Dudaklarımız birleşsin, sesleri susturup
Gel
Gönlümüzce İslanalım bir yağmur bulup.

Korkma, gece iyice kararsın
Bu ateş her siyahı yakar
İçimizde yeni ateşler tutuşturup
Gel
Gönlümüzce İslanalım bir yağmur bulup.

Tut elimden, bırakma
Sımsıkı sarıl
Mazide ne varsa hüznü, unutup
Gel
Gönlümüzce İslanalım bir yağmur bulup
[/italik]
Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56079/gonlumuzce-islanalim-bir-yagmur-bulup.html>

Bazen Rüzgârlar Eser

Bazen rüzgârlar eser
Alır gönülleri, baharlara savurur
Kuşlar takla atar, kelebekler dansa vurgun
Kırmızı açtıkça çiçekler
Ruhlar kavrulur.

Bazen rüzgârlar eser
Yağmura gebe bulutlar dağılır
Yeni nefeslerle tanışır yaşlı gönüller
Kelebek dansları siler izleri
Lekesiz yeni sayfalar sağılır.

Bazen rüzgârlar eser
Gece,gece olmaz gündüzler gündüzdür
Çöller yeşerir, vahalar kaplar her yanı
Engeller saklanır
Kavşaklı yollar ise düzdür.

Bazen rüzgârlar eser
Unutulmuş kokularla dolar burun
Yürekler şaşkın,
Damarlarda yeri olmaz
Hiç bir desturun.

Bazen rüzgârlar eser
Hayaller hep olacaklarla süslenir
Ve bir rüya kandırır gerçeği
İnadına nefes alınır, inadına başlar savaşlar
İnadına her şey göğüslenir.

Sonra,sonra aynalar kırılır tek tek
Rüzgârlar susar
Yokluk yankılanır kendi sesiyle
Hüzün yerleşir gözlere, renksiz
Şarkılar hep ayrılık kusar, hep hasret kusar, hep acı kusar,
Acı kusar.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62773/bazen-ruzg-rlar-eser.html>

Can Düşer

Sehven iki defa gönderilmiştir. Bu sepele özür diiyorum. Silemedim de.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63177/can-duser.html>

Yitik Sevgi

Tesadüfen yüzünü gördüm dün gece
Göğsüm sıkıştı, içim titredi
Üşüdüm
Sözlerinin sıcaklığını aradı kulaklarım, sesine hasret
Ellerini tutmak istedim yine
Dizinde uyumak...
Hayali de olsa saçlarımı okşasa dedim
Bana şiirler okusa
Gülümsemsem
Gülümseseydi bütün hüznümü alıp gönlümden
Eskisi gibi,
Eskisi gibi sevdıyla gözlerime baksa
Yine ateşler yaksa ruhumda
Şarkılar alevlense
Şimşekler çaksa beynimde
Hasret ağlatmasa...
Oysa yoksun
Sesinin perdelerinde kaybolurdum
Ne güzel günlerdi
Sabahlara uzardı
Gecesi olmazdı günümüzün
Güneş alkışlardı her sabah yüreğimizi
Yıldızlarla vedalaşırdık
Aşkımızla dolu ne geceler yaşadık...
Ne çare kader
Ayrılığa mahkûmmuşuz
Gözyaşına köle
Oysa şiirler kadar güzeldi hayallerimiz
Şiirler kadar masumduk.
Sen hasretinle savaştasın
Ben yokluğunla
Galibiyetin olmadığı bir dünyada yaşamaktasın
Yaşamaktayım sen gibi
İşte, geceler gecelerine vurgunken
Yağmurlar ıslatır yanaklarımı
Hayalin her uykumda dans eder
Sabah güneşi küskün
Ben üzgün
Sen üzgün...
Belkiler bekler kapıda, bir türlü gelmez, gelemez
Türküler vardı vuslatı anlatan
Söylenmedi bir türlü
Bir türlü söylenemez...
Sesini duydum ya yine
Yine göğsüm ağrıdı
Yine titreyişi sardı bedenimi
Sanki yanımdaydın
Bir an canım
Bir an
Yanında sandım kendimi
Yanında...
Ne zulüm Allah'ım
Bu ne eziyet
Ancak bu kadar sevilirdi sevilenler
Suçumuz neydi, ne günah işlemiştik
Biz sadece,
Sadece birbirimizi gerçekten sevmiştik..

Turgut Uzdu

(c) Bu Őirin her tűrlű telif hakkı Őairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65968/yitik-sevgi.html>

Nesini Seveyim Ayrılığın

Kim sevmiş ki ayrılığı ben de seveyim
Kanlı hançer çekilir bir yerlerden
Yürekler deliniverir
Kefen giyer hatıralar, nasıl diyeyim
Gönlün en güzel yerine gömülüverir.

Hayallerle kurmak varken saatleri
Gözyaşlarına boğmaktır ayrılık bütün zamanları
Nesini seveyim acımışsa hüzün
Vuslat yok diyorsa pencereler daima
Neyime gerek gülümseyen gözler
Neyime gerek temiz hava.

Ne pembeler durur, ne beyazlar
Sonbahar rengidir artık gönlümdeki yazlar
Yapraklara benzer ruhum, sarılara bürünür
Nesini seveyim ayrılığın
Hep yüreğim sızılar
Ardı sıra hep yüreğim sürünür

Böyle sevseydi derim keşke, farklı değil
Bütün beklentileri atmalydı bir tarafa
Koskoca uçurumlar sermemeliydi her gece önüme
Kıskanmasaydı dünleri yarından
Nesini seveyim ayrılığın
Ayrılığın nesini seveyim

Oysa yaşanırdı vuslat her gece tekrar
Her gece tekrar doğsaydı sıcak sevdalar
Gamzeler ıslanmasaydı
Geceleri gözyaşıyla boyayan ayrılığın
Ben nesini seveyim dostlar
Nesini seveyim.

Aşklar mutluluk için doğar, batardı hani
Hani yıldızlar sevinçle göz kırpardı
Şimdi hüzün damlıyor mehtaplardan
Söyle Allah aşkına
Bulutları ağlatan ayrılığın
Ben nesini seveyim
Nesini seveyim
Nesini

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67702/nesini-seveyim-ayriligin.html>

Seni Düşününce

[italik]

Seni düşününce sular kaynardı
Dünyam ısınır, avuçlarım terlerdi
Yükselirdi göğsümde bir garip titreyiş
Gözlerimin ucuna asılırdı
Gülümseyişini bekleyiş.

Seni düşününce kan dururdu damarlarımda
Hayat sen olurdun
Yürek çarpıntılarım sen olurdun...
Saçlarının dağınık hali gülümserdi
Sevda bulurdum, aşkı bulurdun.

Yoksun... Yoksun ya, al yokluğunu koynuna
Yokluğum kadar sev
Bu yol kıvrımsız, bu yol geri dönmez artık
Köprüler yıkıldı, kırıldı kalpler
Bak aşkımızı bilmediğimiz kıyılarda bıraktık.

Ne pembe evim oldu kıyıda, ne bahçesi
Hayalini kurdum hep, içinde yaşadım
Orada gözyaşları olmayacaktı, damlamayacaktı
Hüzün gamzelerinde kelepçelere vurulacak,
Ömür boyu yasaklanacaktı.

Seni düşününce gidişim gelir aklıma, dönmeyişim
Sensiz titremelere mahkûm göğsüm suskun
Ölmek isteyip de ölemeyişim ah, ah...
Senin bana yaptığın var ya, bir bilsen
Bir bilsen cehennem sıcakları kadar günah, günah. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68070/seni-dusununce.html>

Artık Git

[italik] Git artık
Ne ben döneyim sana
Ne yollarımız birleşsin,
Al hayallerini gözlerimin önünden
Hatıralarınla birlikte karanlık sulara göm...

Üzülmezsen üzülmem ay ışığım
Mutluluğun mutluluğumdur bilesin,
İnşallah bir gün bulur aradığını
'Ben artık mutluyum!' dersin.

Şarkılar söylenir, beni anlatır
"Ayrılsak da mutluluk dilerim sana."
Hep saygı duyacağım
Sımsıcak sarılacağım hatıralarına.

Git, git artık
Bırak beni, beni yaksın gülümseyen gözlerin
Kulaklarımda çınlasın sesin
Sık sık inip kalkan göğsündeki sıcak nefesin
Dursun yüreğimde
İzin ver hiç gitmesin.

Göç mevsimiydi,
Gönül dünyam zaten sonbahar
Kışa ne kaldı şurada
Ya birkaç gün
Yahut birkaç hafta,
Üzülme canım, üzülme aşkım
Seni değil,
Kendi izlerimi ararım karlı sokaklarda.
Git artık
Bir daha dönme,
Yarınlar ölü doğmuştu zaten
Yeni şafaklar bul filizlensin her yönden
Yeni sürgünler boy versin güneşine doğru
Dalgalar sakinleşsin, gözyaşların sussun
Gönlün beni unutsun
Unutsun. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68354/artik-git.html>

Davet Et

[italik] Bir liman aradı gönlüm ömür boyunca
Issız deryalarda salınıp durdu sensiz
Bazen kayalarda uyanıp durdu sensiz
.....Ellerin yeterdi tutabilseydi şayet
.....Mutluluk gözlerinde sevgili, davet et
Sahiller görmüştü, inci gibi ak kumu
Dikilip karşıma öylece durdu sensiz
Gel gitler şaşırdı, tüm gece durdu sensiz
.....Gözlerin yeterdi, bakabilseydi şayet
.....Mutluluk yüreğinde sevgili, davet et.
Martılar suskundu, kanatlarda halsizlik
Yengeçler sıkarak ölümü durdu sensiz
Şeritler koptu son bölümü durdu sensiz.
.....Yüreğin yeterdi sevebilseydi şayet
.....Hayatım dudağında sevgili, davet et.
Türküler söyledi rüzgârlar damlalarda
Ayak izlerine vurulup durdu sensiz
Gözlerim hüznle durulup durdu sensiz.
.....Dudağın yeterdi öpebilseydi şayet
.....İpekler saçlarında sevgili, davet et.
Aranıp bulundu sesin yıldırım düştü
Hasretin dağlara tırmanıp durdu sensiz
Kırıklar acıyla kıvranıp durdu sensiz.
.....Saçların yeterdi örebilseydi şayet
.....Her teline ölürüm sevgili, davet et. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68566/davet-et.html>

Gülümse Biraz

[italik]

Dökerse döksün yapraklarını sonbahar
Aldırma, gökyüzüne bak
Daha dün yaşanmıştı, unuttun mu yaz
Yine yaşarsın niye bu beis, bu telaş
Gülümse biraz.

Gelecek fırtınalardan korkulmaz
Tut şemsiyeni gönlüne, ıslanma
Unutma, meltemlerde hep olur naz
Hemen sırtını dönme
Gülümse biraz.

At yüreğini parlak güneşlere
Gökler asıl rengine bürünsün
İnan ki sevda renkleri kıramaz
Rahat ol
Gülümse biraz.

Bulutlar dolsun grilerle, taşsın
Mehtap silinsin, isterse geceler karalara bulansın
Düşünme, gözyaşlarından gelmez itiraz
Aynaya her baktığında ne olur
Gülümse biraz

Mevsimlerin ayrı tadı vardır
Bırak bazı şeyler tadında kalsın
Isınmanın hasretiyle yan titretince ayaz
Takılıp kalma eski baharlara
Gülümse biraz.

Hem baksana kar yağacak, saf ve temiz
Saçların gibi dört bir yana
Bilmez misin beyaz hiç bir gönlü sızlatmaz
Aç rüyalarını ümitlere
Gülümse biraz.

Gülümse, güller açsın her mevsim
Izdırıp kaçsın adımlarından
Bu dünya fani, sonbahara da kalmaz
Babil'in asma bahçelerinde dolaş her nefeste
Gülümse biraz.

Kalsan n'olur gitsen n'olur
Dert ettiğin şeye bak!
Hepsi hepsi "Bir saltanatlık namaz."
Doluyu gör, güzeli gör, neşeyi gör, kederlenme
Gülümse biraz.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71055/gulumse-biraz.html>

Aynı Sabah

[italik]

Bu sabah dünün kopyasıydı yine
Kaçamıyorum hiç birinden
Koridorlarda sessizlik gururlu
Yüreğimde kimsesizlik
Hüznü soluyor duvarlar derinden

Camgüzelleri cama küskün
Solmaya kararlı renkler yapraklarda
Nefesime hıçkırık bulaşmış
Bir yerlerde ben gibi biri var bilirim
Yüzü hiç gitmez gözbebeklerimden
Nereye baksam görürüm üzülrüm

Kuş sürüleri feryatlarla geçer
Kızgın rüzgâra inat kanat sesleri
Acep götürür mü bir selam
Duyar mı sesimi kar tanelerinin ardından
Fırlayıp gelmek isteyen o buğulu nefes

Yüreğimde ıssızlık mevsimi
Baharlar uğramaz oldu
Güneşin gözleri hüzünlü
Meltemler boralar suskun
Yazamayan kalemler dolaşır elden ele
Şairler kayıp şiirler ünlü

Loş ışıkta hayaller Azrail'e beyaz bayrak sallar
Pembeler dökülür dudaklardan yerlere
Masumiyet kıpırdanır sessiz
Gülümser belli belirsiz
Koşmak istedikçe takılır engellere
İsyana isyana mağlup

Kırılmış dallar arasındadır her zaman
Küçük bir filiz
Bekler gelsin diye şualar
Birden gelişir büyür görürse umudu
Dansları başlar öncenin
Sürer sabahlara kadar

"Gitme! " diye haykırır, kuru bir soğuk
"Zaten gelişin olmaz, olamaz! " der
'Olduğun yerde kal, gülümse,
Ömür, bir gece değil midir?
Tadını çıkar; bak, sabaha az var."

Hicran olduğu yerde kalsa vuslat gitmese
Buğulansa camlar yürek ateşinden
Düşler diyarından hücum etse neşe
Unutulsa ayrılıklar dertler sesler
Dağlar dansa başlasa mutluluğun sesinden
Giden geri gelse [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79308/ayni-sabah.html>

Saatler On İkiyi Vurduğunda

[italik]

Yıldızlara bakacağım saat tam on ikiyi vurduğunda
Mutlu olsun, dilekleri gerçekleşsin diyeceğim
Yeni yıl onun olsun, şeklini kendi çizsin
Oturup karşısına
Seyretsin diyeceğim.

Saat tam on ikiyi vurduğunda yıldızları sayacağım
Her yıldızdan bir dilek dileyeceğim
Yüreği en güzel sevdaları yaşasın
Tutup sevdalısının saçından
Koklayıp, öpsün diyeceğim.

Tam on ikiyi vurduğunda saat, yıldızlara bakacağım
Aynı pırıltıda buluşacak gözlerimiz eminim
Tutup elini birlikte seyredemedik
Utanmasın bari
Ruhlarımız seyretsin diyeceğim.

Yıldızlara baktığımda saat tam on ikiyi vuracak
Yakamozlarla süslenmiş bir burcu ona benzeteceğim,
Koynuma sokup sarılacağım karanlığın içinde
Kimseye vermeyeceğim
İçinde o var, rüyalarım benimdir diyeceğim.

Yıldızlara bakacağım saat tam on ikiyi vurduğunda
Birkaç damla yaş olup süzüleceğim
Güller açacak seher vakti
Dünleri hatırlayacağım içimde bahar canlanacak
Onu sevmiştim, seveceğim diyeceğim.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79428/saatler-on-ikiyi-vurdugunda.html>

Hayalimdeki Ev

Yüreğimde bir ev var
Pencerelerde koyu renkli pervazlar
Panjurlarda hayallerimizin fısıltısı
Serinlemiş rüzgârların uğrak yeri bağrılarımız
Uzatıp tutamadığımız ellerde
Biliyorum gülümseyecek artık küçük ayrılıklarımız.

Teras katında bir küçük oda
Yumuşak, kırmızı tüylü halı kaplı
Misk ve amber kokulu havlular asılı
Kuş tüyünden yastıklar
Büyülü tütsüler sarmış her yanı
Yıldızlar tavan penceresinde bekliyor sayılsın diye
Hayal bu ya
Sırtüstü uzanmışız sayıyoruz
Bazıları fişekleşip kutluyor bizi
Bazıları penceremizin önünden geçiyor dizi dizi.

Yorgan kiskanıyor saçlarını
Ben okşuyorum
Pencereden gelen leylak kokuları
Önceleri başlayan slov bir müzik dolduruyor odayı
Gülümsüyorsun nazlı nazlı gamzelerinle
Oynak bir Arap müziği eşliğinde
Omuzların sallanıyor gülücüklerin savrulurken gökyüzüne
Gözlerindeki ışığa bir daha, bir daha vuruluyorum
Boynum bükülüyor
Sana her nefeste âşık olmaktan bir hoş oluyorum.

Elini tutuyorum, sıcak ve yumuşacık bakışların gibi
Yanaklarında geziyor parmaklarım
Yüreğinin sesine eşlik ederken yürek seslerim
Gül rengine bürünüyor saadetten
Avuç içine dokunan yanaklarım.
Güneşi çekip çıkarıyoruz sıkıştığı yerden
Kokulu mumlar sönmeye yüz tutarken
Bin bir emekle utangaç, mahcup
Bulutların ardına gizleniyor kızılığını saklamak için
Gerek yok diyoruz biz mutluyuz
Keyfi yerine geliyor
Işıklar saçıyor dünyaya
Menekşeler gülümsüyor sabaha
Biz el ele gecemizi seyrediyoruz.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80274/hayalimdeki-ev.html>

Kıyabilsem Sana

[italik]

Kıyabilsem sana
Vazgeçebilsem senden
Hiç özlemesem
Gözlerim seni görmese her yerde
Yoksun diyebilsem
Yoğum diyebilsem...
Uzatıp ellerimi bıksam boşlukları yakalamaktan
Parmaklarım dudaklarına dokunmayı hayal etmese
Yokluğunda caddeler sokaklar daralmasa
İç içe girmese kaldırımlar
Yüreğim sıkılmasa
Gitti diyebilsem
Bitti diyebilsem...
Kıyabilsem sana
Sevmiyorum diyebilsem
Üzülmesen
Sevinsen yokluğuma
Ben kaybolsam kendi içimde, seni bulamasam
Delicesine haykıran tellallar sussa
Mavi gökyüzü hatırlamasa beni
Güneş görmese, yağmur damlamasa üzerime
Soğukta üşümesem, sıcakta terlemesem
En kara silgi geceyi ve gündüzümü silse
Sen ağlamasan
Kıyabilsen bana
Cennetlerde gezinsen gönlünce
Beni unutsan...

Suyu unutsam, çaktığım nefesi,
Taktığın bereni
Silsem bütün gül yapraklarından gül rengini, pembeyi beyazı
Siyaha boyasam her şeyi
Parçası olsam en koyu karanlıkların
Kendi karanlığında kaybolsam...
Kimsesiz bir köy kursam tam senin olduğun yerde, şuramda
İçinde tek ben yaşasam
Seni beklemesem her evin penceresinde
Kapılar tekrar açılır diye umut etmesem
Aramak için hiç yürümesem...

Olmuyor bir tanem
Yüreğim kendinden kopuyor da
Senden kopamıyor, kopmuyor
Yüzünü görmediği geceye gece diyemiyor
Şaşkın
Hüznün saadeti kovalamasına alışamadı.
İstiyor mu sanıyorsun sensizliği
Sensiz çarpmayı parmaklıklar arkasında
Kırıp bütün kafesleri sana koşmayı istemiyor mu sanıyorsun
Gitsen de, kalsan da
Gitsem de kalsam da
Ah!
Unutabilsem
Unutabilsen...

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81984/kiyabilsem-sana.html>

Sürünüp Gitmek

[italik] Bir gece yarısı seni beklemek
Sesini duymak, yüzünü görememek
Haykırmak duvarlara,
Ölmek isteyip de bir türlü
Ölememek.
İdama mahkûm dünler, ah!
Çılgınlığa taş çıkarırdı çılgınlıklarımız
Birbirine kelepçeli gözlerimiz susardı saatlerce
Hiçbir anahtar çözemezdi bizi
Duvarlarda yankılanırdı ıslak kahkahalar
Fısıltılar önünde dize gelirdi karanlıklara saklanmış kasırgalar
Gece susardı.
Sıcaklığını hissetmek vardı ya
Yanağım bir türlü uyuyamadı avuçlarında
Hayaller hep hayal kaldı, hayale kaldı
Uyudu uyanamadı.
Bir gece yarısı seni beklemek
Karanlığın en kuytu yerinde hatıralarla kucak kucağa
Dikenli teller ortasındaki gülü görmek
Uzanamamak, ah uzanıp koklayamamak
Bin ömrü yaşamıştım seninle
Bin kez ölüm demek bir kez yanağımı okşayamamak
Boynu bükük bir köşede
Ölüm gibi sensiz geceleri beklemek...

İsyanlara kalkan bayraklar vardır içimde bir yerlerde
Sahipsiz davalara hükmederim
Tarafsız kalır
Ben tekleşirim, yokuşlar tekleşir
Ve bilirim yine aynı yerdedir ölüm
Ve yine sensizleşir.
Yürüyenleri seyrederim unutmak için
Tekerler döner, kornalar çalar
Seslenmeler yankılanır etrafta
Tozlu bir rüzgâr eser
Seni yüreğime basar unutmayı unuturum
Beynimde belirir belirmez
Hemen koşar
Yanına otururum.
İç çekerim nefesinden uzak,
Yağmur hücum etse bile kurşunlarıyla ne yazar
Yüreğime işler mi seni tanımayınca damlalar
Bir tek gözlerim vardır zayıf, bir tek gözlerim biçare,
Utanmaz
Gördüğü her gelin arabasının ardına
Bağlanır, sürünür gider
Sürünür gider.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82465/surunup-gitmek.html>

Ay Çiçekleri Güneşe Dönmeyi Hatırlasın

Her şey nasip meselesi
Öyle olmasa yağmur düşer mi sanırsın?
Görür görmez ardından
Yanıp tutuşup
Bu gönül pişer mi sanırsın?

Kıskanır gökyüzü sevdanın ufkunu
Gözyaşının her damlası derya olur yüreğimde
Adalar boyu sayısız kıyılara vururum
Kahkahaları böyle diyerek
Çılgın martılarla konuşurum.

Güneşin doğduğu andan batışına
Gözlerinin beyazı dünyamı sarar
Sabahlara kadar seyrederim
Gözlerinin karası her yandan beni sarmalar.

Saatlerin kırıntılarına sığar nazın cilvelerin
Hüküm ellerine kelepçeler sevdamı
Mermisiz tüfekler gibi mahcup, boynu bükük
Bekleyen tek mahkûmu ben olurum gecelerin.

Kirpiklerine idam kararı verdim dün gece
Astım kaşlarının tam ortasına
Neşen ne kadar uyum içinde bilsen dişlerinle, saf, beyaz
Öyle bir yumak örüldü ki çiçek renklerinde
En güzel anahtarlar uymaz, senden başkası da açamaz.

Çılgın atletler beynimden fırlamaya hazır
Saatler, saniyeler hasretini çeken bebektir
Baharı ilk defa gören kuzuların meleyişidir ümit
Mutluluk dersen, gözlerine çarptığım an
Dudağına yerleşen gülümsemektir.

Canım,
Göğsüne dayanırsa başım, kulaklarım aşkını duyarsa
Yanardağlar damarlarıma yerleşir, zerrelerimde yangın
Bütün çiçekler pembelere bürünür
Ayazlara bürünmüş titrek geceler
Giyer allarını bana beyaz görünür.

Dedim ya bir tanem nasip meselesi
Hele ayçiçekleri hatırlasın güneşe dönmeyi
İşte o zaman âşıklar alıp sazı eline
Yıllarca anlatacaklar dünyanın bütün kitaplarına
Seni sevmeyi, sana seilmeyi.

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82888/ay-cicekleri-gunese-donmeyi-hatirlasin.html>

Acımamıştı Canım Acıtmamıştım

[italik] Acımamıştı Canım

Deniz dibinde salınan otlar misali
Rüzgârlara yabancıydım
Yağmuru bilmezdim,
Varsa yoksa dalgalar derdim, okşasın beni
İlık bir sessizlik kol gezsın
Bütün haşmetiyle ıssızlık sarsın bedenimi...

Yıldırımları tanımaz
Gök gürültülerini duymazdım
Benim dünyamda her renk vardı siyah hariç
Grileşmezdi hiç biri hiçbir zaman güzellikler
Olduğu yerde kalırdı hep
Dostluk vardı, sevgi vardı, küçücük okşayışlar mutluluk taşırdı.

Yangınları bilmezdim,
Benim dünyamda acı yoktu alevlerin yaktığı
Acımamıştı hiç canım
Acıtmazdım
Kinle tanışmamış, nefretle yıkanmamıştı ruhum
Öyle çılgın hayallerim de yoktu şahikaları sayıklayan
Umutlarım bir adım ötem kadardı
Tatsız bir nefes almak deseler bile
İnanki bana yeterdi.

Neşe yayardım
En güzel tonlar çevremde büyürdü
Işıklar bile, ışıklar bile her akşam
Gülümseyerek ölürdü...

Bak halime şimdi, sevin
Ardına düştüm yüzündeki maskenin
Bu hangi amansız yarışın u dönüşüydü
Tam en uygun yere asılacakken
Yere düşüşüydü
İnanmanın parçalanılışıydı sana
Kırılışıydı nadide aynaların.

Ah! Gerçeğin sırtışı...Ah!
Nasıl da saklanmış kapı gıcırtilarının arasına
Loşlukları mekân seçmiş
Beni geçmiş, seni geçmiş
İnanmışım masumiyetini geçmiş...

Şimdi amansız yağmurlarla tanıştım,
Gözlerimi mesken tuttu damlalar
Gittiğin gündü mevsim değişti
Fırtınalar esti, kasırgalar yerlere vurdu bir şeyleri...

Hiç kurumamıştı biliyor musun?
İçim kurudu
Kurudu
En sonunda dışıma vurdu sensizlik
Ben kurudum.

Griden siyaha gidişi seyrettim
Sahte elmasların yerlere damladığını gördüm eriyip eriyip
Ama inan
Senden değil bir tanem,
Hep kendimden,

Hep kendimden nefret ettim.

Sanmıyorum ama
Dilerim ilk halim gibi olur,
Güzel denizlerde salınırsın
Söker atarsın içindeki kini
Yüreğini hep güzellikler sarar
Farkına varırsan harflerin uzadığı uçurumların
Sen de korkarsın
İçi boş midyemsi duyguların çelik çenelerinden
Hep uzak kalırsın
Samimiyeti dolarsın sevgilerine
Onlarla yatar
Onlarla kalkarsın.
26/01/2008

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83229/acimamisti-canim-acitmamistim.html>

O Sen Değilsin

[italik] O aşkını çiçek yapraklarıyla sunardı
Boram boram gül kokardı
Gülücük kokardı.
Sen her defasında dikenlerini bulayıp zehirlere
Kaktüsler doladın diline
Al kes dedim kaç defa
Katlar arasına sakladığın beynindeki hıncın
Al dedim işte boynum, işte kılıncın.
Kendimi kandırdığım, gerçektir dediğim
Sahte dudaklarla kaç gülümsedin
Aşkı bilmedin
Sevdayı bilmedin
Yanan yüreğimdin Cehennem narıyla
Cılız bir alev saydın kendini
Sen o değilsin.
Oysa o farklıydı
Bıkmazdı sevmekten, seilmekten bıkmazdı
Usanmazdı boynu bükük gözlerime bakmaktan
Kara gözlerini dikerdi karanlık gecelerde
Mehtap olurdu
Yakamozlara hükmeden derya olurdu yüreğime
En kızgın lavları söndürürdü
Sabahlara kadar ışıldardı
Kelimelerin derin kuyularına uzatmazdı elini
Anlamlar arasında kaybolmazdı
Yüreğini yüzüne yerleştirir
Gerçek dudaklarla gülümserdi
Umutsuzluğun mumları söndürdüğü yerde
İnadına yakardı mumları
Üşenmezdi.
Yağmuru da karabulutları da istemezdi
Gökyüzü maviydi, güneşliydi hep
Yüreği aynı ritmi bulmuş
Yüreğimle çarpardı.
Aynı şarkıyla salınırdık gecenin yarısında
Titrek yalazlar gibiydik
Aniden ıslanırdı her şey
Islanırdık bir mutlu yağmurla...
Ah..! Ah!
O sen değilsin
Sen sanmıştım, hep öyle gülümser demiştim
Sever, sevilir...
Küçük tümseklere takılmaz demiştim yüreği
Damarları hep sıcak kalır
Maske kullanmaz diye dualar etmiştim
Özlemiş
Yolunu beklemiştim pencerelerde
İçimde boğmak isteyip de boğamadığım bir canavardı şüphe
Çiçekler mi açacak acaba
Kelebekler mi uçacak
Gül yaprakları mı olacaktı her yanda
Yoksa
Yoksa bir sis bulutu mu çökecekti
Yine mi sonbahar olacaktı
Şimşekler çakacak, fırtınalar kopacak
Depremler yıkacak mıydı her sabah yeniden yapılanları
Hayalimdeki evler harap mı olacaktı yine
Hasretleri sırtına sıkı sıkıya bağlamış gece
Boynu bükük bir köşeye mi atılacaktı...

O sen değilsin
O sen değilsin biliyorum
Ama bu yürek, bu yaşlı yürek seni de sevdi
Çok sevdi, çok...
Hep gülümse istedi, mutlu ol dedi mutlu olacaksan eğer
Her atışında lavlara batıp çıkmaya razı geldi
İstiyorsan git dedi, git dedi, git dedi...
Saçının bir teline dokunamadan
Yanağını okşayamadan
Bulamadan seni kaybetmeye razı geldi
Git dedi, diyebildi...
Bir bilseydin
Bir bilebilseydin seni nasıl sevmişti
Nasıl sevmişti...

Turgut UZDU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83474/o-sen-degilsin.html>

Sahte

[italik] Çok aradım alı güllerde
Yüreğimde açsın, huzura dönsün tüm kokular
Bülbül olsun dilim, seslensin
Mutluluk perileri uçsun etrafımda
Yemyeşil dallarımda aradığını bulsun
Biraz nefeslensin.
Çok aradı çılgın düşünceler dengini
Pervane oldu her cılız ışığa
Yalvardı yakardı Rab'ine o olsun dedi
Rastlamadı bir tek bile
Huzuru yüklenmiş omuzlarına koşarak gelen bir aşığa.
Hep aşk filmlerine takılı gülümsemeler
Samimiyetten uzak
Hep yalanı sahi sanan sevmeler
Aldatmanın sevinci altında aldanmaya mahkûm olmak
Yapmacık çiçekler misali
Dik dururken solmak...
Çok aradım balı dillerde
Dikenler kök salmış dört bir yana
Gözyaşları kalp
Sahibini arar kalıplarda yana yana
Ne çabuk yürek atar ne çabuk dudak gülümser
Aynalar ters çevrilince görünür gerçek
Rüzgâr tam ortadan zıt yönlere eser...
Veda vakti hep acıtır gülü de dikenini de
Bülbül susar
Gül susar
Yerçekimine eşlik eder zaman
Gerçeğin çıktığı mezara
Sahteler gömülür
Ölür.

Turgut Uzdu [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84972/sahte.html>

Gururlanma

Gururlanma

Sakın gururlanma canım sevdiğim
Yer altına bir bak orda neler var
Gördükçe güzeli dizim dövdüğüm
Her köşesi yıkık viraneler var.

Tatlı dilin var mı bize o gerek
Sakın söyleme söz zehir zemberek
Aman boş ver o gün gelmez diyerek
Başı taş üstünde şahaneler var.

Yetimin sırtını okşayıp sevmez
Çirkinde güzeli bularak gülmez
Haline bakarsan sanki hiç ölmez
Bilse bin bir türlü bahaneler var.

Olur olmaz şeye kızarak küsen
Kasırga olarak ha bire esen
İyiliği tutup raflara asan
Dostlarımı yakan yağhaneler var.

Acısan ne olur kurda ve kuşa
İnsan için durma çık her yokuşa
Bulduğun gönüllere gir koşa koşa
Bin renkte çiçekli ne haneler var

At kibiri durma insan ol biraz
Kılınmadı henüz sana son namaz
İnan ki daraldı vakit çok çok az
Daha gezilecek çok haneler var

Sana tavsiyemdir gülümse her an
Mutlulukla dolsun küçücük dünyanın
Bak arkana nasıl kaybolmuş zaman
Garibi de yakar dağ haneler var

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85138/gururlanma.html>

Manimsi Őir (Cinaslı)

Çöllerde gül biter mi?
Bülbül gece öter mi?
Bir kez seni öpmezsem
Söyle bu dert biter mi?

“Ben gelemem, gel” dersin
“Gözüm yaşlı sil” dersin
Dört bir köşe gül dolu
Sen dermezsen el dersin.

Al, dudağa yakışır
Göz göz ile bakışır
Geceye “Kara” dersin
Gel gönlümü yak, ışır.

Dolaştım koca dağı
İçtiğim tatlı ağı
Hem koymazsın geleyim
Bari söndür şu dağı.

Benim gönlüm yaralı
Saçın uzun taralı
Bir türlü beğenmedin
Seçsen artık yar, alı.

Gariplik bu gülersin
Bülbüle “Cahil” dersin
Bir kez acı, ne olur
Muradına gül ersin!

Turgut Uzdu

(c) Bu Şirin her türlü telif hakkı Şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85485/manimsi-siir-cinasli.html>

Sahne

Bu bizim sahnemiz değil güzelim
Burada tiratlar uzak kıyılardan gelir, uzak kıyılara gider
Bazen notaların kanatlarında
Bazen bir piyanonun tuşunda biter bekleyişler

Sökülür dikilen ne varsa kanlı yaşlara bulanmış ipliklerle
Boyunlar cellât kılıçlarına değer
Hüzün kan rengine bürünür başköşede
Alkışlar yere bakar, suskundur
Bir çift göz bütün denizleri toplar pınarlarına
Nefesinin tam orta yerine damlar.

Hani hıçkırık sesleri notaya gelmez ya
Bütün şarkılar hep aynı notada durur
Koro susar
Kalp şaşkınları oynar burada
Niye çarptığını unuttur.

Bu bizim monologumuz değil bir tanem
Sahne garip, biz garibiz
Taşlar seyrederek sevişen kumruları
Uğultuları dinler
Damlalar binlerce kez başını vurur
Burada bir tanem
Burada güneşler bile kurur.

Bu perde bizim perdemiz değil, sakın inanma
Soğuk, soğukluklara sarmaşık, açıldığı gibi kapanır
Dizler üşür birbirine uzaklıktan
Beyaz beyaza küser
Bu sahne bir tanem
Bu sahne güzel gözlüm
Bir hayal
Burada her gece karalara bürünür düğmeler.

Dalgalar yalandan koşar sevdasına
Sarılmalar yapmacık, rol gereğidir makyajlar
Kayaların kızgınlığı bile sahtedir
Rüyalar bora olur eser, meltemlere benzer salınır
Özünde ihanet taşır, kara bulutlara saklı
Gözündeki parlak camlı gözlükler içini göstermez
Oysa bu sahnede bütün ışıklar karadır.

Bu sahne gülüm
Bu sahne vuslatlara hazır mezar
Bu sahne karadeliktir sevdalara.

Yalan ve riya
Bu oyunda hem senaryodur hem kahraman
En yüksek yerlerden kopan kibir çiçekleri
Dillerin arasına yerleşir kırılmalık
En ucuz stüdyolarda yapılmış dalga sesleri eklenir fona
Ucuz gülümsemeler katılır aşk sözcüklerine
Samimiyet kovulur sonsuzluklara
El uzanırken göz başka yerlere takılıp kalır bu sahnede

Bu sahnede gülüm
İkinci perde hiç olmaz, olamaz
Süflörlere darbe üstüne darbe indirirken dillere
Satılık tebessümleri doğurur dudaklar

İnanmak adettendir
Allarla süslenmiş güllere

Bu sahnede bir tanem
Hiç rol verilmemiş verilememiş gerçek bülbüllere

Dekor tam bir pencerelik
Sahte bir sevgili sahte dileklerle bakar hep
Yeminler ucuza satılır teşrifatçıların elinde
Ve arayış tutunur
Gerçekten sevmek isteyen gözlere...

Bu sahne bizim sahnemiz değil bir tanem
Değil.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85993/sahne.html>

Veda

[italik] Veda

Gözüme suskunluğun vakti gelince
Son bir defa sevgini ne olur söyle
Su yaş olup akarsa inceden ince
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Toprak çukurdan çıkıp tepe olunca
Beden unutup sesi sessiz kalınca
Gerçekler son bir defa rüyalaşınca
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Gülün yaprağı gülden yere düşecek
Ne bahçeler kalacak, bülbül ötecek
Sesim kulaklarına haydi diyecek
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Takvimlerin açılmaz olduğu gündür
Günün yerine ölüm yazdığı gündür
Sus ağlama ardından, götüren ündür
Son bir defa sevgini ne olur söyle.

Hatıraların elbet seni bırakmaz
İleri gider zaman geriye akmaz
Gidenlerin ardından susmak yakışmaz
Son bir defa sevgini ne olur söyle. [/italik]

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86888/veda.html>

Hüznüm

Canım benim
Hayatımın güz dönümü
Son mahsulüm
Ekinim
Bakarken üzgünüm
Konuşurken küskünüm
Yazarken hüznüm.
Varlığında yokluğunu yaşamak çok zor
Suyu görmek ama içememek
Gülü görmek ama koklayamamak
Seraplarla uyanmak
Rüyalarda yaşamak
Canım benim
Ah! Yokluğa yapışmış
Ayrılmayı bilmez ruhum
Ah! Şu gururum! Ah!
Böyle miydi hayallerim
Yarınlar böyle mi olacaktı
Karalar giymiş bir yalnızlık mı tutacaktı elimi
Şafaklar yas mı doğacaktı
Böyle mi, böyle miydi hayallerimiz...
Uğursuz baykuşlar mı ötecekti yeni tutuşmuş aşkımızın üzerinde
Hani bahar gelecekti
Hani çiçekler açacaktı
Çatladı topraklar bak
Kuşlar göç etti
Bahar gelmeden
Yeşili görmeyen yapraklar sararıp yollarıma döküldü
Ne gelinlik kaldı ortada ne damatlık

Bütün ilkbaharlar güneşi görmeden eridi
Yıldızlar göz kırpmayı unuttu
Yasa büründü
Senle çarpmayı öğrenmeye başlamıştı yüreğim
Karanlık geceleri aşamadım ki galip geleyim
Amansız savaşlarla yenildi ya
Çeksin cezasını
Sensiz susmayı öğrenecek eminim

Upuzun yollar vardır hani
Etrafında sıra sıra serviler
Ufukla birleşir bazen, bazen tümsekler keser ufku
Uç noktasındadır gidenim dersin
Dönüşü yoktur
Dönüşü yoktur bilirsin.
Gölgeler düşer teker teker
Kırılır, bükülür, sökülür en mahrem yerleri
Utanır güneşten
Yavaş yavaş silinir servilerin kendinden uzun gölgeleri
Serviler silinir, yol silinir, ufuk silinir
Bir küçük kıvılcım arar gözlerin
İz olsun diye
Yol bulsun diye yüreğin
Bulamaz
Büzülür korkusundan,
İşte yüreğim öyle
Sensizliği senle yaşamamanın acısıyla düştüğü kuyuda
Bir belkinin ucunda tomurcuklanmaya hasret
Kendi çamuruna gömülen düşünceler gibi

Hep ayrılıklar öldürmez mi yürekleri
Bak öldürdü beni de
Gör
Batmakta bir can daha nihayet.

Yoksun ya
Canımdın benim
Hayatımın güz dönümüydün, yaşayamadım
Son mahsulümdün koklayamadım
Ekinimdin toplayamadım
Yoksun anla işte
Bakarken üzgünümsün
Konuşurken küskünüm
Yazarken hüznümsün
Hüznümsün.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88936/huznum.html>

Ne Olur!

Gözlerinde ayrılık ışıkları yakıp da
Gölgelerini silmeseydin gönlümden
Bıraksaydın onlarla yaşasaydım
Onunla gezip dolaşsaydım tenhalarda
Ayrılmaz bir parça olsaydı ömrümden.

Seni sevdim,
Geceni sevdim, gündüzünü
Gülümseyişini bakışını
Sevdami avuçlarına koyup
Ruhuna gizlenmiş hüznünü sevdim.

Bilirsin her aşkta fırtınalar kopar
Kar yağar, yağmur yağar, şimşekler çakar
Seven sevilenden bekler sevda büyüklüğünde kıymeti
Aslında incecik bir daldır koca gölgesinin altında
Çabuk kırılır aşk, sesi gönüller yakar.

Gerçek aşk, feda edebilmektir gönlünü, gururuna basıp
Dikenlere rağmen gülü tutabilmektir
Mutlu olmak değildir tepelerde, vadilerde, beyazlarda, pembelerde
Gözyaşlarını silip gözlerden
Sevdalisini mesut edebilmektir.

Zaman gelince yollar çatallaşır çaresiz
Yetmez olur vuslatlara, ay saklanır, kara bulutlar çöker
Depremler sarar göğüsleri
Pembe yanaklar soluklaşır
Keşkeleri ha bire döker.

Boyun yine bükük kalır, yaslanacak omuzdan uzak
Eller zemheri soğuklarına mahkûm
Ne ses gelir, ne nefes hissedilir
Bir tutam hatıra kalır
Tüm renkler solgun.

Hayallerde kalır yağmurda, karda el ele dolaşmak
Gözlerin içinde eriyip yok olmak
Dudaklarına dokunamayan dudaklar üşütür
Caddeler, sokaklar, kalabalıklar silinir artık
Acı verir bir pastanede yudumlanan çayın sıcaklığında kaybolamamak.

Neden sesleri dizilir katar katar
Geceler rüyalara hep ayrılığı katar
Sinsi bir düşman uzatır güçlü ellerini insafsızca
Böler bütün yolları
Vuslatı zamanda uzaklara atar.

Yaşatma gölgelerime bu acıyı
Alma gölgeni gecemden gündüzümden, günümden ayrılmasın
Bütün aşkımı bir damla gözyaşına sığdırmıştım
Ne olur sevdanı ver
Gözlerim bir daha ağlamasın.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

Mevsimlerim

Kırlangıçlar uçmazdı gönül mevsimlerimde
Kelebekler raksındaydı gün ışığı
Geceyi görünce uzaklarda, heyecanlanırdı
Kanatları titrekti pervanelerin
Fenerleri bile hüzün sanarak
Bir teselli uğruna
Ölümüne dönmeye aşık
Gün doğuşunu göremeden
Teker teker ölürlendi
Vefalıydılar
Yürekleri üşürdü kavurucu sıcaklarda
Ayrılık, mumlarını yakardı
Oysa
Bilemezdiler bütün fenerlerin kör olduğunu
Kendini göremediklerini...

Göç mevsimini tanımazdı mevsimlerim
Bütün kuşlar sevda türkülerine tutkun
Gerdan gösterirdi ceylanlar zamanlı zamansız
Bulutlar pamuklaşırdı
Güller yapraklarını dökerdi en güzel kokuları sürüp
Güneş yorgun ama mutlu sabahlara uyanırdı her şafak
Satenden çarşaflara bürünürdü ufuklar

Benim mevsimlerim saydam hayaller doğururdu
Gecesi gündüzüne uzardı
Her şafak aşkına kavuşurdu, bıkmazdı
Hoşluğu yakalayınca içi, dışı nasıl da aydınlanırdı
Mutluluktan karanlıkların

Benim mevsimlerimde bütün yollar aşka çıkar
Aşka kavuşurdu
Huzur kokardı papatyalar her falda
“Sevmiyor! ” demezdi hiçbir yaprağı
Gülümserdi her köşe başında seven yüreklere
“Seviyor! Seviyor! ” derdi

Ne depremler olurdu bağırılarında
Ne seller akardı
Güneş değil
Sonsuz bir sevda tutuşurdu avuçlarda, yanardı

Şimdi yoksun
Takılıp gitti ayak izlerine mevsimlerim
Sensiz kaldığım gibi
Mevsimsiz kaldım
İnanmazsan bak yollara
Hep bekledim
Hep beklerim.

Resim ve gömülü yazılar için Nur Hanıma teşekkürlerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90611/mevsimlerim.html>

Yolun Sonunda

Kum, saatinde bitmeye yüz tuttuğunda
Aydınlık ucu görülür sonsuz tünelin
Titrek bir çift göz aranır unuttuğunda
Yer fark edilir ki toprak, gökyüzü mavi
Sessizlik ölümün yüzü, yokla müsavi.

Anılar hep tepe taklak, fırlar köşeden
Kıvrımları perdelerin, maziye hasret
Renklerde çocuksu bakış, coşku neşeden
Devamlı koşan ayaklar, çember çevrilir
Neden gözlerin önüne mutlu an gelir?

Aynada sırttır gerçek, yokuşlar yorgun
Kuş sesleri çığlık çığlık, bahçeler zevksiz
Çağlayanlar suskun, kırgın, dostluklar durgun
Doyumsuzluk elde, dilde, dökük kadife
Katmerler dökülmüş gülde, umut nafile.

Yürek çarpıntısı artık, geceden kalan
Tek vuruşa odaklanmış, âmâ futbolcu
Sessiz hükümdarlık devri, uzaklık yalan
Baktıkça gençliğe artan şu hiçkirmalar.
Sona kalan son sevdalar, yürek tırmalar

İsteksiz adımlar yürür hep kırık dökük
Bekçisi bekler yolunu mezarlıkların
Koca sevdalar gelmiştir, boyunlar bükük
Koyun girmez, susuz bahçe, çevresi duvar
Bir sümbül şehri var altında, bir ateş-i nar.

Harita burada çizilir, yol çatallanır
Çıkışsız, ışısız odalar, nemli ve sessiz
Merdivenler alt kata iner, her an sallanır
Karar gecikir beyinlerde, tükenir umut
Başladığı anda bitince uyanır sükût.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91302/yolun-sonunda.html>

Su Nereden Bilsin

[italik]

Denizin mavisiydi gökyüzüne sevdalı
Siyah, tutulmuştu yıldızlara
Nasibimde hüküm süren yalnızlık
Oysa heyecanımı vermiştim gönüllü
Yüreğimin hırsızlarına.

Güneş gecenin aşkıyla kendini yakar
Koşup sarılırdı karanlıklara
Göz yaşları incileşirdi silinirken gölgeler
Şarkılar birbirine benzemeye başlardı, notalar simetrik
Çoğu kul olurdu ayrılıklara.

Dal, yeşil için uzanır, serpilir, gelişir
Aşkıyla iç içe yapraklaşırdı
Karasevdasına koşardı her gece gözlerim
Yasaklanır, yakalanır
İdam sehpalarına konur, şafaklaşırdı.

Vuslat duasına çıkan dostlarda merhamet
Ya el, eli tutacaktı bir sahilde, her yan ıslak
Ya çekecekti ipi hicran
Kefen makasın yanına uzanırdı
Kar kadar soğuktu, kar kadar ak.

Ey sevgili sen de bilemezsin ki
Kumun hasretini su nereden bilsin
Bilseydi çölleşmiş dünyamda kum kalır mıydı?
Yazdığın nefreti silerdi, kırdığın yürek parçalarımı alır götürürdü
Yer gök titrerdi sancılarla
En sert kayalar çıkarırdı ortaya
Aşkımı her gece yeniden yazacağımı.

Bir meçhûl sebep şekle yeniden şekil verip
Ayrılığı vuslattan güzel kıldı
Gittin ya
Gittin ya, işte o an
Açtığın bütün vahalar yakıldı, yıkıldı
Öldü zaman
Yüreğim öldü
Ben öldüm.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91732/su-nereden-bilsin.html>

Hüzün Zamanı

[italik]

Resmin süzülür yanaklarda
Gecenin boynu bükük
Hüzün kaplı duvarların
Her yanı yıkık dökük.

Umudun öldüğü yerde çiçek açmaz
Hep solgundur filizler
Ne kadar derine inerse insan
Toprak kökleri gizler.

Yazılmamış defter sayfaları okunmaz
Önce tebessümlerle yazmak gerek
Atmak gerek her yazılacak sayfadan
Dünlerin hepsini zehir zemberek.

Keşkeleri, oysaları yasaklamalı sokaklardan
Yıldızlar aynı saatlerde hüzünlenmemeli
Avuçlar ayrılıklardan değil
Vuslatlardan terlemeli.

Dudaklar yeniden öğrenmeli gülmeyi
Yeniden yazmalı bulutlar aşkı gökyüzüne
Kırlangıçlar raksetmeli, bülbüller seslenmeli
Aydın şavkı vurmaları gündüz de yüzüne.

Yeni bir defter açmalıydım
Bir türlü yazamadığım
Varlığını yazmalıydım aydınlansın diye gecelerim
Yokluğun dökülüyor kalemin ucundan
Salkım saçak büyümüş
Yayılmış vücuduma ayrılık
Dallar kırık
Bütün izlerde hıçkırık.

Varlığını yazmalıydım
Gözlerimizde ışıklar dans etmeliydi
Yırtıp atmasaydın güzellikleri her gece
Tutsaydın aşkın ellerinden
Şarkılar dinleseydin sevdalıların dillerinden
Ve her gece yeniden aşkı sunsaydın baharın ilk güllerinden.

Sebepleri yanlış yerlere koyup
Çırpındık her gece hırçın sularda
Acımasız bir ağırlığa yenik düştük
Her gece yeni bir mezar eştik
Her gece yeniden piştik.

Şimdi hüzün zamanı
Bulutlar döksün yükünü
Meltemler esmesin, boralar assın yüzünü
Sisler arasında bir garip çalgıcı alsın sazı eline
Teller hıçkırınsın her ayrılık saatinde
Söylesin türkümü, söylesin türkünü...

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92170/huzun-zamani.html>

Özledim

[italik]Özledim

Dudaklarını özledim
Gülümsemen eritmişti yüreğimdiki buzulları
Sımsıcak sesini özledim
Gölgeler kaybolmuştu, güneş doğmuştu
İçimi ısıtan nefesini özledim

Bakışlarını özledim
Alıp ruhumu el değmemiş dünyalarda gezdirirdi
Yalanı tanımamış gözlerini özledim
Meltem yeli gibi ruhumu okşayıp
Aşkını haykıran sözlerini özledim

Saçlarını özledim
Bazen dağıtırdın, çıldırtırdı her teli
Rüzgârda savruluşunu özledim
Başımı dayardım göğsüne
Göğsünde aşkımın vuruşunu özledim.

Salınışını özledim
Yürürken eteğinin sağa ve sola
Adımlarıma uyan adımlarını özledim
Rüzgârda salınan dal gibi
Bardakta kalan son yudumlarını özledim

Kokunu özledim
Çektikçe içime kır menekşeleri dolardı
Baharları kattığın geceleri özledim
Nağmeleri tutuşturup uzattığın
Sevda dolu heceleri özledim

Sarılığını özledim
Aşkını kollarına koyup sıkardın
Yüzümü okşayışını özledim
Ruhumu içine çeker gibi
Tenimi koklayışını özledim

Hayallerini özledim
Binbir gece masalları kadar güzel
Sanma kapkara duvarları özledim.
Yüzüne bakarken gezdiğim
Diyarları özledim.

Çatık kaşlarını özledim
Her haline yeniden vurduğum
Yüzündeki beni özledim
Hepsi hayal bir tanem, anlasana
Ben aslında sadece, sadece seni özledim.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92789/ozledim.html>

Sevgi Dediğın

[italik] Sevgi dediğın yürekdedir bir tanem
Kem nefeslenmeler olmaz
Dört mevsim bahar yaşanır
Orada hep duygular okşanır
Hoyrat seslenmeler olmaz.

Sevgi dediğın az bulunur pınardır bir tanem
Güzel kıyılara akar her zaman
Berrak sular içilir her anında yudum yudum
Hiçbir zaman bulanmaz
Bir tatlı ateş düşmüştür dillere, yakar her zaman.

Sevgi dediğın, anlamak demektir bir tanem
Anlayışsızlık aşka yakışmaz
Ard niyetler uzaklardadır, kelimeler hep gülümser
Yürek atışları doldurur dünyayı ilk gün heyecanıyla
Gönüllere sevda düşer, başka yakışmaz.

Sevgi dediğın yaşamak demektir bir tanem
Hayalleri gerçekleştirmek demektir
Bütün ayrılıkları tutup uçlarından
Bir araya getirmek,
Tekleştirmek demektir.

Sevgi dediğın fakirliktir bir tanem
Malı mülkü olmaz
Sevdikçe zenginleşir göze düşen yakamozlar
Hep vuslatı söyler şarkılar
Orada ayrılıklardan türkü olmaz.

Sevgi dediğın kibir bilmez bir tanem,
Yanına bile yaklaşamaz
Gurur olur mu hiç sevgide, aşkta
Girer araya keser bıçak gibi
Bir daha gönüller koklaşamaz.

Sevgi dediğın inanmaktır kayıtsız şartsız
Güvensizlik uğramaz hiçbir heceye
Hep mehtap vardır, yıldızlar vardır
Karamsarlıkla dolu karanlıklar bir tanem
Uğramaz hiçbir geceye.

Turgut Uzdu

[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93380/sevgi-dedigin.html>

Seni Tanımak

[italik] Bir çiçeği koklamaktı seni tanımak
Berrak pınarlardan bir yudum su içmekti
Vadilerde dolaşıp
Kuş sesleri arasında
Ormanlardan geçmekti

Dal olmağı yeni yapraklara filizlenmiş
Yeşili almaktı renklerin arasından seni tanımak
Bir mucizeydi
Gözlerine bakıp bakıp
Yıldızlarının karasında kaybolmak.

Mavilere bakmağı gökyüzü boyunca
Bulutları beyaza boyayıp, sana benzetmekti seni tanımak
Kuşlar gibi neşeyle uçmağı, bülbüldeki aşkı
Kelebeğin dansıydı, arıdaki baldı
Bin bir emekle örülen ipekti sana dokunmak.

Saten çarşaf gibi sakin, huzurlu bir deniz
Bazen çılginca coşmağı dalga dalga seni tanımak
Yunusların şakalarını seyirdi, balinaların ezgileriydi
Seni tanımak, güneşin altına uzanan hayalini okşamağı
Ve tam orada yüreğinin olduğu yerde yüreğine kadar yanmak
Hasretinle kavrulmağı için için.

Sadece sana aşkı, sana sevdıydı
Masalları masalca yaşamaktı seni tanımak
Gece olmağı siyaha boyadığımız
Sonra oturup yıldızlar serptiğimiz
Karşımdaysan eğer, karşıdaysam eğer
Birlikte sabaha aşık olmağı seni tanımak.

Küçük, karakaşlı beyaz kuzulardaki neşeydi
Koşmağı, zıplamağı, hesapsızca haykırmaktı seni tanımak
Kadifeleri ruhumla okşamağı sesini duymak,
Hiçbir zaman söyleyemediğim bir şarkıydı
Seninle seni doyasıya yaşamak.

Turgut Uzdu
[/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93704/seni-tanimak.html>

İnanma

Alıştım hasretine
Sigara dumanlarını sana benzetmiyorum artık
Yollara takılıp kalmıyor gözlerim
Kokunu aramıyorum rüzgârlarda
Ne olur ne olmaz diye
Adından uzak duruyor
Yazmıyor bir harfini bile inan sözlerim.

Kapıyı açan olmuş mu diye merak etmiyorum
Seni aramak için aniden başımı alıp
İssiz sokaklara da gitmiyorum
İnan bana
Eskisi gibi değilim, yürüyebiliyor,
Her şarkıda düşmüyorum.

Alıştım yokluğuna
Ayak seslerine benzetmiyorum her duyduğum sesi
İçim heyecanlanarak "Döndü, geliyor!" demiyorum
Sevmeyi en büyük günahmış gibi görüp
Ayrıldım diye
Ayrıldın diye başım önümde gezmiyorum.

Alıştım sensiz gecelere
Hatıraları bir anına bile katmıyorum
Geceyi gözlerine benzetmiyorum artık
Saçlarını taramıyor
Rüyama girersin diye inan
Yatmıyorum, uyumuyorum artık.

Alıştım beklemeye
Sana artık gel demiyorum resimlerine bakarken
Dışarıya da bakmıyorum
Utanmıyorum kimseden gören görsün yağmurların dökülüşünü
Hatıraları kör kuyulara saklarken
İnanma söylenenlere
Dön demiyorum
Beklemiyorum
Hele hiç
Ama hiç ağlamıyorum.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94371/inanma.html>

Yıldız Toplamak

Ellerimizi uzatıp yıldızlara
Parmak uçlarımız dokunup hayat bulacak sanırdık
Masum düşüncelere güler
Saatlerce gözlerimize asılı kalırdık.

Sonra saatin farkına varırdık,
Dileklerimiz el ele tutuşur, gökyüzünde dolaşırdı.

Bazen yakınlığa uzak
Bazen uzaktan da uzak
Kapkara kayalar kadar sert bazen
Bazen tatlı sözlere takılır kalırdık
Tüylerden yumuşak.

Gözyaşların çağlardı geceye inat
Barajlar kuramazdım önüne yüreğimi koyardım tüm sevgisiyle
Yakamozların binlercesini taşırdı her damlası
Yine de martılar uçmazdı
Deniz mavisini umutların üstünde.

Ne çılgınlıklar yapardık
Aya inat her gece
Salınan yıldızları toplardık
Hep müzik sesi olurdu ruhumuzda
Notalar dans ederdi
Başımıza toplanırdı açık pencereden gecenin kuşları
Bizimle gülerdi.

Siyah bir deftere yazıldı siyah kalemle
Notalar ayrılığı taşıdı kulaklara.

Hatırla
En karanlık gecelerde topladığımız yıldızları hatırla
Işıltıları yanaklarından yansırdı.

Bükme boynunu mahzun, küskün kumrular gibi
Döneceksen dön, uzatma
Hem ne diyorum dinlesene
Unutmuş gibi davranmama bakma
Her şafak güneşin etrafına sardığımız yıldızları
Ben unutmadım
Gelmeyeceksen bile ne olur
Sen de unutma.

Mührü basıldı bir defa, imza atıldı
Kalem kırıldı,
Sonuç, titrek mum ışıklarında salındı durdu
İlanı kaldı artık biliyorum, neredeyse asılacak
Ya sana kavuşmak yazacak
Karanlığı beklemeden
Her gece el ele yıldız toplamak
Ya da...

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96423/yildiz-toplamak.html>

Ayak İzlerini Arayış

Yıllar hüznle boyanmış
Hep aramış bir deli sevdayı
Kır menekşelerini derlemiş gizli gizli her gece
Uzun yollar yürümüş
Yorulunca bu yalnız yürek
Her gördüğü ıhlamur kokusunda dinlenmiş.
İçi sızlamış sevda şiirleri okudukça
Ayrılıklarında ağlamış mısraların
Her ihanette, yalanda haykırmış
Masaları yumruklamış, çırpınmış
İnanamamış
Göğsünün en derinlerinde inzivaya çekilmiş
Boynunu bükmüş
Kendince üzölmüş.
İğde yapraklarına tutunmuş zaman zaman
Dünü unutmuş
Aramış taramış sevdayı
Sormuş soruşturmuş eşe dosta
Bir gece yarısı aradığını
Kendi yüreğinde bulmuş.

Yıllar hüznle boyanmış
Aynalar kırgınmış güzelliklere hep saklamış
Bu yürek
Doğduğundan beri
Hep yalnızlığına ağlamış.

Silmek kazımak istemiş renkleri yüreğinden
Bahar rengi kalsın istemiş tek
Bir türlü denk gelmemiş ona
İssız kaldırımlarda aradığı ses
Kudurmuş köpek seslerinden korkmamış
Yine de çare olamamış
Kendi ayak izleri olmadan yürümek.

Yıllar yine hüznle boyanmış
Hep sonbaharlar dökölmüş ağaçlardan
Sürünmüş sokaklarda yaprak yaprak
Bulut olmuş hüznünden kararıp
Aramış ayak seslerini
Köşe bucak ağlayarak.

İmrenmiş filizlerin kararlılığına
Bir türlü filiz olamamış
Bayrağını çekmiş sonunda göndere
Teslim olmuş
Çünkü bu yürek hâlâ
Kendi ayak izlerini bulamamış.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96589/ayak-izlerini-arayis.html>

Uzaklara Bakmak

Çıkıp yüksekere, uzaklara bak diyorsun
En uzağı bir damla ötede
Keşkeler örümcek ağlarından
Pişmanlıklar çırpındıkça yapışır biliyorsun
Soğuk bir öpücüktür gidişler
Ayrılığın dudağından.

Kum fırtınaları eser uzaklarda
Beyinlerde iğnemesi tanecikler yüzer
Nedense yüreklerin hep dolu tarafı kırılır
Bin bir emekle kurulan hayallerin hepsi
Tek gecede yıkılır.

Baharları gör diyorsun, gül kokuludur
Renkler kadifeleşir her parçasında
Oysa yanık sesli bülbüller gelir akla
Bir şey kaybeder miydi bilinmez
Goncasına bir defa dokunmakla.

Işıltılı gözleri gör, gamzelere bak diyorsun
Dudaklarda kahkahalar gizlidir,
Yanaklardan inmiş yaşların izleri görünür
Nedendir bilinmez
Ağlamaların hepsi hüznün yüzlüdür.

Sen hâlâ çıkıp yüksekere, uzaklara bak diyorsun
Öldürmüş samimiyeti, dürüstlüğü kalleşlik
Dalkavukların elinde yelpazeler
Yalan, tebessümlerle gelip kurulur koltuğa
Gariptir
Alkışlayanlar da yalancı zadeler
Yanlarında yalan zedeler.

Bakmayacağım uzaklara,
Bendeki doğrular yalanlara galip gelir
İçim sızlar bir zaman, parça parça dürülürüm
Yanarım alev alev, arşa değer kıvılcıklarım
O tatlı sözü bulursam ücra bir köşede
Merak etme
Ben bir tek onunla söndürülürüm.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97502/uzaklara-bakmak.html>

Esmerim

[italik] Issızdı geceler
Korkunç bir karanlık saplanırdı yüreğime
Sesi duyulmayan bir hıçkırık
Bir damla gözyaşı düşerdi yerlere
Hesaba gelmez bir şiddetle sarsılırdı göğsüm
Bir faydı bu
Tam orta yerinden kırık.

Depremler göğsüme üşüşürdü
Sol cenah viraneye dönerdi sen yokken
Gözler göze benzemezdi
Hayaller bile hayal edilmezdi
Sen yokken
Saçlar okşanmaya değmezdi.

Bir gün esmer gülücükler getirdin dünyama
Geceler güzelleşti saçların gibi
Sesin içimi eritti "Gelsem!" derken
Yahut "Gelsen!" derken
Kadifelere büründü kelimeler
Hayaller ipekleşti.

Gençleştim
Esmer gülümsemelerin dudaklarıma yerleşti
Şarkılar "Esmerim!" dedi her saat sessizce
Dünyam güzelleşti
Baharlar geldi, çiçekler açmak için yarıştı birbiriyle
Yüreğim seninle doldu
Esmerleşti
Esmerleştim.

Yüreğim yandı, tutuştu
Ellerim her gece gizlice, rüyaya yatmıştı
Sahilde, çimlerin arasında uzanıp yerlere
Gözlerine baktı bütün gün
İnanmazsın ama
Hep elini tutmuştu.

Uzaktasın şimdi
Yüreğimin esmerliği hiç gitmedi
Hani o depremler vardı ya
Her defasında faylar kırılırdı,
Görünce göğsümden hasret fişkırdı
Canım benim
Hala durur nefeslerimin arasında
Seni bilmem ama
Bir tanem
Ben hâla esmerim.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98194/esmerim.html>

Her Türküyü Söylerim

[italik] Dört duvarın dostluğunu bilir misiniz
Her gece biriyle sarmaş dolaş uyumayı
Hele bazı geceler
Cılız bir sesle de olsa duvarların dilinden
Sevildiğinizi duymayı...

Çocuk sevinçlerini yaşadınız mı göğsünüzde
Basit ama içten, yalçın kayalarda kırılan dalgalar gibi
Yanaklarınızın gülümseyen dudaklara direnmeyişini bilir misiniz
Ellerinizin titremeden çalan telefona sarılışını
Sonra yine kendiyile sessiz kalışını...

Sıkılıp siyahlardan
Ardınıza bakmadan çıktınız mı hiç kapıdan
Dağları mekân tutup yalnız yaşamayı düşlediniz mi
Ya da her sabah medet ummayı denediniz mi
Yaprakları nemli bir gülden, ya da kendince salınan papatyadan.

Dört yolun sizi beklediği yerde beşinciye arayıp
Bütün lambaları aynı renge boyadınız mı
Dönmeyen beklentilerinize yol açtınız mı olur olmaz yerde
Lüzumsuz bir ayrılık kazanına düşüp
Bir hiç uğruna arayışlarınızla kaynadınız mı...

Yürürken günün bir vakitsiz saati
Aniden yüreğinizin birinin ardından koşmasını yaşadınız mı
Siz hiç sırt üstü yatıp tavanla baş başa kaldınız mı
Ya da kenarları kırık, ortası çatlak bir aynada
Kendi gözyaşlarınızla ağladınız mı?

İşte ben, diğer yanını da gördüm aynanın
Gülkurusu şekline bürünmüş ne yalanlar vardı
Sahi, maskeler de hıçkırır mı siz hiç gördünüz mü
Kokulu havluların arasında ihanetler kımıldanırken
Bütün dünyam odam kadardı, odam kadar dardı.

Hayallerimi koyduğum çerçevelerle süslemiştim, söktüm
“Git!” demişti yüreğim, “Sensizliği sana tercih ederim!”
Gece yarısıydı yırttırdığında düşüncelerimi teker teker
Delikanlı olmalıydın, dürüst olmalıydın, mert olmalıydın güzelim
Bilirsin çekinmem, vuslat türküleri söylediğim gibi, hicran türküleri de söylerim

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98668/her-turkuyu-soylerim.html>

Git

[italik]

Oturacaktık balkona
Kahvemi getirecektin
Hafif bir rüzgâr esecekti perdelerde
Gözlerime bakacaktın
'Seni seviyorum! ' diyecektin...
Saçlarını dağıtıcaktın özellikle
Ben çıldıracaktım
Tutmaya çalışacaktım kendimi
Güya uzaklara bakacaktım
Sonra dayanamayıp
Yanağını sımsıcak okşayacaktım...
Tutunacaktım sokaklar boyu
İçim ısınacaktı gülümsemelerine
Dalgalardan uzakta, sahilde
Kuma çizdiğin evleri bozacak
Yeniden çizecektin ellerinle.
'Burası balkon' diyecektin
'Burası mutfak, sana en güzel yemekleri hazırlayacağım
Burası salon ben dizi diyeceğim sen maç ya da belgesel
Şurası yatak odası, beyaz boyalı
'Ben,' diyecektin 'orada sana sarılıp uyuyacağım.'

Gülümseyecektim içim ılık ılık
Bakışlarına iyice yaklaşacaktım
Belini saracaktı kolum
'Seni seviyorum! ' diyecektim önce fısıltıyla
Sonra haykıracaktım...
'Çok tatlısın! '
'Gözlerinde kayboluyorum, öyle sevgiyle bakma! ' diyecektim
'Ben bu ateşten memnunum
Ne olur bir gün beni yalnız bırakıp
Başka ateşlerle yakma! ' diyecektim.

Fırsat kalmadı söylemeye
Başka bir yüzün varmış yüzünün ardında
Nerden bilebilirdim ki
Gitmeden onu da gösterdin, acımadın
Güzelim yüzünü yardım da.

Yıkılmak buymuş demek, kahrolmak buymuş
Damla damla erimek, yerin dibine inmek
Bu o olamaz diyerek duvarlara vurulmuş
Yalan bile değilmiş
O sana çok yakışan gülümsemek...

Hayallerimi bile almışsın giderken baksana
Bari bir tanesini bıraksaydın
Vefayı, sadakati tanımamışsın zaten
Git artık, git de
Keşke beni yaktığın gibi umutlarımı yakmasaydın...

Mutlu ol yine de dileğim bu
Ben tek seni sevdim biliyorsun
Bir gönülde bir aşk olur bir tanem
Kim bilir kaç sevgilin var
Kaç gönüle birden gidiyorsun...

Git, sanmam ama üzülme
Ben sensiz de boynumu bükerim
Merak etme

Vazifemdir, kabul ettim
Sen olmadan da ardından yaş dökerim.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99537/git.html>

Ah İstanbul

[italik]
Ah İstanbul
Ne çare uzaktasın
Boğaz uzakta
Geçen mavnalar, tekneler, kayıkçılar uzakta
Kılavuz kaptanların selamları saklı
Sen uzaktasın işte
Ben sana yasaklı.
Kim bilir nasıl özlemiştir kaldırımlar
Ayak seslerimden uzak, mahmur
Ne tüpçünün arabası geçiyor
Ne "Fasuliye!" diye kısık sesle bağırın satıcılar
Sütçüler ellerinde zil çalardı
Akşamki yağmurdan kalan gölcükleri
Küçük, sevimli köpekler yalardı.
Fide halini hatırlarım ormanların
Şimdi dumanlarında feryatlar yükselir
Ah! İstanbul, ah!
Belki bu eller sana dokunmak için
Kırar zincirleri, oraya gelir.
Kırmızı, sarı, yeşil
Trafik lambaları vardı
Sebebini çözemediğim şu kırmızı var ya
Durur durur suratını asardı.
Bu kadar araba da yoktu
Heyecanına mağlup bakışlar binemezdi
Nerede otobüsler, metrobüsler
Şimdi bütün gölgelerde
Albenilerini takmış sıcacık öpüşler.
Çığlık çığlığa
Martılara ağlamayı öğreten İstanbul
Deniz üstünde denize hasret
Hatırladım yine sen oradasın
Her gün sonu olduğu gibi
Bak güneşle birlikte yine çöküyor kasvet.

Turgut Uzdu [/italik]

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100186/ah-istanbul.html>

Sen Üzülme

[italik] Ben sensiz de boynumu bükerim
Kimsesiz sümbüller gibi
Katarım hatıraları tütünümün arasına
Yaprak yaprak harmanlarım her saat
Karanlık değil midir ayrılık
Tutarım ucundan geceleri
Ardın sıra söker
Kör kuyulara atarım umutlarımı
Düşünme, boş ver...
Bak gözlerini topladım mazimden
Hüznünü kirpiklerinden sildim
Damlalara yasakladığım gözlerine
İnanmazsın belki
Hasret renkli gül yaprakları dizdim.
Dumanlar sana benzese de kıvrım kıvrım
Varlığın köz olur sigaramın ucunda
Ben uçlarında eririm
Sensiz yaşadığım her gece
Bil ki sensiz de çıldırırım.
Biliyor musun
Süründürdüğümüz bütün güzellikleri
Bırakmak gelmedi içimden
İstemedim ardımdan baksın
Yüreğime koydum her birini defalarca okşayıp
Al renkli saten denizlerde saldım
Kimse almasın diye.
Ardına bakma sakın
Sakın üzülme
Ben bulurum hatıraların en beyazını
Pembeler katarım uçlarına
Kendi çöllerimde yağmursuz şimşek olur
Kendi çöllerime çakarım
Yüzünü hapsettiğim aynalarla hasbıhal eder
Belki ağlarım
Belki,
Belki, koyarım karşıma dağınık saçlarını
Dokunmam, öylesine bakarım.
Üzülme sen hüznün gözlüm
Varsın közlensin alevler
Her gece alırım makası
Yeni bir kefen biçer
Sabah diktiğim fidanlara inadına her batışında güneşin
Kızıl renkli mezarlar kazarım.
Uyanırım gecenin bir yarısında
Yüreğimde tutuşturduğun ateşleri alır
Sönen bütün mumları
Yeniden yakarım .
Çekinme
Gülümsemelerini sıkıştır dişlerinin arasına
Kapa güzelim dudaklarını
Artık öpmek de istemezsin bilirim
Kaparsın gözlerini
Yüzüme de bakmazsın
Yaktığın ateşi bilirim tekrar yakmazsın
Yakamazsın.
Bir simidi paylaşamadık seninle
Martıları da güldüremedik
Biz bu hasreti
Nedense bir türlü öldüremedik

Ellerimizin sıcaklığı bir vapur haykırışını duymadı
Bu baş göğsüne yaslanarak
Bir gece bile uyumadı

Dilerim çoğu sendedir hâlâ gülümsemelerin
Göremesem de
Hep onlarla kalırsın
Hayallerin gerçekleşir
Hep mutlu olursun.

Turgut Uzdu
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100805/sen-uzulme.html>

Bir Sevgi Damlası

[italik]

Dikenli tellerle çevirmeyin
Bırakın bir tay gibi çılgınca koşsun
İzin vermeyin geceye
Karanlık peleriniyle sarmasın umutları
Ateşsiz yıldızların
Hiç değilse ışıkları solmasın.

Varsın mehtap çıkmasın
Kraterler görünmesin fosfor yeşilinde
Sakla en parlak güneşi içine
Gündoğumu günbatımı fark etmesin
Salınan rüzgârları çağır
Yürek atışınla dans etsin yine.

Gözlerin kamaşmasa da olur
Bir küçük ışık ara,
Yola çık ve bulmadan dönme sakın
Dağları aş, çelik kapıları kır
Orda bir sihirli ayna bulacaksın, bakanı gösterir
Kurtuluşun ordadır
Oradadır bütün saklın.

Ağaçları sev, çiçekleri, gülleri sev
Arıları, balı, petekleri sev
Gülümse her zaman
Tutma karanlığın yasını
Unutma
Umutlar hep gizlenir bir cılız dalın altına
Bütün bir kış tomurcuk olur, gizlice bekler
Yeşermek için küçük bir sevgi damlasını.
Yazık, her şafak ağlamasın
Bırakın sevdanızı
Durmasın, damlasın
Damla/sın.

Turgut UZDU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101008/bir-sevgi-damlasi.html>

Dedin de

Hep Şu güzel gözlerime
Bak dedin de bakmadım mı?
Al Şu sevdamı gĝsne
Tak dedin de takmadım mı.?

Güller oldun gecelerde
t dedin de tmedim mi?
Tohum olup yreĝimde
Bit dedin de bitmedim mi?

Ruhum senin gir içine
Yak dedin de yakmadım mı?
Bir serin su ol gönlüme
Ak dedin de akmadım mı?

Kokla bir gl gibi beni
Sev dedin de sevmedim mi?
Gittiĝin yere ardından
Gel dedin de gelmedim mi?

Ne yapayım daha bilsem
Gl dedin de gülmedim mi?
Bir ayrılıĝı yaşa da
l dedin de lmedim mi?
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146028/dedin-de.html>

Acelem Var

Bir el uzatımı mesafeye koyamadım yüreğimi
Acelem var
İnce kumlarda ayak izleri bırakamadım
Sildi saçlarına benzeyen dalgalar
Bir gölge bulamadım içimi serinleten
Karanlık sığınakların tozlu kokusu seslenir oldu
Yakmak için acelem var
Yanmak için acelem var.

Her ışığı dolunay sandım pervaneler gibi
Şekilsiz hecelere mahkûm oldum
Gökyüzünün toprağa kavuştuğu yeri aradım
Bulamadım acelem var
Akşam rüzgârları ılık ılık saçlarını tarasaydı
Yüzünde gezinseydi tül den parmaklar
Görmek için acelem var
Görünmek için acelem var.

Çaresizliğimle geldim kapına
Aç artık acelem var
En kalın perdelerin ardına gizlenmişsin
Bir aralık bulup uzat elini
Çekip çıkar beynimdeki tozlu yollardan
Isıtmak için acelem var.
Isınmak için acelem var

Saniyelerin kuyruğuna bağlı meçhuller
Bir büyüüp bir küçülen kararsız saatler
Dörtnala giden geceler, gündüzler
Sen hâlâ bekliyorsun, bekleniyorsun
Aldanma "Zaman çok!" dese de çocuklar
Sen de ben gibisin
Gel artık
Acelem var
Acelen var.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146716/acelem-var.html>

Elma Şekeri

[italik]

Oysa ne geceye sığacaktı ne gündüze
Ne de tam bir güne aşkımız
Her şafak yeniden çizecektim dünyayı
En güzel renkleriyle taş boyaların
Sen göreceksin diye her şafak
Ölçüsüz öpüşler koyacaktım dudaklarına

Zorla gelmiştin yılları yırtıp
Ne kolay gittin
Hani sen bana ölümsüz bir sevgiliydin...

Nerdesin
Hangi yolların yol ayrımlarına takılısın
Arkana bakıyor musun
Hiç kendine sordun mu
Beni arıyor musun?

Alışkanlığımydın, ben alışkanlığıma esir
Gülümseyen resmin göz kapaklarımdaydı
Silmişsin dün gece
Her yanını aradım odamın
Her mısrayı hece hece
Hani silgisi olmayacaktı yaşadıklarımızın
Silinmeyecekti
Tarihin tozlu raflarında bile böyle bir aşk
Hani, hani bulunmayacaktı...

Bıktım
Beklemekten bıktım
Hıçkırıkların bürüdüğü bu şehirden bıktım
Yeter diye haykıran sokaklardan
Yokluğundan
Kendimden bıktım...

Kristal fanuslara hapsettim hatıraları biliyor musun
En kalın duvarları ördüm etrafına
Keşkeleri de yırttım sözlüklerden
Şarkıları kesip attı kulaklarım
Öylesine bir benim şimdi
Ne ölüyüm ne yaşayan bir yürek
Sen nesin
Ya sen nesin
Nerdesin?

Böyle olmamalıydı
Geceleri gündüzlere yazmalıydık ikimiz
Elma şekeri gibi
Tattıkça küçülmemeliydi
Yok olmamalıydı sevgimiz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146872/elma-sekeri.html>

Vefasız Meltem

Usulca içeri girip
Seni aradı dün gece
Uykusuz yatağımı uzunca bir süre yokladı
Geldiği perdenin aralığından
Sessizce çıkıp gitti ay ışığı...

Sineklikten geçip
Bir meltem başını uzattı güzel mi güzel
Perde kııldıadı
Gezindi çarşafta sağa sola
Kimseyi bulamadı
Boyun büktü
Diğer pencereye yönelip
Gözü arkada gitti...

Suskun loş karanlık ardından baka kaldı
Yalnızlık saniyenin adım aralarında
Gece kuşunun yanık feryadında inilti
Odada kendine küskün bir ses
Ve
Tekrarlara boğulmuş bir nefes...

Zaman aktı hesapsız
Geceyi yırtan ses sustu
Yastık boğuşmayı bırakıp dinledi
Yalnız kuş eşini bulmuştu...

Neden döndü bilinmez
Vefasız meltemin gittiği aralıktan
Tekrar içeri attı kendini ay ışığı
Hüzünlü gözlerini dikti gözlerime
Ne ağladı, ne ağlattı
Ne de şafağa kadar yalnız bıraktı bu aşığı...

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147116/vefasiz-meltem.html>

Aşk yarım Olmaya Değmeli

Denize benzemeli
Bazen fırtınalar savurmalı dalgaları, suçları, afları
Bazen susmalı rüzgârlar
Sermeli denizin üstüne gizli bir el
Yakamozlu çarşafı.
Aynı ateşle yanan iki çam kütüğü gibi
Yaklaştıkça birbirine alev almalı
Uzaklaşıp sönmeye yüz tutmalı ara sıra
Sonra yaklaşmalı çılgınca koşarak
Kıvılcımlar gökyüzüne fırlamalı...
Kadehe benzemeli
Yarısı dolu
Yalnız çınlamamalı olur olmaz yerde
Bütün düşüncelerde tapular iptal edilmeli
Yer kalmamalı acıya, derde...
Güzel bir kuşun iki kanadı olmalı
Birlikte uçmalı renkli dünyalara
Karşılıklı okşamalı telekler, okşanmalı
Lavlar akmalı damarlarda
Yürekler üşümemeli
Yanmalı...
Tek yönlü yollara düşmeli hep
Ayrılıklar aynı yöne tutkun
Cilveler, nazlar sarıp sarmalamalı
Dudaklar goncaya benzeyip
Her fırsatta açmalı...
Yarısı olmalı bir beden
Her parça diğerini sevmeli
Çiftler teke düşmeli gönüllerde
Aşk
Yarım olmaya değmeli.

Turgut UZDU [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147245/ask-yarim-olmaya-degmeli.html>

Çok Özledim

Gün yine kavuşacak karanlıklara
Söyle ne değişecek
Hep aynı şarkılar aynı şarkıları doğuracak gözü yaşlı
Notalar tam yüreğimden vuracak
Her gece olduğu gibi bu gece de
Hayalin gözlerime oturacak...

Her saniye zehrini kusacak
Anlamıyor musun
Dönmezsen eğer, dönmezsen eğer
Bu adam kendini unutacak
Nefes almayı unutacak

Bayrağı beyaz olmayan bir savaşın ortasındayım
Gözlerim kan gölü
Yokluğun varlığına vurgun, varlığın nefessiz
Evim, odam, kapılar suskun
Beni sorma, sakın yüreğimi sorma
Ölümüne suçlu yüreğim, ölümüne yorgun.

Süklüm püklüm hatıralar sarkacak saçaklardan yine her gece gibi
Rüzgârlar soğuk esecek
Aynalar yalnızlıktan buz kesecek
Dört duvar yıkılacak üzerime
Tavan çökecek
Ellerimin arasında çaresizliğim
Arayışlarım sinecek köşelere
Gözlerim kapanacak
Geliyorsun sanacak
Ya gelmemişsen diye korkacak, bakmayacak, bakamayacak...

Yol ayrımında dolaşan bir hikâyeyi mırıldanacak kapılar
Hayaletler gezecek terliksiz
Yorgan sarılacak yatağa
Ben mahzun, ben üzgün, yumruklarımda pişmanlığım
Yatağымda öylesine yaşayan bir beden, bir de sensizlik olacak
Sesinin küstüğü bu ev susacak
Kim derdi ki o güzel gözlerin
Nasıl olur da çok sevdiği şu aynayı unutacak

Gün yine kavuşacak geceye
Biliyorum
Başka bir yastık taşıyacak başını
Dizine uzandığını hatırlayacak saçlarım
Tatlı tatlı okşayışını
Hani yanlışıyla bir tatlı rüzgâr esse, sevinecek, ellerin sanacak
Dünyanın en tatlı uykusuna dalacak...

Her gece olduğu gibi yine ıslanacak kirpiklerim
Yanağымda izler sürünecek
Belki bir noktaya takılı kalacak gözlerim
O anda bir şimşek çakacak belki
Duvarlar yarılacak
Belki ayak sesleri tam önünde duracak kapının
Belki
Belki kapı çalacak
Yüreğim çırpınacak sevinçten
Bir gölge süzülecek içeri
Saçları senin saçların

Karanlığı karartırken utancından
Bir fısıltı uzanacak kulağıma
“Seni çok özledim!” diyecek
“Çok özledim!”

Güneş doğacak yüreğime işte o an
Damarlarım seni taşıyacak her hücreme
Aynadaki buzlar korkacak erimekten
Kokun gitmesin diye ters çevirdiğim yastığı düzelteceğim bin bir itinayla
Işıldayacak gözlerim
“Bu sensin!”
“Döndün!” diyecek
Sarılacak sımsıkı, koklayacak
“Çok özledim!”
“Çok özledim!” diyecek.
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147350/cok-ozledim.html>

Bir Hayalim Vardı

[italik]

Bir hayalim vardı
Hep vuslat şarkıları söyleyecektim
Yedi renge bürünecekti notalar
Hep sen olacaktın tonların en yükseğinde
Gözlerim kapalı seni dinleyecektim
Ayuçlarını yüzüme koyacak
Öpecek, öpecektim...
Saçlarının yumuşaklığında eriyecektim
İnadına dağıtacaktır saçlarını
Ben hıncımdan çıldırarak
Belki mutluluktan ölecektim...
Bir hayalim vardı
Bizim olduğumuz yerde yol olmayacaktı
Benimle kalacaktın, gidemeyecektin
Her gün biraz daha şiddetlenecekti sevgim
Bu rüzgârın şiddetini bir türlü bilemeyecek
Hiç üşümeyecektin...
Vazgeçilmezimdin
Gönüllerin karanlıklarına düşman olacaktın
Tek güneşi sendin bütün dünyalarımın
Hayat verecek
Her saniyemde parlayacaktın.
Şimdi karanlıklarla dansa başladım gözlerim kızarık
Titreyişlere zincirlenmiş boğazım
Böyle olmamalıydı dese de bir zalim pişmanlık
Her hücrem yaralı
Her hücrem yanık...
Gülümseyişini hatırlayınca gülümsüyorum ister istemez
Yüreğimde tanıdık bir çarpıntı
Heyecanıyla heyecanlanıyorum
Kocaman bir hayalin ucunda
Ben küçücük bir kırpıntı...
Teselli edemiyor rüzgârlar, meltemler artık
Çiçekler kokmuyor, güller solgun
Aralıksız yağmurların yağdığı gönlüm
Ölümüne küskün
Ölümüne yorgun...

turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147493/bir-hayalim-vardi.html>

Allah Büyüktür

Yalnız bir uykunun ardından
Suçlusu oymuş gibi
Her şafak uyandırdı biraz ürkek
Güvercinler ve kumrular çift uçarken
Sessizce güneş doğuverdi
Yüzü kızarık, biraz da çekinerek.
Nane ve reyhan kokuları bürüdü balkonu
Umursamadım
Senin parfümünü aradım incecik çarşıfta
Saksagan neşeyle duvara kondu
Bir haber mi var dedim küskün cevaplara
Bulamadım
Belki bulunamadım.
Kocaman bir vadi
Dikine yerleşmiş apartmanlar
Kapaklı duvarlar duvarların ardında
Kim bilir hangi sevdaları
Hangi yalnızlıkları saklar.
Perdeler ışısız
Pencereler kapalı
Kasvet mi sevda mı boyalı içi bilinmez
Yangın merdivenleri kilitli
Yüreği yangınlarda kimseler inmez.
Her saat araba sesleri duyulur
Kaç gönlü taşır sevinçli
Kaç gönlü hüzün kendine yüküdür
Her yürekte aynı ses yükselir
“Allah büyüktür!”

Elazığ 27 Temmuz 2008
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147640/allah-buyuktur.html>

Gelmeyi Bilmez

Ayrılık acısı içimde bir köz
Yakar kendisini, sönmeyi bilmez
Labirentler gibi bırakıp bir iz
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Hep onun yüzünden, şu garip halim
Kalmadı ömrümde, başka melalim
Yüreğimde bir aşk, yakarak zalim
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Sesinden başka ses, duymaz sağırdım
Geceler yetmedi, gündüz bağırdım
Haykırdım, ağladım, onu çağırdım
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Gördüğüm tek oydu, gözbebeğimdi
Gülüm, bülbülümdü, kelebeğimdi
Aşkım ışığıydı, o meleğimdi
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Onun için çarpan, yürek bıraktı
Gelmeden gidenim, ölmeyi bilmez

Ne su içer gönlüm, ne sevda çeker
Yangına aşıktır, ne yapsın kader
Bu nasıl gidiştir, gitmekten beter
Öyle bir gitti ki, dönmeyi bilmez.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147904/gelmeyi-bilmez.html>

Can Düşer (Şehitlerimize)

Kurşunlar uçuşur, hepsi kahpedir
Uçlarına gizlenmiş ölümler birer birer
Gece gündüz demez, dağ taş bilmez
Ayaklar kalles mayınların üzerinde, korkusuz
Vatan bekler, aldırılmaz bazı aç, bazı susuz.

Ana şefkati uzaktadır, babanın yıllanmış yüzü
Küçük bebeğini özler, uyanmasını gecenin bir yarısı
Nişanlısının, eşinin gülmesini
Her gece yarısı gönlüne hasret düşer
Vatan hainlerine bin nefret düşer.

Emir gelir görevdir bekleyen
Aklında kalmaz ne yar, ne anne, ne bebekler
Ateşler kasmaya başlayınca tüfekler
Takdir, onun payına bir kurşun düşer
“Allah! “der dili, sonra sükûn düşer.

“Vurulup tertemiz alnından” yahut göğsünden
Sızılar bilinmedik yerleri, acı başlar
Göl olmak için toprağa
Bayrak rengi kan düşer
Yüreğinden can düşer

Yufka açar, oğul tüter tandırdan
Teskerenin adımları çok yavaş
Kapı çalınır tıkırtılar üzgün
İsteksizce dile 'Şehit! ' düşer
Yaş düşer, feryat düşer, it düşer.

Kurşunlar uçuşur, hepsi kahpedir
Uçlarına gizlenmiş ölüm birer birer
Gece gündüz demez, tertipleri dağ taş bilmez
Ayaklar kalles mayınların üzerinde, korkusuz
Vatan bekler, aldırılmaz bazı aç, bazı susuz.

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148117/can-duser-sehitlerimize.html>

Lacivert Gece

Bir yalnız gün daha bitti
Güneşin izinden kızıklar içinde
Yorgun bir gönül
Batışını seyretti güneşle birlikte
Işığın ölümü gibi
Umutlarının.

Yıkıntılarının arasında gezdi bütün gün
Yüreğinin heyecanını aradı
Avuçlarında hüznün
Gözleri üzgün.

Sonra lacivert bir gece başladı
Aynı renk elbiselerini giymişti deniz
Yakamozlar parıladı gözlerinde
Belkiler tutuştu cılız
Bakışları parlak
Bakışları yıldız yıldız.

Sensizlik dolaştı yalınayak
Kumların hisirtilerinde ayak izleri
Belki bir de sensizlik,
Dönüşü yoktu farklı yönere yürüyüşün
Başka renk bilmezdi artık
Lacivertlerdeki hüznün,
Hepsi karamsar, hepsi üzgün...

Kendi gölgesine mahkûm biri dolaşırdı ya
Sessizliklerin efendisiydi
Lacivert karanlıklarda
Kendi ayak izlerinde silinmeye mahkûm edilmişti gidişinle
Aynalarda arama boşuna
O artık
O artık sensiz görüntülerin efendisiydi.

İki kişilik kalabalıklar yasaklanmıştı heyecanlarına,
Bakışlarından koparılmıştı bakışları
Oysa ne çok dilenmişti gözlerini
Kimse göremedi
Geçemedi sınırları elenmişti.

Oysa nasıl beklemişti bilsen
Bir gelse demişti,
Gelmişsin gibi hayallerinde, ellerini tutmuş
Ne çok gülümsemişti.

Rüyalar sensizlikle çıldırmıştı
Uyunmadan yaşanır olmuştu her gece her gece
Lacivertler altında bir gölge koşuyordu
Senden habersiz
Gittikçe yaklaşıyordu.

Gölgenin ardında sen yoktun
"Yoktun!" diyordu hayal kırıklığı can çekişirken, gülüm
"Yoktun!" diyordu
"Lacivert bir geceydi gördüğüm
Siyahlara büründü bekleyiş
Gönlümdeki umutlar soluyor artık
Işıklar kördüğüm,
Bu kaçınıcı lacivert geceydi
Bilemezsin sensiz öldüğüm."

Her gece lacivetti
Her gece kayboluyordum.
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148309/lacivert-gece.html>

Bulut Olsam

[italik]

Bulut olsam
Yükseklerde dolaşan,
Dünyanın her köşesini gezen,
Denizleri seyreden,
Pamuk gibi beyaz
Bir bulut olsam.

Çiçekleri koklasam bahçeler dolusu,
Ağaçların üzerinde ağlasam...
En yüksek tepelere beyazlığımı yakıştırsam,
Kar olup lapa lapa yağsam,
Beyaz ve yumuşacık
Bir bulut olsam...

Okyanuslar görsem,
Dalgalarla yarışsam...
Bütün gemilere el sallasam, mutluluklar dilesem
Umutları gibi her insanın
Şekilden şekle giren
Sevda dolu kalplere benzeyen
Bir bulut olsam...

Şehirlerin üzerinde gezsem sessizce,
Seyretsem koşan, coşan insanları,
Dertlilerin derdine merhem olsam, damlasam...
Onların yerine avuçlarımı koyup yüzüme
En kurak çöllerde ağlayan
Bir bulut olsam...

Bir bulut olsam hep sana aşık,
Gölgen olsam güneş yakmasın diye,
Üzüldüğünde ben ağlasam...
Kızdığında şimşek olup çaksam,
Sadece seni seven
Aşk gibi saf beyaz
Bir bulut olsam...

16/12/2006
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148628/bulut-olsam.html>

Korkularımız

[italik]

Şimşeklerden korkmam
Zaten çocukken de korkmazdım
Sapasağlamdı yüreğim
Canım benden büyük yanmazsa eğer
Hiç ama hiç ağlamazdım...
Seni tanımamıştım o zamanlar
Yüreğimde sancılar çırpınmamıştı
Kaslarım gerilmemiş, dizlerim titrememişti
Özlemlerin benden büyük olacağını
Gözlerim bilmemişti, bilememişti.
Bir oda bu kadar boş olur muymuş?
Yokluğun nasıl da karartmış geceleri
Beynimde senden önce şimşekler çıkmazdı
Yorganın altına sığınmış gözlerim
Hasretle hayaline bakmazdı.
Seninle birlikte korkuyla tanıştım
Kaybetmek düşüncesi gölgem oldu
O güne kadar hiç çarpmamış yüreğim
İnan
Gitmeyecin diye çırpınan tek bölgem oldu.
Sakın gitme
Büyüme sevmek demekmiş, anladım
Her küçük ayrılıkta hasret çekmekmiş
Yağmur altında, karda, kışta, en yalnız soğuklarda bile
Elinde bir tane çiçek
Sevmek, her şartta seni beklemek demekmiş.
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155089/korkularimiz.html>

El Değmemiş Şafakları Beklemek

[italik]

Gecenin ıssız karanlıklarında gezmek
En güzel rüyalara sarılıp uyumak
Dudaklarımı gülücüklerle boyamak sımsıcak
Sonra ıslık ıslık gözlerle
Gerçeğin eli değmemiş şafaklarına uyanmak...

Nefesleri seninle paylaşmak
Islanmak incecik yağmurlarda
Dalgaların kıyıyı okşamasını seyretmek el ele
Delicesine, amaçsız koşmak
Issız kumlarda çamurlarda...

Kahkahalara merhaba demek
Martılarla şakalaşmak, kedileri "Kuçu, kuçu!" diye çağırarak
Köpekleri "Gel pisi pisi!" ile şaşırtarak
Bulutlardan harfler bulup sırt üstü yatarken
Sevdiğini gökyüzüne haykırmak...

Yüreğinde umudu saklamak bin bir itina ile
En güzel gül bahçelerine yeni renkler eklemek
Simsiyah kadifelerle süslemek ayı,
Bütün bir geceye bölmek seni salise salise
Sıcaklığını pamuk ellerinden içmek...

Uykuya davetiye göndermek elini tutarak
Yanına en güzel rüyaları alsın da gelsin diyerek
Başımı dizine koyup
En güzel hülyaların koynunda
Gerçeğin eli değmemiş şafakları beklemek...

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155246/el-degmemis-safaklari-beklemek.html>

Çocukluğa Özlem

[italik]

Sıkıştı göğsüm
Efkarlar hasret oldu, dal budak sardı,
Kapladı memleket hasreti her yanı,
Bütün aynalar hıçkırıldı ruhumda
Gurbet gurbet diye ağladı.

Nerde çocukluğumun güzel günleri,
Hani koştuğum daracık sokaklar vardı!
Neşeyle evden çıkardım,
Düşer, kalkardık hep birlikte
Dudaklarım hep neşeyle çığlık atardı.

Sonra davranışlarımla büyüdü yaşıım,
İlk defa başkası için çarpmıştı kalbim,
Dizlerim titremiş, heyecanlanmıştım;
Göremeyince bir gün ilk aşkıımı,
Gizlice kaç defa ağlamıştı gözlerim.

Mutluydum evimde,
Her odası gibi ayrı bir sıcaktı odam,
Oradaydı yürekler dolusu bir sevgiyle
Beni seven annem,
Her zaman arkamda duran dağ gibi babam.

Yollar aldı beni,
Götürdü uzaklara bedenimle ruhumu,
Bir savaşa başladım hayatla
Unuttum inanın
Bir zamanlar çocuk olduğumu.

Her hatıra gül olup açar beynimde,
Bir masum istek dolanır dilime,
Tekrar yaşamak isterim
Ama nedense hep gurbet çöker
Dünü özleyen bütün gecelerime.

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155425/cocukluga-ozlem.html>

Azat Et

Bırak süzölsün sessizlik
Korkak bir pencerede rastlarsan eğer
Aldırma, gül gitsin
Buğulananlar göz değıldir eminim
Yalancı camlardır, sil gitsin.

Güllere bakma her şafak
Küçük yakamozları geciken bülbüledir
Sen böyle bil gitsin
Kır bütün aynaları
Esrarı nazar etmiş o sefil gitsin.

Üzölme bulutlar kızgın göründü diye
Adetten olmalı, deniz dalgalıysa makbulmüş
Bağı taş kıyılarına çal gitsin
Devam et gece yarısı rakslarına, kıvır peçeli
Seyircisi bol yerleri senin say, kal gitsin.

Gölgeim etrafımda durmadan dönsün
Fasit bir daire bütün istediğim kendi adımlarımdan
Çekinme, çiz gitsin
Heyecanımı koy karşına, vur şakağından
Hiç değılse hayatımdaki giz gitsin.

Korktuğum ayak seslerim uzaklaşsın bedenimden
Desinler ki garip doğmuştu, garip öldü
Simsiyah kokuları sür gitsin
Bir gamzeli tebessüme yamalı bekleyişlerimi çöz
Azat et, ne olur, bir gece de hür gitsin.

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156819/azat-et.html>

Adım Atmak

[italik]

Adım atmak zor
Bazen demir prangalar vurulur gönüllere
Halsiz düşer her hamlenin ardından adımlar
Ağırlaşır ruhum,
Taşıyamaz beni kaldırımlar...

Baharlara vurgundur gözlerim
Son defa yapraklar savrulsun isterim
Son defa mutlu yağmurlar yağsın
Gardiyanlar acımasız kamçılar taşır
Gelmek isteyen her bulut
Uzaklaşır, uzaklaşır, uzaklaşır...

Her gece şafağı doğurur gözlerim
Karanfiller damla döker
Bin bir emekle ördüğüm saadet duvarların
Felek acımasız
Akşama kadar her taşını yeniden söker...

Adım atmak isteyip de adımsızlığa esir olmak
Ya da dalına konup sessiz sedasız
Koklayamamak
Avuçlar yangınlar taşırken
Ne kadar zor bilemezsin
Bir damla su olamamak...

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157063/adim-atmak.html>

Vur da Öyle Gel

[italik]

Vur da Öyle Gel

Oturup düşün bir, dönsem mi diye
Sessizce kalbine sor da öyle gel
Son kez diz dibinde sönsem mi diye
Duran zamanları kur da öyle gel.

Gittiğin gün solmuş, ölmüştü beden
Sendin gecelerce beni var eden
Rüyada gördüğüm ayrılık neden
Ne olur, iyiye yor da öyle gel.

Kokun silinmişti taze güllerden
Yollar aşınmıştı tuzlu sellerden
Topladın tadını bütün dillerden
Sensiz yaşadım mı sor da öyle gel

Hasretin büyüdü aya uzandı
Gönlüm bulutlara şiir yazandı
Dönmemen ruhumda korkunç bir zandı
Korku zincirini kır da öyle gel.

Başıma örülen bir çirkin yalan
Sonunda dünyamı eyledi talan
Bir kuru hatıra sevdadan kalan
N'olur doğruları kar da öyle gel.

Gidişin içimde koskoca yara
Hep ertelemiştin başka bahara
İşte ben işte dağ, sen yara yara
Vuslatı göğsüne sar da öyle gel

Gözlerim karardı bırak inadı
Kulağımda sesin, silinmez tadı
Kararı ver konsun bu aşkın adı
Hicranı alnından vur da öyle gel
Hicranı alnından vur da öyle gel.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157796/vur-da-oyle-gel.html>

Üşüyorum

ÜŞÜYORUM

Üşüyorum gözlerimi her kapadığımda
Ellerin yüreğimi ısıtamıyor
Uzatmıyorsun ki...
Uzak kıyıları okşuyor
Ben yalnızlığıma sarılmışım
İçimi ürpertiyor saçların
Her dokunuşunda dalgalara
Gözlerimi tekrar kapatıyorum
Gözlerini görmeyeyim diye.
Yalnızlığın titremelerindeyim bütün gece
Uzanıp tutmak varken ellerini
“Gel! ” diyemiyorsun.
Sıcaklık olup ruhuma akmak
İyice yanına sokulmak istesem de
Uzatıp yüreğini avuç avuç
Ne çare
-“Al! ” diyemiyorsun.
İçim üşüyor
Yalnızlığın titremelerindeyim
Karartılar soğuk bir battaniye gibi
Sırtımda kambur
Uyku dersin
Yolları horlamalarla kapanmış isyankâr

Hani desem ki gülümsüyorum
Yalandır inanma
Her hücreme yapışmış hüzün
Dışarıda sessiz ve karanlık bir gece
Beni neden kahrediyor şu iki hece:
“Yoksun! ”
Sor cesaretin varsa anlatayım
Soramıyorsun bak.
“Anlat! ” diyebilseydin şayet
Şöyle başlardım şiire: Üşüyorum...
Şimdi yatağımda benimle birlikte yatan
Bir yalnız gölgem var
Yüreği çarpmaz
Utanır yalnızlıktan
Hiç mi hiç konuşmaz...
“Üşüyorum! ” diye bitirirdim
Belki de bitiremez,
Biterdim.

Turgut UZDU [italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158560/usuyorum.html>

Eski Uykulara Esir Düşler

Hiç geçmez sanırdım zamanı
Meğer çoğu çocuk hemen büyümüş
Saçı sakalı aklar bürüyünce
Bir zamanlar çocuk olduğunu
Bütün aynalarda görmüş.

Gündüzler gecenin iki katıydı çoğunda
Bitmek bilmezdi koşuşturmalarımız
Ya ağaçlardaki
Ya da tahta oturaklardaki kalplere takılı kalırdı
Bir türlü cesaret bulup
İtiraf edemediğimiz aşklarımız.

Saygı vardı büyüklere, sevgi vardı
Saydığımız kadar,
Sevdiğimiz kadar nasihat dolardı ceplerimiz
Bıkarak taşırdık
Kurtulmak için büyümekti beklentilerimiz.

Sonra savaş ı başladı kanlı canlı
Kavgaları acımasızdı hayatın
Bir ucuna ekmek asılıydı
Pişmanlıklar, korkular, keşkeler diğer ucunda
Bazen mutlu bazen yaşlıydı.

Küçükken şikâyet ettiğimiz anlar
Kim bilebilirdi ki böyle kanarmış,
Zamanın çok çabuk geçtiğini
Şairin dediği gibi
“İnsan bu yaşa gelince anlarmış.”

En tatlı uykulara teslim ettiğim düşlerim
Ne olur bir daha geri gelseniz
Nasıl özledim
Nasıl özledim bir bilseniz...

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158726/eski-uykulara-esir-dusler.html>

Sevmeyi Öğrendim

.Sevmeyi Öğrendim

Prangaları sökmeyi öğrendim tüm sözcüklerden
Anlamlara yürek çarpıntısı katmayı
Bazen geceyi, bazen gündüzü
Silmeyi öğrendim.

İnanmayı öğrendim heyecanlara
Bakışlarda yürek atışlarını görmeyi
En karanlık gecede bile
Görmeyi öğrendim.

Notaların şarkılaştığını öğrendim
Gelişlere sınımsız sarılmayı
Küçük bir tebessümde
Gülmeyi öğrendim.

Bir el sıcağının elimi yakmasını öğrendim
Damarların alevlenmesini
Ter damlaları arasında
Sevmeyi öğrendim.

İhaneti öğrendim sırtı dönük ayak izlerinde
Köşe başlarına çöreklenmeyi
Bütün ceplere hatıraları doldurup
Beklemeyi öğrendim.

Bulutlanmayı öğrendim mavi gökyüzünde
Sakin denizlerde dalgalanmayı
Yeri geldi bir damla gözyaşında
Yüzmeyi öğrendim.

Boyun bükmeyi öğrendim sümbül misali
Biçare mehtaplara bürünüp
Her gece yıldızlar kadar
Ölmeyi öğrendim.

Turgut Uzdu

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161252/sevmeyi-ogrendim.html>

Çalıntı Zamanlar

Çalıntı Zamanlar

Bazen çılgınca koşmak ister insan
İssiz kumsallarda yalınayak
Gökkuşaklarına renk olup işlenmek
En büyük çınarın gölgesini bulup
Belki sondur diyerek doyasıya güneşlenmek...

Dizlerde titreyiş
Heyecanı on sekiz yaşına indirip
Biraz utangaç gözlerini kaçırmak
Belki son defa
Hayali gemilerle engin dalgaları kırmak...

Sonra ulaşıp ıssız adalara
Temelini sevda ile örmek barınakların
Her şartta bala bulamak dili
Emanet yürekte
Bir tek çiçek sevgili.

Saatleri kırmak zamanıdır
Saniyeleri durdurmak kendi gölgesinde
Güneşi hep aynı yerde tutmak
Dönüşüne set vurup dünyanın
Yumuşak bir dizde gerçeği unutmak...

Bir yüreğin sesini takip edip sessizce
Ayak izlerine gönlünü sermek
Keyifle dolaştırmak damarlarda kanları
Ve yaşamak bir ömürde
Çalıntı zamanları.

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169794/calinti-zamanlar.html>

Sevmek Ne Güzel

Sevmek Ne Güzel

Gözlerinin dudaklara eşlik ettiğini görmek
Mutluluğun dışa taşması
Yürek acılarını unutmak bir an olsa bile
Huzurdan bir dalga yakalayıp açılmak denizlere
Ne güzel
Ne güzel saadet götürmek her gece yürekte durup söylenemeyen sevgilere...
Yılları örtse bile mehtapsızlık
Bir türlü unutulamayıp
Dokunulmamış sevgilere selam göndermek martı kanatlarında
Yüreğin sevinçle çırpınması
Ne güzel
Ne güzel gönlün sessiz, sakin, ama kendi közüyle yanması...
Kimseyi kırmadan
Kendince yaşamak hayalleri en yabani, en hırçın, en masum haliyle
Bir dünya imar etmek taşsız tuğlasız
İki göz, bir yürek sesinden eşsiz manzaralı
Bazen nazlı bazen sarmaş dolaş bakışmak
Ne güzel
Ne güzel bir insan olup diğerine yakışmak...
Sevmek ne güzel
Haberini bile yokken aşkını sunmak her nefeste
Gözlerin gözlerden ayrılamaması ne güzel
Bir meçhul ateş hücreleri teker teker yakarken bile
Kendini kendine zincirleyip
Sarılamamak ne güzel...
Duymayacağını bile bile
Var güçle içten içe haykırmak
Gözlerini seviyorum
Yüreğini seviyorum
Seni seviyorum diye haykırmak ne güzel
Tek taraflı da olsa
Sevmek ne güzel...

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170243/sevmek-ne-guzel.html>

Şair Dediğın

Sever gönülden
Sevilmek ister daima
Yudumlamak aşkı pınarlardan
Cesaret alır her gördüğünde
Yeşil kalan asırlık çınarlardan.
Şekil verir dünyaya
Çoğu hüznüldür ovaların, yaylaların
Denizlerin tuzu şair gözyaşındır
En yüksek dağların bağrıları
Şairlerin sabır taşıdır.
Kıvrım kıvrımdır
Yollar malıdır gidenlerin
Bir türlü dönmek akıllarına gelmez
Şair dediğın sevgi sunar, bal sunar kelimelerle
Kötülük bilmez.
Bazen esinlenir bulutlardan
Rüzgârlarla dertleşir
Yıldızlarla oyunlar oynar uykusuz geceleri
Kurak çöllerde gezer
Çözer sorulmamış bilmeceleri.
Gönlü yalnızdır
Doymak bilmez göğsündeki çırpınışlar
Titremeleri daima açtır
Ömrünce doymak bilmez
Hep bir sevdaya muhtaçtır.
Yüreğini koyar sevdalısının avuçlarına
Bazen coşar çılgınca yıkar yatağını
Mısraları durulur nehirler gibi
Sonbahar yaprağı olur sonunda
Sarıp solar, bir sevdalısı olmayan şehirler gibi.

Ayrılıkları büker boynunu
Yüreği dertlidir
Düşmanıdır her renkteki kirlerin
Güller gibidir her şafak
Gözleri sulu olur şairlerin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170773/sair-dedigin.html>

Güz Gezginleri Sokağı

Güz Gezginleri Sokağı

Dediler ki bu mahallede doldu zamanın
Artık bu sokaktan çık git
Ne sütlaç kaldı, ne dilberdudağı
Ne de
Sallanmayı bekleyen bir bebe kundağı.

Taşınalı ne kadar oldu unutmuşum
Seçmeden hatıralarımı alarak yanıma
Toplamıştım tası tarağı
Meğer
Burasıymış bindiğim arabanın son durağı...

Boş bir ev bulunmuş her zaman
Siyah çiçeklerin açtığı bahçesi küçük
Hep kızılımsı sarıymış hem toprağı
Hem de çelimsiz dalların
Şaşırp da çıkan tek taze yaprağı.

Ufuk çizgisine kelepçelenmiş burada zaman
Bakir gündüz ve geceler sarmış gönülleri
Nefes almamaya mahkûmmuş her gölgenin karanlığı
Sakinlerinin gözleri kendi ayak izlerinde gezermiş
Yokmuş bu mahallenin akıllı uslu bir muhtarlığı.

Bütün köşe başlarının çıktığı bu sokakta
Kendimce beğendim tek odalı bir ev
Bir divan vardı, belliydi karabasanların bastığı
Çaresizdim
Koydum bir ucuna yastığı.

Kim bilir hangi hafakanlar çılgık atacaktı
Küçücük bir penceresi vardı
Belki göstermeyecekti aklığı
Belki de söndürecekti baktığım her mazi
Gözümdeki son parlaklığı.

Düşündüm uzanıp karabasanların yanına
Hangi çılgın atın sırtındaydı yıllar
Bu son yarışı mıydı yarıştığı
Oysa ne güzeldi toyluğumdaki taylık
Bir salisede küsüp barıştığı.

Arzularım dikildi karşıma
Yarına giden yolun her basamağında hedefler
Aşklar ki yüreklerin birbirine karıştığı
Bir tebessümle sıralandı tek tek dünler
Ve günler ateşle suyun birbirine alıştığı...

Adetmiş bu güz gezginleri sokağında
Her gün bir ev değiştirilmiş sona doğru
Çok görünürmüş arada oda atlanıldığı
Ama ne hikmetse
Doğruymuş hep bu odada kalacağım sanıldığı.

Ben de öyle sanmıştım, aldanmışım
Siyah çiçekli bahçeler büyüsüzmüş
Burada fark edilmiş elmas aynaların kırılğanlığı
Avuçlardaki sona gidişin
Son sıkılğanlığı...

(c) Bu Őirin her tűrlű telif hakkı Őairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/171159/guz-gezinleri-sokagi.html>

Akşam

Akşam

Ben bir yüzyılın yarısını devirmiş bir adam
Yerleşmiş naçar ellerine sahipsiz nice gam
Gönlümün titrek yalnızlığı geldim huzuruna
Bak başlıyor işte yeniden yalnız bir akşam.

Sürünüp gelirsin ardından sıcak güneşimin
Hastalanır güzelim meltem sönen ateşimin
Kaba bir örtü gibi çöker hüznün ve sessizlik
Gongu çalar her gece gibi kendi güreşimin.

Halime gülersin bilirim halim ki perişan
Ruhumdur köşelerde çöküp kendiyle ağlaşan
Ayazlar yerleşmiş eller ki daima boş döner
Boynu bükük hayaller yaşar benimle oynaşan.

Ey akşam bir gece de gelsen heybet ve harımla
Arza çıkarsan ateşleri, son intiharımınla
Batmasa güneşim ne olur, gölgeme sarılıp
Mutlu uykularıma dalsam şu son baharımla.

Şarkılar güçsüz tesellide, notalarım suçsuz
Geldin yine ey akşam, geldin, feryatlar sonuçsuz
Soldu ışığı tebessümün, ben yalnız, sen yalnız
İşte yine baş başa kaldık dün gibi uykusuz...

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/171868/aksam.html>

Gece ve Ben

Ardından siyah tüllere büründü
Sonra geçip karşıma benimle sabahladı, gece
Şarkı söyledi dilsiz bülbüller
Yoksun diye, gittin diye bütün renkler
Birer birer öldüler...

Hani hayallerimizi astığımız yıldızlar vardı
Biz koklaştıkça göz kırpardı
Rastgele seçerdik bir tanesini, ucundan tutardık
O gece sabaha kadar
Hatırlar mısınız? Biz o yıldızda yaşadık...

Meltemler saçlarımızı okşardı
Sarhoşluğuna vurulurduk nefeslerin
Bazen ben koyardım başımı, bazen sen dizime
Göğsüme yaslanırdın bazen
Dalar giderdin kalp seslerimize...

Elimi bırakmazdın, tutardın sımsıcak
Arada okşardı parmakların tenimi
İçime bir huzur dolardı, dolardı, tarifsiz
Kapardım gözlerimi
Bitmesin diye dualar ederdim sessiz sessiz...

Kim bilir nerdesin şimdi
Ben o mutlu rüyanın sahillerindeyim
Kızınca eteklerini gelen dalgalar ıslatırdı
Çığlık çığlığa kaçan sevgili yok
Artık gelip boynuma sarılan sevgili yok, yok...

Sen gittin
En dertli tellerine vuruyor mızrabı bütün türkülerin
Sözler yanık, sesler yanık, içim yanık
Kanlı gözyaşlarıyla bir şafak daha uyanmak üzere
Bak, hâlâ bir ben bir de seni bekleyen gece uyanık...
Hâlâ bir ben bir de seni bekleyen gece uyanık

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173271/gece-ve-ben.html>

Eski Bayramlar

Eski Bayramlar

Erkenden kalkarak, abdest aldığım
Namazı kıldığım bayramlar nerde?
Gezerek onlarca kapı çaldığım
Harçlıklar aldığım bayramlar nerde?

Kurbanlık koyunun mahzun bakışı
Kasabın usulca yere yıkışı
Bıçağın ucunda şimşek çakışı
Yağmurda kaldığım bayramlar nerde?

Bayramlık giyince bakın gurura!
Ayağımda yeni parlak kundura
Etrafa bakarak, yürüye dura
Hayale daldığım bayramlar nerde.

Sokaklar canlıydı kaldırım dolu
Doluydu herkesin elleri kolu
Gülerdi, gördüğüm Allah'ın kulu
Tadını aldığım bayramlar nerde?

Hasretle derdim ki: "Ah, gelse bayram!
Benim de cebimde çok olsa param!
Etle ve tatlıyla iyiydi aram
Baklava çaldığım bayramlar nerde.

Ne şevki var şimdi, ne tadı tuzu
Yok olup gidiyor körpecik kuzu
Bayramın bir türlü çözülmez buzu
Maziye saldıığım bayramlar nerde?

Bayram mı küçülür ben mi büyürüm
Uyanıp uyanıp yine uyurum
Garibi tertemiz sularla yurum
Onurla güldüğüm bayramlar nerde?

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173960/eski-bayramlar.html>

Bilemedim

Bilemedim

Bilemedim

Ne fırtınalar varmış yüreğinde

Sezemedim

Çılgın rüzgârlar uğramaz

Kar yağmaz sanıyordum, don tutmazdı seni

Üşümezdin

Ateş düşmezdi gönlüne

Hani alevler yakmazdı seni

Ayak izleri uzamazdı günler boyu, geceler boyu

Giden ağlatmazdı...

Gözlerin bir defa hıçkırır sonra susardı hani?

Bilemedim

Dizin başka baş beklermiş uzansın diye

Saçların başka ele vurgunmuş

Okşasın diye

Bilemedim

İz bırakmasa da damlalar

Kirpiklerin ıslakmış

Gönlündeki yaşlar

Gönlündeki yaşlar sabahlara kadar damlarmış

Bilemedim

Bütün yıldızlar senin için çırpınır

Senin için ağlarmış.

Ne gözünde bir damla olabilmişim

Ne gönlünde

Bilemedim.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/176215/bilemedim.html>

Gitme

[italik] Gözlerine bakmamaya alışkın değilim, gitme!
Bütün neşem bakışlarında saklıdır
Hayranıyım
Sen gülümsedikçe göz bebeklerinle
Işıklar yanar bilirsin, zarlara düşerim, gitme!

Yüreğimi yakmamaya alışkın değilim, gitme!
Nefesin tutuşturur her gece
Kızgın lavlar dolaşır damarlarımda,
Dört yanımı uçurumlar kaplar
Ruhum körleşir, göremem, kazara düşerim, gitme!

Sensiz yola çıkmamaya alışkın değilim, gitme!
Kaldırımlarda sabahlayamam
Beklemeyi sevecek kadar çılgın sanma beni
Yanmaktan korkmam
Bulur en sıcak çölleri, kumlara düşerim, gitme!

Mutluluktan akmamaya alışkın değilim, gitme!
Sen yanımdaysan eğer
Kahkahaları taşır süzülen damlalarım
Yokluğunu taşıyamam
Gözlerim kurur gidersen, mezara düşerim, gitme!

Turgut UZDU
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/176840/gitme.html>

Kardelen

Eriyecektir kar
Gelince bahar
Her gece azmine
Yeni umutlar katar
Yalnızdır hep kardelen.

Hor görmeyin sakın onu
Cefakârdır
Çok çile çekmiştir kış boyu
Ne soğuklar atlatmıştır yüreği
Ne acılar yaşamıştır...

Bütün kardelenler gibi aşıktır, bahara
Her gece düşlerinde görür
Gecelerin ayazında içini ısıtan tek şeydir bu
İssiz köşelerde bekler
Yalnızdır hep kardelen.

Çıkarır başını önce karların arasından
Duyguları kovar bütün soğukları
Erimeye başlar onu gören kar
Gittikçe uzaklaşır...

Kardelenin içine de doğar güneş
Yalnız ve karanlık geceleri unuttur,
Gençleşir, dinçleşir
Yeşerir.
Yeşerdikçe sevdası büyür
Isıtır dünyasını
Papatyalar aşkını alkışlar
Üzerinde şarkılar söyler kuşlar...

Sevgisini yayar dünyaya
Nihayet zamanı dolar
Yeni bir aşka hazırlanır
Yeni yalnızlıklar için nefesini toplar
Hiç kimseye görünmeden
Yavaşça solar.

Eriyecektir karları
Getirebilirse baharı
Hiç unutmaz aşkı, sevgiyi
Her gece azmine
Yeni sevdalar katar
Çekilir bir köşeye
Düşleriyle yatar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/179323/kardelen.html>

Hayallerden Utanmak

Bahar senin için gelirdi
En güzel bakışlar sendeydi, bilirdi
Gözlerini görecek diye
Üşenmez,
En güzel renklerle süslenirdi...

Sahilde bir evde yaşayacaktık
En küçük rüzgârda çiçeklerimizin kokusuna karışacaktık
Denizin kokusu gelecekti martıların kanatlarında
Güle hayran bülbülle
Her şafak yeniden arkadaş olacaktık.

Elimi tutacaktı hep elin
Yüzümüz kırışsa da sen gönlümde hep taze gelin
Her yana mutluluk saçacaktı
Gülümsemelerinle
En güzel kırmızılara bürünmüş yaprakları güllerin.

Tadı sendin havanın suyun
Seni gören rüyalı uykunun
Gecelerimi bitirmeyecektin
Hani sözün vardı
Uykularımı yarım bırakıp gitmeyecektin...

Utanır oldum hayallerimden
Oysa bir ben bilirdim bir de sen
Gözlerim yere bakar oldu, başım eğik
Kırdın, yıktın, öldürdün hepsini
Öylesine yaşıyorum şimdi, susturamadığım yüreğimde sen...

Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/180427/hayallerden-utanmak.html>

Tavsiye

Ŗu pazar sabahının uykulu saatlerinde
Dertli yazma Ŗair
Terk edilmiŖlięi bırak
Bırak kendi ayak izlerinde gitsin

Geceyi hapsetme yüreğine
En parlak güneŖe izin ver doğsun
Artık Ŗafak olsun

Bırak ölüm uzaklaŖsın cesur kelebek kanatlarından
Gül pembesi renkler bürüsün yanaklarını
Hem bahar insanın gözlerinde değil midir?
Nazarlar ulaşamasın boncuklara
Dinle göğsünü
Bir yürek hayat diye çarpıyor
Ayrılmak yaşamaksa, yaŖa

Damla düşünce buluttan toprak acımaz
Candır, kandır bekleyenler için
Bilmez misin yürekler gitmez
Ayaklardır toprağı yol yapan

Eylüllere yüklerler ayrılığı sebepsiz
Sen yükleme, bak çiçek satıcıları dört mevsime yayılmış
Gülümse, güller gülümsemeyi severler

Niye umudunu sobaya bağlarsın be Ŗair
Yüreğinde ateŖ var körükle
Kibrite ne hacet
Ecza gereksiz

Sen varsın
Kanın sıcak
Omzunu silk, saçlarını savur
Nefesi yarım yüzyılı taŖımış kalemi dinle
İnsan insandan mı korkacak

04/01/2009
Turgut UZDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182219/tavsiye.html>

Hasret-2

Gözler seni görmeye hasret
Eller tutmaya
Beyin unutmaya...

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182477/hasret-2.html>

Gibi

Bazen umutsuzluk çöker yüreğinin ortasına
Nefes almaktan bıkarsın
Dünya sana kor gibi
Göğüs kafesini sıkar birileri
Yaşamak ölmekten zor gibi.

Ben böyle değildim dersin
Gençliğin gelir aklına
Kıra çıkmış tay gibi
Kendine bakarsın, boynun bükülür
Birkaç yerinden kırılmış fay gibi.

Sebep ararsın çarenin çöplüklerinde
Bulduğun senin değildir
Görmeyen bir çift göz gibi
Bazen söylenen, bazen söylenmeyen
Bir haykırış ya da fısıltı, bir çift söz gibi.

Yeter dersin, isyan edersin kahır duvarlarına
Omuzların çökmüştür artık
Küçük bir şey kalmıştır ilişen, bağ gibi
Düşüncelerin ezer her an seni
Her nefeste büyüyen dağ gibi.

Karanlık tünelleşir sonunda meçhul el sallar
Bedenin her noktadan feryat eder
Bir ölümcül iz gibi
Hâlâ bir şeyler beklersin
Henüz çıkmamış dal gibi, filiz gibi.

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182777/gibi.html>

Oyuncaklarıyla Oynasın

Oyuncaklarıyla Oynasın

Yıldızlara baktım gecenin tam yarısında
Buruk bir tebessüm dudaklarımda seni hatırladım
Gökyüzünde ışıkların raksı
“Bırak!” dedi bir ses, “olduğu yerde kalsın.
Her gece yeniden bulduğu
Oyuncaklarıyla oynasın!”
Yıldızlar yalnızdı
Gözyaşları damlıyordu ışıklarından
“Silme!” dedi içimdeki o ses
“Bırak! Akabildiğince aksın
Gideni yakmasa bile
Bırak! Bırak kendini yaksın...”
“Saatler on ikiyi vurduğunda...” demişti giderken
“Yıldızlara bak her yeni yıl başlangıcında...”
Ben her geceyi ilk ayın ilk gecesi kabul etmişim
“Bırak! Dedi o ses “Bırak, senede bir gün gelsin
Yıldızlara acı, dönecek diye sakın heveslenmesin...”
Bulutlar perdeledi yıldızların hüznünü
Gece mateme büründü geçen gece gibi
Ne Arap müziği çaldı oynak, ne omuzlarını oynattın gülümseyerek
“Bırak!” dedi fısıltıyla o ses
“Bırak! Belki o da bakıyordur yıldızlara iç çekerek...
Belki gözünde bir damla yaş vardır
Belki içten içe bir yerleri sızlıyordur
Yeni sevdalisına sarılmıştır şuan belki
Belki, belki pişmanlıktan ağlayamıyordur...”
“Güneşi bekle!” diye haykırdı acımasızca
“Şafaklar sana güneşi doğuracak
Yalnız gönlün ısınacak, inan buna, öyle bil
Ve unutmaya sakın
Bu dünya gerçekten sevenlere göre değil... Değil.”
Yıldızlara bakma artık gecenin tam yarısında
Buruk bir tebessüm dudaklarında kalsın ama hatırlama
İsterse gökyüzünde ışıklar raksetsin onun için
“Bırak!” dedi yine o ses, “mutlu olduğu yerde kalsın.
Her gece yeniden bulduğu
Oyuncaklarıyla doyasıya oynasın!”

Turgut Uzdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182916/oyuncaklariyla-oynasin.html>

Kadınım

Kadınım

Beyazı çok soğuk karın
Sakallar saçaklanmış
Kırpiklerde buz taneleri
Acı yüzünde
Acı kaşarlanmış.

*

Bebeğinin üzerindeki örtüyü şefkatle çekip
Şefkatle taşıdığı merminin sırtına örten kadın
Adı ne der biri bebeğın
Zanka ilerlerken ha deh çüş ho sesleri arasında
Yüzü buruşur kadının
Kavuşamazsa hastaneye
Kadının yanında bir bebek mezarı
Ne önemi var adının.

*

Sıcak kavurur başını sırtını
İnat mı inat uzun kulaklı
Ne dese gitmez
Su bidonlarında su sesi inler
Sırtında bebek
Karnında bebek
Günün en önemli işi
Bidon
Su
Eşek.

*

Verandalarda kalan esintiler
Yeni fönlenmiş sarımtırak saçlar
Dolaplar rengârenk
Kız Sümbül nerde benim tangalar
Dudaklar en kırmızıya dayanamaz
Süslenirler.

*

Kara Fatma el sallar
Ya Allah, Bismillah diyen Nene Hatun, taze gelin, kadın
Küfesine asılı makası
Yeşilin en güzeline bürünmüş yaprağı çayın
Soru tepelere, dağlara
Isık sesleri arasında yuvarlanır küfe
Sırtında kadın.

*

Yaklaştık dayan bacım der biri
Soğuk üşümüştür
Nefesler üşümüştür donar
Kocası en öndedir çeker zankayı
Bıyıkları buz beyazı siyah
Biraz tütün sarısı bulaşık
Kısımış ya gözlerini
Kartal gibi bakar
Karısına ilk gün gibi aşık.

*

Kadının içinde güven üşür
Bebek kız mıdır acep erkek mi
Utanır sancılardan sessiz
Acele et der gibidir
Tekmeler atar edepsiz.

*

Yol bitmez
Fabrikalarda sirenler çalar
Fıstık diyen gözler bakar
Ne yemek yapsam acaba var edip yoktan
Aylığı da bitirdik çoktan
Kayın babam birazcık el atsa
Ne güzel geçerdi zaman
Accık da susuverse kaynanam...

*

İçi kan dolu bombalar
Hocali'de, patlar
Bosna'da
Filistin'de
Kadın gözyaşı
Her yerde ağlar.

*

Okutsam adam olsa diye titriyordu elleri
Gecenin her vakti uyanırım
Emziririm diyordu göğüsleri
Titrek soğuk unutmuştu hareketsiz ayaklarını
Sahi ayakları var mıydı
Koşar oynar mıydı soğuk yazlarda
Ne kaderdi bu, ne talih
Bir canı emanet almıştı
Doğuracaktı neredeyse şu göçmen ayazlarda.

*

Sesler uzaktı
Gayretin haykıran seslerini fısıltı gibi duydu
Ne tatlı şeydi uyku
Bıraktı kadın kendini uyudu
Bebek uyudu

...

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183846/kadinim.html>

İçim Acıyor

İçim Acıyor

Her şarkıya hüznümden katarken
Geceler boğazıma dolanır
İdam sehparında ilmikler beklerken
Cellatlar her seveni ben sanır
Kendi fermanımı yazdığım günden beri bir bilsen
İçim nasıl acır, nasıl acır.

Yeşermez filizler eminim
Gözyaşlarım köklere yetişmez
Oysa bir kez koklamak için pembe gülleri
Yüreğimi vermez miydim
Her şafak şakımaz mıydım kıskandırırçasına bülbülleri.

Son baharım demiştim, bir daha yaşanmaz
İnanır mısın ölürken gülümseyecektim
Acıların taht kurduğu ömrümde
Bir mevsim de olsa
Ben mutlu oldum diyecektim...

Fırtınalar, şimşekler çaktı
Bükük boynumu uzattım bakışlarım mahzun
Şu ömrümde ne gülümsedim ne güldüm
Şafaklarda hep içim acıdı
Her gece sehpar kuruldu, her gece öldüm, öldüm.

Tekerler döndü, derinlere işlemiş izler
Takvim yaprakları yırtık
Her hatıradada dağlasalar gözlerimi ne çıkar
İçim zaten acıyor
Başka şey acıtamaz artık.
Acıtamaz artık, acıtamaz...

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/188163/icim-aciyor.html>

Bırak Filizleneyim

Bırak
Bırak filizleneyim olduğum yerde
Kime zararı olur toprak kokmamın
Yüreğine koyduğum bir lokmanın
Kime zararı olur
Berrak bir pınardan
Bir tek
Bir tek yudum almanın.

Bırak yeşilleneyim kendi tonumda
Hangi rengi boğarım, gücüm mü var
Kendimce başlattığım bir bahar
Ne olur dokunma
Bana heveslenip süslensin ağaçlar.

Bırak büyüyeyim, gölgem olsun
Âşıklar aşkı anlatsın dillere. adını yazsın kalplere derin
Yapraklarım mutlu şarkılar döksün nağmelere
Yüreğim bir ateş bulsun kendine,
Hem yaksın hem yansın
Yaz gelsin
Üşümesin gönüller
Sıcak bakışlar bütün soğuklara dayansın.

Bırak meyve vereyim rengârenk
Gören gönüller çiçeklensin
Ümit vereyim yarınlara dolu dolu
Birleşsin yalnızlıklar, yalnızlığı öldürsün
Bakmasın hüzne gözler
Avuçlar gülsün.

Bırak dökeyim yapraklarımı
Yeni filizler heveslensin bana
Yeşillensinler bensiz baharlara
Bir ömür bir şiire sığar
Hatta bir mısraya sığar da
Nefesler çabuk biter bilirim
Her canlı gibi köklerim kurur
Bir gün ben de ölürüm...

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/188495/birak-filizleneyim.html>

Sensizliği Öldürmek

Ufukların kaderi yırttığı yere gitmek isterdim
Bir tutam sıcaklık koyabilseydi avuçların/ avuçlarımda
En kalın zincirleri söküp perçinlerinden
Zamanı durdurmak isterdim saçlarında.

Bazen gözyaşlarını bırakıp ardındaki gözlere gitmek gerekir bilirim
Ama sen farklı olsaydın, gitmeseydin
Ne olurdu yeniden boyasaydık güneşi, ayı
Çiçeklerle donatsaydık dünyayı...

Nereden bulup da geçirdin yüreğine ayak izlerini
Hangi karanlık sesler fısıldadı kulağına
Hangi cazibe çekip sürüdü bileklerinden de
Gözlerimi serptin tökezleyen yollara.
Kendi halkamda izini sürüyorum hep/
Aynı noktada takılı kalıyor dudaklarım
Söylenmemiş bir "Gitme!" dikiliyor karşıma
Pişmanlıklarım damlıyor
İnanmazsın belki, inanmazsın ama bak, ne olursun bak
Aynalar bile ağlıyor halime...

Son bir iyilik yap n'olursun
Yokluğun yüreğimi alıp götürdü ardından
Bari rüyalarımından kaçma
Sensizliği orada öldürmek güzel
Her şafağa kanım bulaşsa da
Yorgun meltem düşleri görmek güzel.

Nasırlaşmış çağırma larım, 'Gel!' deyişlerim...

Ah! Ah!
Kırpıklarımın kapanma aralığına sıkışmış yüzün
Ve kaldırımlara asılmış "Biz ayrılamayız" diyen sözün...
Biz ayrılamayız!

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189270/sensizligi-oldurmek.html>

Issız Denizlerin Feneri

Issız denizlerimin kıyısında bir fener olmalıydı
Bir türlü ulaşamadığım silik bir de ışığı
Rotamı o çizmeliydi
Ben heyecanını yaşamalıydım vuslatın deli pervanelercesine
En karanlık noktalarda bile ben onu aramalıydım, ona yaklaşmalıydım...

İllaki aynalar mı kırışmalı, ne diyorsun, ne yapıyorsun farkında mısın
Solgun bir yaprakla mezarlığa davet eden son baharı mı yaşamalı günlerim
Mertçe, delikanlıca ardından harcadığım bu kaçınıcı yıl sensiz/bilmez misin
Bilmez misin gözü yollara düşmüş biriyim
Dalgalardan medet uman,
Yokluğunun tutuşturduğu gönlümü sorma / ki
Duman duman...
Aslında nerdesin bilmem
Kimsin, gel diyen ya da tutmak için uzanan ellerin var mı, bilemem
Gözlerim yakamozlari tarıyor
Belki diyorum, belki bir denizkızıdır
Bir yunusun sırtında el sallıyordur
Gülümseyen aşk dolu gözleriyle belki o da beni arıyordur...

Zamanını şaşırmış martılar gülmemeli artık arayışlarıma
Boynumu bükmemeliyim
Islak rüzgârlarda üşümemeliyim...

Çok beklettin, çok
Anlatsaydın da öğrenirdim
Beklemeyi öğrenmem için bekletmen gerekirmiş
Bir tane yüreğimi iki yaptım sanıyordum
Yüreğinin bir olduğunu
Nerden bilebilirdim...

Şu baharın da taze güneşi olmak dururken nedir ayaklarındaki suskunluk
Yollarındaki durgunluk nedir
Oysa gelseydin
Serin bir kaynak suyu olsaydın yüreğimde
Baharımdaki çiçeklere can verseydin
Renk verseydin
Yüzünü yeniden çizseydim neşeli zabit kalemlerle
Ufuklardan çerçeve yapıp assaydım gökyüzüne
Dalgalar beni kiskansaydı
Mutlu olsaydım ya da
Şu kırık güvertede beni son kez
Son kez mutlu sansaydı.
Saatin tik taklarına hapsolmuşum
Hem gündüzümde, hem gecemde gidişin var dönüşün yok
Sensiz gelen şu ertesi günler
Ve dünler...

Şafağı göremeyeceğim sensiz bir güne muhtaç ve mahkûm etme beni
Gel artık
Gel!

Turgut Uzdu

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Kaynak:

